

**பாரதிதாசனின்
தேசியக் கருத்துநிலையும்
ஈழத்துக் கவிஞர்களில்
அதன் செல்வாக்கும்**

பேராசிரியர் மௌனகுரு

479

252

**பாரத்தாசனின்
தேசியக் கருத்து நிலையும்
எழுத்துக் கருவர்களில்
அதன் செல்வாக்கும்**

பெரியார்
பே- இண்டஸ்ட்ரிஸ்
இண்டஸ்ட்ரிஸ்
21/01/07

பேராசிரியர் சி. மெளனகுரு

தலைவர், நுண்கலைத்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்

அம்பத்தூர், சென்னை- 600 098.

☎: 26251968, 26359906

PT 2
Title : பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்து
நிலையும் ஈழத்துக் கவிஞர்களில்
அதன் செல்வாக்கும்

Author : *Prof. Mounaguru*

Edition : First - August, 2006

Copyright : Author

Code No : A 1460

ISBN : 81 - 234 - 1033 - 6

No. of pages : viii + 84

Price : Rs.40.00

DTP : NCBH Computers

Printed at : Pavai Printers (P) Ltd.
142, Jani Jan Khan Road,
Royapettah, Ch- 14.
☎ : 28482441, 28482973

பதிப்புரை

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு இலங்கை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் - சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை சார்பில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பே இந்நூல்.

இலங்கை சார்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ்நாடு சேர்ந்த கவிஞர்களை, எழுத்தாளர்களைப் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து ஆய்ந்து வருகின்றனர். அவற்றில் மார்க்சிய அணுகுமுறையும் ஒன்று. இந்நூல் இவ்வணுகுமுறையின் பிழிவு எனலாம்.

முதல் சொற்பொழிவு இந்திய-இலங்கைத் தமிழரிடையே வளர்ந்த தேசிய இனவாதத்தின் தன்மைகளை, அவற்றிடையே உள்ள வேற்றுமைகளை எடுத்துக்கூறுகிறது. தமிழ்த் தேசியம் இந்து தேசியத்துக்கு எதிராக எழுந்தது, இலங்கைத் தமிழர் தேசியம் சிங்களப் பேரினவாதத்துக்கு எதிரானது என ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். வரலாற்று அடிப்படையை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்கிறார்.

பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்துநிலை பற்றிய இரண்டாவது சொற்பொழிவில் சுப்பிரமணிய பாரதியார், பெரியார், ஈ.வே. ராமசாமி ஆகியோர் இவர்பால் உண்டாக்கிய தாக்கத்தையும் அது விளைவித்த மன மாற்றத்தையும், ஆரிய எதிர்ப்பு, புராண-சாதி எதிர்ப்பு, பொதுஉடைமைக் கருத்துப் பற்று உருவானது எவ்வாறு என்பது பற்றி மிக விரிவாக ஆய்கிறார். குறிப்பாகச் சிங்காரவேலர் கருத்து வகித்த பங்கையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மறைமலை அடிகள் போன்றோர் இவர்பால் செலுத்திய செல்வாக்கையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

மூன்றாவது சொற்பொழிவு ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பால் பாரதிதாசன் தாக்கம் பற்றியது. திராவிடர் இயக்கம் இலங்கையில் கால்கொள்ளத் தொடங்கிய காலத்தில் பாரதிதாசன் இலங்கைக்கு

அறிமுகமானார். இன்று அவர்களில் பெரும்பாலார் இலங்கையில் முற்போக்குக் கவிஞர்களாக பெருமைபெற்று இலங்குகின்றனர். (முருகையன், மகாகவி பசுபதி, நீலாவணன்) என்பதனைச் சான்றுகளுடன் நிறுவுகிறார். கா.சி. ஆனந்தனும் பாரதிதாசன் செல்வாக்குக்கு ஆட்பட்டவரே என்பார். பாரதிதாசனின் இனஉணர்வும் மொழிஉணர்வும் பாசிச வழிப்பட்டதல்ல என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறார்.

சொற்பொழிவுகள் அறிவுக்கு நல்விருந்தாக ஆராய்ச்சிக்குத் தூண்டுபவையாக அமைந்துள்ளன. பேராசிரியர் மௌனகுரு பாராட்டுக்குரியவர். பாரதிதாசனைப் பற்றி இலங்கையின் அறிஞர்களுடைய கருத்து நூல் வடிவில் வருவது இதுவே முன்னோடி எனலாம். என்.சி.பி.எச். இந்நூலை வெளியிடுவதற்கு கிடைத்த வாய்ப்பினால் பெருமை அடைகிறது.

-ஆர். பார்த்தசாரதி

Price : Rs. 40.00

முன்னுரை

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையினர் 2004ஆம் ஆண்டில் பாரதிதாசன் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவாற்ற என்னை அழைத்திருந்தனர். இரண்டு தினங்கள் நான் ஆற்றிய மூன்று உரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல்.

முதல் உரை தேசியக் கருத்துநிலையும், இந்திய இலங்கைத் தமிழரிடையே தேசியவாதம் வளர்ந்த முறைமையும் பற்றியது.

இரண்டாவது உரை பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்துநிலை பற்றியது.

மூன்றாவது உரை ஈழத்துக் கவிஞர்கள் சிலரில் பாரதிதாசனின் கருத்துநிலைத் தாக்கம் பற்றியது.

இச்சொற்பொழிவுகளைத் தயாரிக்க நான் பாரதிதாசனையும் ஈழத்துக் கவிஞர்களையும் மீண்டும் ஆழமாகப் படிக்க வேண்டியிருந்தது.

பாரதிதாசன் 1891இல் பிறந்தார். 1964இல் இறந்தார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்தியாவில் இந்தியத் தேசிய இயக்கம், திராவிட இயக்கம், தமிழ்த் தேசிய இயக்கம், பொதுவுடைமை இயக்கம் என்பன தோன்றி வளர்ந்த காலங்களாகும். இப்பின்னணிகளும் இந்திய அரங்கிலும், உலக அரங்கிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் பாரதிதாசனைப் பாதித்துள்ளன. அவரின் கருத்துநிலை இந்தியத் தேசியத்திலிருந்து திராவிடத் தேசியமாகத் திரும்பி தமிழ்த் தேசியமாக அதுவும் அடக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலையையும் சேர்த்த தமிழ்த் தேசியமாக மாறிவந்துள்ளது.

ஒன்றின் போதாமை காரணமாக இன்னொன்றை அவர் தேடிச் சென்றார்.

இவரது தமிழ்த் தேசியம் இன மேலாண்மை வாய்ந்தது என்பதைவிட பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரானது எனலாம். மூன்றாம் உலக நாடுகளின் தேசிய இயக்கப் போக்குடன் இது ஒட்டிச் செல்லக்கூடியது.

தமிழ்த் தேசிய பண்பாட்டு ஆதிக்கம் இல்லாததாக அனைத்துத் தமிழ் மக்களையும் உள்ளடக்கியதாக, சமதர்ம நோக்குடையதாக, பெண் விடுதலை கொண்டதாக, சமயச்

சார்பற்றதாக, தொழிலாளர் விடுதலை, விளிம்புநிலை மக்கள் விடுதலை கொண்டதாக அமையவேண்டும் என்பது அவரது நோக்கு.

நிலவும் அமைப்பை உடைத்து ஒரு புதிய வாழ்வைக் கற்பனை செய்த தேசியக் கருத்துநிலை அவருடையது.

பாரதிதாசனை மீள் வாசிப்புக்குட்படுத்த இது எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாகிற்று.

பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்து நிலையும், தமிழர் விடுதலைக் கருத்துக்களும் 1940, 1950, 1960ஆம் ஆண்டுகளில் ஈழத்தமிழ்க் கவிஞர்கள் மீது பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.

இன்றைய ஈழத்துப் பெரும் கவிஞர்கள் எனக் கருதப்படுவோர் பலர். பாரதிதாசனின் செல்வாக்கிற்கு இக்காலகட்டத்துள் உட்பட்டிருந்தவர்களே.

இத்தொடர் உரைகள் பெரும் நூலாக விரித்து எழுதப்பட வேண்டியவை. சந்தர்ப்பம் கிடைப்பின் அது நிகழ வாய்ப்புண்டு.

இச்சந்தர்ப்பத்தினை எனக்கு ஏற்படுத்தித் தந்தவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறைத் தலைவரான பேராசிரியர் அரசு அவர்கள்.

தமிழகத் தெருக்கூத்து கலைஞர்களையும், எழுத்தாளர்களையும், ஆய்வறிவாளர்களையும் இன்றைய தமிழகத்துக் கலை இலக்கியப் போக்குகளையும் எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த, வைக்கின்ற இனிய நண்பர் அவர். அவருக்கும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தினருக்கும், இந்நூலை வெளியிடும் நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுசுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

சி. மௌனகுரு

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

வந்தாறுமுலை

செங்கலடி

இலங்கை.

பொருளடக்கம்

1.	தேசியக் கருத்துநிலையும் இந்திய இலங்கைத் தமிழரிடையே தேசியவாதம் வளர்ந்தமையும்	ஈஈ	1
2.	பாரதிதாசனின் கவிதைகளுக்கிடாக அவரது தேசியக்கருத்து நிலை	ஈஈ	25
3.	ஈழத்து நவீன கவிதை மரபில் பாரதிதாசனின் கருத்துநிலைத் தாக்கம்	ஈஈ	57

ச. பரிந்துரை, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

தொழில் அமைதி, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

பாதிதாசனின் சிந்தனை, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

பாதிதாசனின் சிந்தனை, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

பாதிதாசனின் சிந்தனை, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

பாதிதாசனின் சிந்தனை, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

பாதிதாசனின் சிந்தனை, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

பாதிதாசனின் சிந்தனை, தொழிலாளர் சிந்தனை, விவியாழினை மக்கள்
விருதை தொண்டதாக அமைவதேனதும் சரிபாது அகலு
மேனது

சி. வெணசெருகு

தமிழ் மொழி

தமிழ் மொழி

தமிழ் மொழி

தமிழ் மொழி

தேசியக் கருத்து நிலையும் இந்திய, இலங்கைத் தமிழரிடையே தேசியவாதம் வளர்ந்தமையும்

அந்நிய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகத் தமிழர் விடுதலை வேண்டி எழுந்த தமிழ்த் தேசியம் இருக்கும் அமைப்பை மாற்றி அடக்கப்படுகிற அனைவருக்குமான விடுதலை என்ற நோக்கில் பரிணமிக்கையில் தனது முற்போக்கு அம்சத்தை நிறைவு செய்யும்.

பாரதிக்குப் பின்னர் தமிழ்க் கவிஞர்களின் கருத்திலும் கவிதை சொல்லும் பாங்கிலும் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திய ஒரு கவிஞர் பாரதிதாசன் என அழைக்கப்படும் கனக சுப்புரத்தினம். அவரைத் தமிழ் உணர்ச்சிக் கவிஞராகவே தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் அறிந்துள்ளது. ஆராய்வாளர்களாலும், அபிமானிகளாலும் அவரது கருத்துலகம் அவ்வாறே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது எழுத்துகள் அத்தனையையும் நுணுக்கமாகக் கற்போர், அவரது கருத்துநிலை உலகில் தமிழுணர்வு, திராவிட தேசிய உணர்வின் ஒருபகுதிதான் என்பதை இலகுவாக உணர்வர். சிலவேளை அப்பகுதிகள் சற்றுத் தூக்கலாகவும் தெரியலாம். எனினும் பாரதிதாசனின் கருத்துநிலை உலகு ஒருமுகத்தன்மை வாய்ந்தது அல்ல. அது பன்முகத் தன்மை வாய்ந்தது. அவரது தேசியக் கருத்துநிலை அவர் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலைக்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளது. அவரது காலச் சூழலால் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. கால மாற்றத்துக்கேற்ப பல்வேறு மாற்றங்களையும் பெற்று வளர்ந்துள்ளது.

பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்துநிலை ஈழத்து நவீன கவிதையில் அதன் தாக்கமும் என்கின்ற இந்தத் தலைப்பு தெளிவு கருதி முன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

முதற் பகுதி தேசியக்கருத்து நிலையின் பின்னணியில் இந்தியத் தமிழர் இலங்கைத் தமிழரிடையே தேசியவாதம் வளர்ந்தமை பற்றியதாகும்.

இரண்டாம் பகுதி பாரதிதாசனின் கவிதைகளுக்கூடாக அவரது தேசியக் கருத்து நிலைகளைப் புரிந்துகொள்ளல் பற்றியதாகும்.

மூன்றாம் பகுதி ஈழத்துக் கவிதை மரபில் பாரதிதாசனின் கருத்துநிலைத் தாக்கம் பற்றியதாகும்.

தேசியக் கருத்து நிலையும், இந்திய இலங்கைத் தமிழரிடையே தேசியவாதம் வளர்ந்தமையும்

முதலில் நாம் தேசியக் கருத்துநிலை என்பதற்கான ஒரு வரையறையைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். கருத்து நிலை என்பது யாது? வாழ்நிலை அனுபவங்களாலும் கற்றல் கேட்டல்கள் மூலமாகவும், தான் விரித்துக்கொண்ட தத்துவப்பார்வை அல்லது உலகப் பார்வை மூலமாகவும் ஒரு விடயம் பற்றி உருவாக்கிக்கொள்ளும் எண்ணக் கருவையே கருத்து நிலை என்கின்றோம். கருத்து நிலை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்க அதிகாரத்தையும் மேலாண்மையையும் பேணுவதற்கான நடைமுறைநிலை, எண்ணக் கருக்கள் அவற்றுக்கான மொழி சம்மந்தப்பட்டதாகும்.

தேசம், தேசியம், தேசிய இனம், தேசிய இயக்கம். தேசிய இயக்கப் போராட்டம் என்பன பற்றிய ஒருவரது கருத்துநிலையை நாம் தேசியக் கருத்துநிலை என வரையறுக்கலாம். எல்லோருக்கும் ஒரு தேசியக் கருத்துநிலை உண்டு. முக்கியமாக சமூக நலநாட்டமுடைய மக்கள் குறிப்பாக சிந்தனாவாதிகள், கலைஞர்கள் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் (activist) திட்டவட்டமாக தேசியக் கருத்துநிலைகளைக் கொண்டிருப்பர். இக் கருத்துநிலை அவர்களது வாழ்வின் நடைமுறைகளில், எழுத்தில், பேச்சில் வெளிப்படும். சமூக நலநாட்டம் கொண்டவரும் சிந்தனாவாதியும் செயற்பாட்டாளருமான பாரதிதாசனிடம் இதை அதிகமாக எதிர்பார்க்கலாம் அல்லவா?

இத்தலைப்பிலே கீழ்வரும் விடயங்கள் கூறப்படவுள்ளன.

1. தேசியம் பற்றிய கோட்பாடுகள்
2. தமிழர்களும் தேசியவாதங்களும்

தேசியம் பற்றிய கோட்பாடுகள்

தேசியம் பற்றிய கோட்பாடுகள் சம்பந்தமான ஒரு பின்னணி பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்துநிலையைப் புரிந்துகொள்ள உதவுமாதலால் இங்கு தேசியம் பற்றிய பொதுவான கோட்பாடுகள், வரலாறுகள் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

தேசியவாதம் இன்றைய நிலையில் மனிதர் வாழ்வில் மிக முக்கிய பங்கு வகிப்பதை நாம் அறிவோம். பிரதேசம், இனம், மொழி, சாதி, மதம் என்ற வகையில் இது வெளிப்படும். இவற்றுக்காகத் தம் உயிரைத் தியாகம் பண்ணும் தனி மனிதர்களையும் மக்கள் கூட்டத்தினரையும் நாம் கண்டுள்ளோம்.

உலகிலுள்ள 132 நாடுகளில் 12 நாடுகள் மட்டுமே (9.1 %) இன அடிப்படையில் ஓரினத்தன்மை வாய்ந்தவை. 90 வீதத்துக்கு மேற்பட்ட நாடுகள் பல்லினத்தன்மை வாய்ந்தவை. ஆகவே தேசியவாதத்தைப் பொறுத்தவரை பல்லினத் தேசியவாதம் என்பது முக்கிய அம்சமாக விளங்குகின்றது.

பல்லினங்களுள்ள ஒரு நாட்டில் பெரும்பான்மை இனமே அரசை நடத்தும். ஏனைய இனங்கள் பெரும்பாலும் அடக்கப்படும் அல்லது ஒதுக்கப்படும். இதனால் அரச மத்தியவாதம் தோல்வி கண்டுவிடும். காரணம் ஏனைய தேசிய இனங்கள் மத்தியில் விடுதலைக்கான தேசியவாத உணர்வு தோன்றி வளர்வதாகும்.

தேசியவாத அடிப்படையில் அல்லது தேசிய இன அடிப்படையில் உலகம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கட்டமைப்போரும் உண்டு. தனி மனிதர் அல்லது குடும்பங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு சிறுபான்மை தேசிய இனமாகவோ, (National minority) தேசிய இனமாகவோ (nationality) அமைய தேசிய இனம் தேசிய அரசாகவோ (nation state) அல்லது பல்தேசிய அரசாகவோ (multi nation state) அமைய அவ்வரசுகள் சர்வதேச ஸ்தாபனங்களாக அமைய உலகம் ஓர் அமைப்பைப் பெற்றுள்ளதென்பர்.

- I. இந்தத் தேசிய உணர்வு தேசிய இனங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளது. தேசிய இனங்களின் தேசியப் போராட்டங்கள் புதிய தேசங்களை உருவாக்கியுள்ளன.
- II. இத்தேசிய உணர்வு வர்க்க அடிப்படையில் உலகில் ஒடுக்கப்படும் மக்களைத் திரட்டி தொழிலாளர் எழுச்சியாக மாற்றிச் சமத்துவ உலகை ஏற்படுத்த நினைத்த மாக்ஸியத்துக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்து வர்க்க அடிப்படையில் சேரும் அடக்கப்படும் மக்களைச் சமயம், இனம், மொழி எனப் பிரித்துவிட்டது.
- III. இத் தேசிய உணர்வினால் தேசிய வாதத்தினை ஏற்றுத் தேசியவாதிகளாக மாறிய மாக்ஸியவாதிகளும் உண்டு. மாக்ஸிஸ்டுகளாக மாறிய தேசியவாதிகளும் உண்டு.

இவ்வளவு தாக்கம் செலுத்தும் தேசிய இனவாத உணர்வு மக்கள் தோற்றம் பெற்ற காலம் முதல் இருந்து வந்ததொன்றல்ல. சமூக வரலாற்று ஓட்டத்தில் இடையில் உருவாகி வளர்ந்து செல்வாக்குப் பெற்றுவிட்டதொன்றாகும். இந்த வரலாற்றுப் பின்னணி தேசிய வாதத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

தேசியத்தின் வரலாறு

விலங்குகளிலிருந்து மனித உலகுக்கு வந்த மனிதப் பிராணிகள் ஆரம்பத்தில் இனக் குழுக்களாகவே வாழ்ந்துவந்தன. வர்க்கங்கள் உருவாகாத அக்காலத்தில் நில எல்லை. மொழியுணர்வு என்பன இனக் குழுக்களிடம் இருக்கவில்லை.

இனக் குழுச் சமூகம் உற்பத்தி வளர்ச்சியில் வர்க்கங்களாகப் பிளவுண்டது. வர்க்கங்கள் அரசை, குடும்பத்தை, சொத்துக்களைத் தோற்றுவித்தன. நில எல்லை உருவானது. வளர்ச்சியுற்ற இனக்குழு பிற இனக்குழுக்களை நசுக்கி பிரதானமான மேலாதிக்கம் செலுத்தும் இனக்குழுவானது, ஏனைய இனக்குழுக்களை விவசாய மயமாக்கியது. இக்காலத்தில்தான் மொழியுணர்வு / தோன்றியது.

இவ்வண்ணம் தனக்கெனப் பிரதேசம், மொழி, பண்பாடு கொண்ட வளர்ந்த இனக்குழு இன்னொரு இனக்குழுவுடன் மோதுகையில், அல்லது மோதப்படுகையில் மோதிய அல்லது மோதப்பட்ட இனக் குழுக்களின் நில எல்லை உணர்வு, மொழியுணர்வு, இன மத உணர்வுகள் தூண்டப்பட்டன. அல்லது வெளிப்பட்டன. இவ்வுணர்வுகளைத் தூண்டுவதில், கட்டமைப்பதில்

நாட்டை ஆண்ட ஆளும் வர்க்கங்கள் (அரசர், பிரபுக்கள், அறிவாளிகள்) முன் நின்றன.

18-ம் நூற்றாண்டில் முதலாளித்தும் வளர்ச்சியுற்றபோது நிலம் முக்கியமிழந்து முதலீடு (capital) உலகை ஆளத் தொடங்கியபோது ஒருவர்க்கம் தன்னைத் தேசிய இனமாக வரையறுத்துக்கொண்டது. முதலாளித்துவ வளர்ச்சி தேசிய இனங்களின் மொழிவளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாயிற்று. இதனால் மொழியுணர்ச்சி வளர்ச்சியில் தேசிய முதலாளித்துவம் மத்தியதர வர்க்கம் என்பன பெரும் பங்காற்றின.

சோசலிச சமூகத்தில் இத் தேசிய வாதம் இல்லாமற் போகும், வர்க்க அடிப்படையில் ஒன்று திரளும் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு இன உணர்வு வராது என்று கூறிய கோட்பாடுகளை வரலாறு பொய்ப்பித்துவிட்டது.

மாறாக சோசலிச நாடுகளிலும் இன அடிப்படையில் பிரச்சினைகள் எழுவதைக் காண்கிறோம். 2-ம் உலகப் போருக்குப் பிந்திய உலக நாட்டு எழுச்சிகள் 90% தேசிய வடிவு பெற்றுள்ளன. கியூபா, அங்கோலா, வியாட்னாம், நிகரகுவா, கினிய - பிசா, சீனா, ரஷ்யா போன்ற சோசலிச நாடுகள் தேசிய கோட்பாடுகளுக்குத் தப்ப முடியவில்லை. லத்தீன் அமெரிக்கப் புரட்சிகர இயக்கங்கள் அனைத்தும் சோசலிச இன உணர்வு மறக்கப்படும் அளவுக்கு இன உணர்வுச் சொல்லாடல்களைப் பயன்படுத்தின.

தேசிய உணர்வுடன் விடுதலை நோக்கி சோசலிசம் காண எழுந்த பல நாடுகள் சனநாயகமற்ற சர்வாதிகார நாடுகளாகவும் மோசமான முதலாளித்துவ நாடுகளாகவும் ஆகின.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் காலத்தில் முற்போக்கான மாத்திரம் வகித்த தேசிய உணர்வு விடுதலைக்குப் பின் வர்க்கப்போராட்டங்களை மறுத்தது. (உதாரணம் அங்கோலா).

இன்று உலக மயமாக்கல் பேரலையாக எழுந்துள்ளது. முதலீடு இன்று உலக மயமாகியுள்ளது. முதலாளித்துவமானது ஏகாதிபத்தியத்தைத் தாண்டி, பன்னாட்டு நிறுவனமாக வளர்ந்துள்ளது. உலக மயமாக்கல் என்ற அலைக்குள் தேசிய வாதம் அடிபட்டுச் சென்றுவிடும் எனப் பலர் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆனால் அடையாளம் சுயசார்பு, சுயகௌரவம் என்ற வகையில் உலகமயமாக்கலுக்குச் சவாலாக பல நாடுகளில் தேசியவாதம் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இப்பின்னணியில் தேசியம் பற்றிய நிறைய ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. சமூக விஞ்ஞானிகள் பலர் இதில் அக்கறை செலுத்தியுள்ளனர். பூர்ஷ்வா சிந்தனையாளர்களும், மாக்ஸிச சிந்தனையாளர்களும் இது பற்றி நிறைய விவாதித்துள்ளனர். இவ்விவாதங்களைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

1. தேசியம் சுயேச்சையான ஒரு சூற்றல்

குறிப்பிட்ட தேசத்தில் வாழும் மக்கள் அனைவருமே பொதுவான தோழமையுணர்வால் பிணைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களிடையே நிலவும் மத, சாதி, வர்க்க, பால் பிரிவினைகளையும் மீறிச் செயற்படுகின்ற ஏதோ ஓர் உணர்வுதான் அங்கே தேசிய வாதத்தை உருவாக்குகின்றது. தேசிய இனங்களின் உருவாக்கத்துக்கு நிலப்பரப்பு, அரசியல் இருப்பு, பழக்க வழக்கங்கள், மரபுகள், சமயங்கள் போன்ற புறநிலைக் காரணிகள் முக்கியமானினும் உயிர்த்தடிப்பும், செயலாக்கமுள்ள ஒரு பொதுமைப்பாங்குதான் மக்கள் கூட்டத்தினருக்கு உணர்வுபெறுகின்றது. இப் பொதுமைப்பாங்கு சுயேச்சையான ஒன்று என்று சிலர் இதனை விளக்கினர். இப்படி விளக்கியவர் ஹான்ஸ் ஹோன்.

11. பாசிசத்துடன் தேசியத்தை இணைக்கும் சிந்தனை

ரொம்நெய்ர்ன், தேசியத்தின் தர்க்க பூர்வமான முடிவு பாசிசம் என்றார். இவ்வகையில் ஜான்புருஸ்லி என்பார் தேசியத்துக்கு இரண்டு பணிகள் உண்டு என்றார்.

ஒன்று அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற மக்களை இறக்கி, இணைத்தல். மற்றது மக்களுக்கு நியாயபூர்வமான தோற்றமளிக்க அரசுக்குப் பயன்படல். பீட்டர் எர்லி தேசியவாதம் அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றப் பயன்படுத்தப்படும் என்றும் கைப்பற்றியபின் தக்க வைத்தலுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் என்றும் கூறினார். அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற மொழி, இன உணர்வுகளைத் தூண்டிவிடுவதும், அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பின் அதே மொழி இன உணர்வுகளைப் பிரதானப்படுத்தி மக்கள் பிரச்சினைகளை முன்வைத்துப் போராட்டம் நடத்துவோரைத் தேசியத் துரோகிகளாகக் காட்டி

ஒடுக்குதலையும் காண்கின்றோம். இங்கு முதல் நிலையில் தேசியம் ஒடுக்கப்படுதலுக்கு எதிராகவும் இன்னொரு நிலையில் ஒடுக்கவும் பயன்படுவதைக் காணுகின்றோம்.

111. தேசியம் ஒரு கற்பிதம் என்ற கோட்பாடு

இக்கோட்பாட்டை முன் வைத்தவர் டென்அண்டர்சன், தேசியம் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தால் கற்பிதம் செய்யப்படுகின்றது. கட்டமைக்கப்படுகின்றது, என்பது இவரது வாதம். பல்வேறுபட்ட நாடுகளில் பல்வேறுபட்ட சூழல்களில் பல்வேறு விதமாக இது கட்டமைக்கப்படுகிறது எனக்கூறி அதனை அவர் பின்வருமாறு வகைப்படுத்துவார்.

1. முதலாளித்துவ எழுச்சியுடன் இது உருவாவதால் முதலாளிகளாலும், முதலாளித்துவத்தின் உடனடி விளைவான மத்தியதர வர்க்கத்தினராலும் இது கட்டமைக்கப்படுகிறது.
2. தேசியத்தை சிலர் பாசிசக் கட்டமைப்புக்குப் பயன்படுத்துவர். இதில் இனம், மதம் என்பன முக்கிய இடம் பெறும்.
3. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக உள்ளூர் முதலாளிகள் புத்தி ஜீவிகளால் தேசியம் கட்டமைக்கப்படும். இங்கு நாடு மதம் என்பன பிரதானம் பெறும்.
4. மையப்படுத்தப்பட்ட அரசுருவாக்கத்துக்கு மக்களை ஒருங்கிணைக்கத் தேசியம் பயன்படுத்தப்படும். இங்கும் மொழி, இனம், பண்பாடு என்பன முக்கியம் பெறும்.
5. நிலவும் அமைப்பிலிருந்து உடைத்துக்கொண்டு ஒரு புதிய அதிகாரத்தை நிறுவ முயலும் சக்திகளும் தேசியத்தை உருவாக்கும்.

முதலாளித்துவ அரசு முதலாளிகளையும் மத்திய தரவர்க்கத்தினரையும், பத்திரிகை முதலாளிகளையும், எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்குகிறது. முதலாளித்துவம் உருவாக்கும் அச்சு முதலாளித்துவம் (print capitalism) தேசிய வாதத்தினைப் பரவலாக்கும் வேலையைச் செய்யும்.

அச்ச முதலாளித்துவம் உருவாக்கும் தொடர்புச் சாதனமான பத்திரிகைகள் இதில் முக்கியமானவை. பத்திரிகைகளில் வரும் எழுத்து, சிறுகதை, கட்டுரை, செய்தி என்பன கண்காணாத மனிதர்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்குமிடையேயான பொதுப்பிரச்சினைகளைக் கூறி ஒரு பொதுக் கருத்துநிலையைக் கட்டி எழுப்பும். இக் கருத்துநிலையே தேசியவாதக் கருத்துநிலையாக மாறும்.

இத்தகைய ஒரு பொதுத் தேசியக் கருத்தியலை உருவாக்கப் படைப்பாளிகள் கிடைக்கும் சான்றுகளிலிருந்து ஒரு பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைக் கண்டுபிடிப்பர். இவ்வகையில் தேசியம் என்பது கட்டமைக்கப்படுவது, அது ஒரு கற்பிதம் என்றார் அண்டர்சன்.

தேசியம் கற்பிதமாயின் அதைக் கட்டமைப்பவர் யார்?

இவ்விடத்தில் கருத்துக்களின் ஊற்றுக்கண் பற்றிக் கவனிப்பது அவசியம். கருத்துக்கள் எங்கிருந்து உருவாகின்றன? சமூக அமைப்பிலிருந்து உருவாகின்றன. சமூக அமைப்பு உற்பத்தியின் மீதும் உற்பத்தி உறவின் மீதும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தியும் உற்பத்தி உறவும் ஒடுக்கும் வர்க்கங்களையும், ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்களையும் உருவாக்கியுள்ளன. இவ் வர்க்கங்களுக்கென கருத்து நிலைகள் உண்டு. பொதுவாகச் சமூகத்தின் ஜனரஞ்சக ஜனநாயகக் கருத்தினை எந்த வர்க்கம் தன்னுடன் இணைக்கின்றதோ அது மேலாண்மையுடையதாக எழும்பும்.

எனவே இக்கருத்துநிலையைக் கட்டமைப்பவரைப் பொறுத்தே தேசியத்தின் தன்மை மாறுபடும். அது முற்போக்கானதாகவோ, பிற்போக்கானதாகவோ, அல்லது சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் புரட்சிகரமானதாகவோ மாறுவது அதைக் கட்டமைப்போரையும் கட்டமைப்போரின் கருத்து நிலையையும் பொறுத்தது.

மனிதரை மனிதர் சுரண்டாத எல்லோரும் எல்லாம் பெற்று, உயர்வு தாழ்வு அற்று ஒடுக்குவோர் ஒடுக்கப்படுவோர் என்ற அமைப்பு மாறி அனைவரும் சமமாக இருக்கும் உலகை உருவாக்கும் பயணத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மனித உலகில் தேசிய உணர்வை எப்படிக் கட்டமைக்கலாம் என்பதுதான் வினா? கூரிய கத்தி போன்றதுதான் தேசியவாதம். அதனால் தலையையும் வெட்டலாம். பழமும் நறுக்கலாம். பாவிப்பவரின் மூளைக்குள் இருக்கும் எண்ணத்தைப் பொறுத்தது அது.

இப் பின்னணியில் தமிழர் மத்தியில் தேசிய உணர்வு வளர்ந்து வந்த முறையினை நோக்குவோம்.

தமிழர்களும் தேசிய வாதங்களும் (இந்தியாவில்)

தமிழ் தேசிய உணர்வு இன்று இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் முனைப்புப் பெற்றுள்ளது இதற்கென்று ஒரு வரலாறும் தமிழர் மத்தியில் உண்டு.

நாம் முன்னர் கூறியபடி உலகிலுள்ள எல்லா மக்களுக்குமுரிய வரலாற்று விதியின்படி தமிழர்களும் இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்த காலம் இருந்தது. தமிழர் வரலாற்றில் புராதன காலம் அது. இப் புராதன காலத்தில் நில உணர்வு, மொழியுணர்வு இருக்கவில்லை. பின்னாளில் குறிஞ்சி, முல்லை, எனப் பொருளாதார வாழ்வு வளர்ந்தது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் என்ற நான்கு நில உணர்வு தோன்றியது. மொழியுணர்வு இருக்கவில்லை. மருத நிலத்தில் வேளாண்மை, பாசனம் வளர்ச்சியுற்றது. இனக்குழுக்கள் அடக்கப்பட்டன. வேளாண்மை என்ற பொது உற்பத்திக்குள் இனக்குழுக்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. புராதன இனக்குழுக்கள் அடிமைகளாக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் அரசு தோன்றியது. “வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு” என்ற எண்ணக்கரு உருவானது.

கி.பி. 6-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து வடமொழி செல்வாக்கடையத் தொடங்கியது. அபரிதமாக அது தமிழில் புகுந்தது. பிராமணிய ஆதிக்கம் உருவானது. தமிழுணர்வு தோன்றியது. பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கத்தில் தமிழ் அனைவரையும் இணைத்தது. இதனால் சமணருக்கு எதிரான போரில் தமிழ்மொழி முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. சம்பந்தரான பிராமணர் “தன்னை நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்” என்றே அழைத்தார். நாவுக்கரசர் இறைவனைத் தமிழ் என்றழைத்தார். (ஆரியன் கண்டாய் தமிழ் கண்டாய்).

18-ம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் உணர்வு அன்னிய ஆதிக்கத்தின் எதிர்ப்பின் சின்னமாயிற்று. தமிழ் உணர்வை வளர்ப்பதில் கோயில்களும் மடங்களும் நிலமானியத் தலைவர்களும் முன்னின்றனர். நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புக்குள் தமிழ்த் தேசியம் செயற்பட்ட விதம் இது.

இந்தியத் தமிழ்த் தேசியம்

18-ம் நூற்றாண்டில் இந்தியத் தேசியத்தின் ஒரு பகுதியாகத் தமிழ்த் தேசியம் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இதைக் கட்டமைத்தவர்கள் தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பன வகுப்பினரே. பாரதி, ராஜாஜி போன்றோர் இதற்குதாரணம். இந்தியத் தேசியம் தரகு முதலாளிகள், தேசிய முதலாளிகள், மத்திய தரவர்க்கம், பார்ப்பனப் பணியாட்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட தேசியம் என்பர்.

ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளருடன் முரண்பட்டிருந்த மக்களின் ஜனநாயகக் கருத்துநிலைக்கு அன்றைய காங்கிரஸ் வடிவம் கொடுத்தது என்பர். இந்து சனாதனப் பின்னணியில் இந்தியத் தேசியத்தை இவர்கள் கட்டமைத்தனர். காங்கிரஸ் கட்சி வடநாட்டு தேசிய முதலாளிகள், மத்திய தரவர்க்கம், உயர் சாதிப் படிப்பாளிகள் விவசாயிகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய கட்சி. தரகு முதலாளிகள் இதன் வலிமை கண்டு பின் இதனுடன் இணைந்துகொண்டனர்.

இந்தியத் தேசியத்தின் மையம் இந்து மதமாக இருந்தது. பாரதம், ஆரிய சம்பத்து என்பன இந்திய தேசியத்தின் கருத்துநிலைகளாயின. இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மக்களையும் இணைக்க இந்துமத நூல்கள், புராணங்கள் துணை கொள்ளப்பட்டன. இந்து நாகரிகமே பண்டைய இந்திய நாகரிகம் என்ற கருத்துக் கட்டமைக்கப்பட்டது. அந்தப் பெரும் தேசியத்தின் ஒரு அங்கமாகத்தான் தமிழர் தம்மைக் கண்டனர்.

திராவிடத் தமிழ்த் தேசியம்

வட நாட்டு முதலாளிகளுக்கு எதிராக, முக்கியமாகப் பிராமணர்களுக்கு எதிராகத் தென்னாட்டவர் கன்னடர், தெலுங்கர், கேரளர், தமிழர் இணைவில் உருவானது திராவிடக்கழகம். திராவிடத் தேசியம் இவர்களால் கட்டமைக்கப்பட்டது. மன்னர்களும், ஜமீந்தார்களும், நிலப்பிரபுக்களும் இக்கட்சியில் இருந்தனர்.

கால்டுவெல்லின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் கூறிய திராவிட மொழிகளின் தனித் தன்மையும் அது சமஸ்கிருத மொழியினின்றும் வேறுபட்டது என்ற கருத்தும், மொகஞ்சதாரோ ஹரப்பா நாகரிகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதனை ஹீராஸ்பாரதியார்

திராவிடர் நாகரிகம் என்று கூறியமையும் இவ்வர்க்கத்தினருக்குக் கருத்துநிலைப் பலத்தைத் தந்தது. திராவிடக் கருத்து நிலையிலிருந்து திராவிட தேசியம் தோன்றியது. திராவிடக் கருத்துநிலை என்பது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த பிராமணரல்லாத சாதிக் குழுக்கள் பிராமணக் கருத்துநிலைக்கு எதிராக நடத்திய போராட்டங்களினூடு மேற்கிளம்பிய சிந்தனை நிலைப்பாடாகும். இக்கண்ணோட்டத்தின் பிரதான எண்ணக் கருக்கள் நாத்திகம், பகுத்தறிவுவாதம், சுயமரியாதை என்பனவாகும்.

சென்னை மாநிலம் உள்ளடக்கியிருந்த கன்னடப்பிரதேசம், ஆந்திரா, கேரளம் ஆகிய பிரதேசங்களை இணைத்து அதனூடு ஒருமைப்பாடு காண இக்கருத்துநிலை உதவியது. திராவிடக் கருத்துநிலைக்கு ஒரு தேவையும் இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த சகல சமூகக் குழுக்களையும் தமிழர் என்ற தொடராலே சுட்டி விடமுடியாது. தெலுங்கு பேசும் சில குழுக்களும் (ரெட்டியார், நாயுடு) கன்னடம் பேசும் சில குழுக்களும் (நாயக்கர்) தமிழுக்குள் வரார். தமிழர் என்று சொன்னால் தமிழ்ப் பிராமணர்களையும் உள்ளடக்கும், எனவே திராவிடர் எனும் சொல் பிராமணர் அல்லாத தமிழ் பேசுவோர் தமிழ் பேசாத தென்னாட்டவர் அனைவரையும் குறிக்குமாதலால் திராவிடர் என்ற சொல் பொருத்தமானதாயிற்று.

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சென்னையை மையமாக்கக் கொண்டியங்கிய பிராமணரல்லாத உயர் சாதிகள் எனக் கருத்தப்படும் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தமக்கும் அரசியலில், அதிகாரத்தில் உத்தியோகத்தில் இம் கேட்டமையிலிருந்தே திராவிடர் இயக்கம் உருவாகின்றது. ஒருவகையில் சமூகத்தில் பிராமணரல்லாத மேலோங்கிகளால் இது கட்டமைக்கப்பட்டது.

சைவ-வேளாளத் தமிழ்த் தேசியம்

திராவிடத் தேசிய இயக்கத்திற்குச் சமாந்திரமாக இன்னொரு சமூக இயக்கமும் ஆரம்பமாகியது. இது சைவ வேளாளர் முதன்மையை வலியுறுத்தியது. வடமொழிக்கு மாறாகத் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை இது நடத்தியது. தமிழர் நாகரிகமாகச் சைவ-வேளாள நாகரிகத்தைக் கட்டமைத்தது. இதன் சிறந்த பிரதிநிதி மறைமலையடிகள். இவரது கருத்துநிலை நூல் “வேளாளர் நாகரிகம்”, தேவார திருவாசகம், பெரிய புராணம், கந்த புராணம், சைவ சித்தாந்தம் என்ற வகையில் தமிழர் நாகரிகம் சைவ

வேளாளர் நாகரிகம் என்ற தேசியக் கருத்து நிலையை தனித் தமிழியக்கம் முன்னெடுத்தது.

இக்கால கட்டத்தில் பண்டைய தமிழிலக்கிய பதிப்பு முயற்சிகள், கனக சபைப்பிள்ளை எழுதிய 1800 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட தமிழர் எனும் நூல் என்பன வரலாற்றைக் கட்டமைக்க உதவின. பிராமண, வேளாள, முதலியார், செட்டியார் வகுப்பிலிருந்து வந்த அறிவாளிகள் தமிழர் வரலாற்றை சைவ வரலாறாகக் கட்டமைத்தனர். பூரணலிங்கப்பிள்ளை, சுப்பிரமணிய பிள்ளை, சேதுப்பிள்ளை, துரைசாமிப்பிள்ளை, சோமசுந்தரம்பிள்ளை, பவானந்தம்பிள்ளை போன்ற பிள்ளைமார் அளவிலும் வடிவத்திலும் பிராமணத்துவேஷம் பேசினர்.

அதீத தமிழ் உணர்வு கரை புரண்டோடியது. சரித்திர ஆசிரியர்களாக இருந்தோர் கூட இத்தகைய அதீத தமிழ் உணர்வின் செல்வாக்கிற்கு உள்ளாகினர் என்பதற்கு பின்வரும் கூற்று சான்றாகும்.

“தமிழ் நாட்டின் பெருமையே பெருமை எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு தென்னாட்டில் மக்கள் வசித்து வந்தனர். தென்னாட்டிலிருந்து தமிழ் நாகரிகம் உரோமாபுரிக்கும் கிரேக்க நாட்டிற்கும் பரவியது. இன்னும் தக்கண பீடபூமியைச் சேர்ந்த வேடுவர் எனும் குறிஞ்சி நில மக்கள் யவன தேசத்துக்குச் சென்று தங்கள் அரசை நிலை நிறுத்தி தங்கள் பெயரையும் அந்நாட்டிற்குக் கொடுத்தனர்.” என்று எழுதினார். சரித்திர ஆசிரியர் V.V.R தீட்சிதர் “இந்திய வரலாற்றை மட்டுமின்றி மேனாட்டு வரலாற்றையும் ஓரளவு அறிந்திருந்த சென்னைப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றாசிரியர் தீட்சிதர் கூட தயங்காது “தமிழ் வேடுவர் யவனதேசம் சென்று தம் அரசை நிறுவினர் எனும் பொழுது ஐரோப்பியர் வரலாறு அர்த்தமற்றதாகிவிடுகிறது” என்பார் கைலாசபதி.

தமிழிலிருந்து ஏனைய திராவிட மொழிகள் பிறந்தன என்று மொழியியலுக்கு மாறாக உணர்ச்சிகரமான கருத்தை முன்வைத்தார் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை. தமிழைத் தாயாக வைத்து தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடினார் பாரதியார்.

இத் தமிழுணர்வின் இன்னொரு பரிணாமம்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இத் தேசியக் கருத்துநிலைகளின் பின்னணியில் என்ன என்ன வர்க்கங்கள் நின்றன என்றறிந்தால்

இக்கருத்துநிலைகளின் தன்மையை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும். இவை பற்றி நிறையச் சமூக இயல் ஆய்வுகள் வந்துள்ளன. அவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முறையில் சுருக்கமாகத் தருகின்றேன்.

தேசிய வாதங்களும் பின்னணிகளும்

காங்கிரஸ் கட்சியின் பின்னால் வடநாட்டு பார்பன பனியாக்களும் தரகு முதலாளிகளும், தேசிய முதலாளிகளும், மத்தியதர வர்க்கமும் நின்றன. இவ் வர்க்கமே இந்தியத் தேசியத்தைக் கட்டமைப்பதில் பெரும் பங்காற்றின.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் பின்னால் சென்னையில் வாழ்ந்த தெலுங்கு, கன்னட, மலையாள, தமிழ் முதலாளிகளும் சமஸ்தானாதிபதிகளும், நிலப்பிரபுக்களும், பிராமணரல்லாத மத்திய வர்க்கத்தினரும் நின்றனர். இவர்களினின்று பிரிந்த பெரியார் திராவிடக் கழகத்தை உருவாக்கினார்.

திராவிடக் கழகத்தினரால் திராவிடத் தேசியம் கட்டமைக்கப்பட்டது. திராவிட இயக்கத்தின் முக்கியஸ்தரான பெரியார் தேசிய வாதத்திற்கு எதிரானவர் என்பது முரண் நகை.

“தோழர்களே! கடவுள், மதம், ஜாதியம், தேசியம், தேசாபிமானம், எல்லாம் மக்களுக்கு இயற்கையாகத் தானாக ஏற்பட்ட உணர்ச்சிகள் அல்ல. சகல துறைகளிலும் மேற்படியில் உள்ளவர்கள் தங்கள் நிலை நிரந்தரமாயிருக்க ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் கட்டுப்பாடான ஸ்தாபனங்களின் மூலம் பாமர மக்களுக்குப் புகுத்தப்பட்ட உணர்ச்சிகளேயாகும். தேசாபிமானம் என்பது யோக்கியமற்ற சூழ்ச்சி.”

தேசியத்தை அயோக்கியத்தனம், வெங்காயத்தனம் என்று கிண்டல் பண்ணினார் பெரியார். எனினும் திராவிடர் என்ற கருத்துநிலையை அவரது சீடர்களும், பிராமணரல்லாத தமிழ் புத்தி ஜீவிகளும் கட்டமைத்தனர்.

தனித் தமிழ் இயக்கத்தின் பின்னால் தமிழ்ச் சைவ வேளாள நிலவுடைமையாளரும், புத்தி ஜீவிகளும் பின் நின்றனர். சைவத் தமிழ்த் தேசியம் இவர்களால் கட்டமைக்கப்பட்டது.

பெரியாரில் இருந்து பிரிந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பின்னணியில் தமிழ் வேளாளர் அல்லாத ஏனைய இடைநிலைச் சமூகத்தினரும் பொருளாதார நிலையில் கீழ் மட்டத்திலிருந்து

மேனிலைக்கு வந்த கீழ்நிலைச் சமூகத்தினரும் நின்றனர். இவர்களால் மதச் சார்பின்மை கொண்ட தமிழ்த் தேசியம் கட்டமைக்கப்பட்டது. தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலை இரண்டு வகையாகத் தமிழ்ப் பாரம்பரியக் கருத்துக்களைத் தோற்றுவித்தன.

சைவ பக்தி இலக்கியம், சைவ சித்தாந்தம், பெரியபுராணம், கந்தபுராண வழியில் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தையும் தமிழ்த் தேசியத்தினையும் ஒரு பிரிவினர் கட்டமைக்க மறுபிரிவினர், சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் என்ற வழியில் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தையும் தமிழ்த் தேசியத்தினையும் கட்டமைத்தனர்.

சமூக உற்பத்தி முறையையும், அது உருவாக்கும் சமூக அமைப்பையும், அச் சமூக அமைப்பு உருவாக்கும் கருத்துநிலைகளையும் பற்றி முன்னரேயே குறிப்பிட்டேன். சமூக அமைப்பில் ஒடுக்கும் வர்க்கங்களும் ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்களும் உண்டு. இவ்வர்க்கப்போரே வரலாற்றை இயக்குகிறது.

இங்கே ஒன்றின் போதாமை காரணமாக இன்னொன்று உருவாகுவதைக் காணுகிறோம். இவ்வண்ணம் உருவாகுகையில் நான் முன்னர் கூறியது போல சமூகத்தில் நிலவிய ஜனரஞ்சக ஆதிக்க எதிர்ப்புக் கருத்துக்களை அவ்வர்க்கங்கள் தம்முடன் இணைப்பதைக் காண்கின்றோம்.

ஆங்கில ஆதிக்க எதிர்ப்புக் கருத்தை காங்கிரஸ் தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டது. பார்ப்பனபனியா வட நாட்டார் ஆதிக்க எதிர்ப்பை ஜஸ்டிஸ் கட்சி தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டது.

தமிழ் நாட்டுப் பிராமணர் ஆதிக்க எதிர்ப்பைத் தனித் தமிழ் இயக்கம் தன்னுடன் இணைத்தது. தமிழ் நாட்டின் சைவ வேளாள ஆதிக்க எதிர்ப்பைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டது. இந்த ஜனரஞ்சக ஆதிக்க எதிர்ப்புக் கருத்துக்களைத் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டமையினாலேயே இவை மேலாண்மை பெற்றன.

காங்கிரஸ் கட்சியின் போதாமை ஜஸ்டிஸ் கட்சியையும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் போதாமை திராவிடக்கழகத்தையும், திராவிடக்

கழகத்தின் போதாமை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் தோற்றுவித்தமை வரலாறு.

இங்கும் இந்திய தேசியத்தின் போதாமை திராவிடத் தேசியத்தையும், திராவிடத் தேசியத்தின் போதாமை சைவ வேளாள தமிழ்த் தேசியத்தையும், சைவ வேளாள தமிழ்த் தேசியத்தின் போதாமை சமயச் சார்பற்ற தமிழ்த் தேசியத்தையும் தோற்றுவித்தமையைக் காணுகிறோம். தோற்றுவித்தமை என்பதை விட அவ்வகையில் இந்தியத் தேசியமும் திராவிடத் தேசியமும் தமிழ்த் தேசியமும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம்.

இத்தேசியக் கருத்துக்கள் நிலமானிய சமூகக் கால கட்டத்தில் ஊற்றுக்கொண்டவையாயினும் 18-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரேயே ஒரு பெரும் சக்தியாக நின்று இந்திய அரசியலையும் பண்பாட்டையும் இயக்கின. இவைகள் டென் அண்டர்சன் கூறுவது போல முதலாளித்துவ எழுச்சியுடன் ஆரம்பமானவை. முதலாளித்துவத்தின் விளைவான இந்தியத் தேசியம் தேசிய முதலாளிகளாலும், இந்திய மத்திய தரவர்க்கத்தினராலும் கட்டமைக்கப்பட்டது.

இவை சில சந்தர்ப்பங்களில் மேலாதிக்கத் தன்மை மிகுந்து பாசிசமாக உருவெடுத்த சந்தர்ப்பங்களுமுண்டு. தேசியம் ஏகாதிபத்தியத்துக்கெதிராக புத்திஜீவிகளாலும், முதலாளிகளாலும் கட்டமைக்கப்படும் என்ற கூற்றிற்கு இவை சிறந்த உதாரணங்களாக உள்ளன.

ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக இந்திய தேசியமும், வட நாட்டுப் பார்ப்பன பனியாக்களுக்கு எதிராக திராவிடத் தேசியமும் கேரள கன்னட மலையாள முதலாளிகளுக்கெதிராக தமிழ்த் தேசியமும் அவர்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான வகையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. முன்னணியில் நின்ற இவ் வர்க்கங்கள் இந்தியாவின் பொது ஜனங்களைத் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டன.

ஜான் புருஸ்லி தேசியம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றவும் கைப்பற்றிய அதிகாரத்தைத் தக்க வைக்கவும் பயன்படும் என்றார். இக்கூற்றுத் தேசியவாதங்களுக்குப் பொருந்தும். இந்தியத் தேசியமும், தமிழ்த் தேசியமும் முறையே இந்து, தமிழ் மீட்பு வாதக்

கருத்துக்களை முன்வைத்தன. இந்தியரை, தமிழரை ஒன்றுதிரட்டி காங்கிரசையும் தி.மு.க.வையும் அதிகாரத்தில் அமரவைத்தன. தொடர்ந்தும் அவற்றைப் போலவே அதிகாரத்தில் அவர்களைத் தக்க வைத்தன. ஒரு காலத்தில் ஒடுக்கத்துக்குள்ளான இந்து தேசியம் புருஸ்லியின் கூற்றுப்படி இன்று ஏனைய மதங்களை ஒடுக்கவும் செய்வதைக் காண்கின்றோம்.

டன் அண்டர்சன் ஓரிடத்தில் கூறுவது போல நிலவும் அமைப்பை உடைத்தும் புதிய அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்த உதவும் சக்திகளுக்குத் தேசியக் கருத்துநிலை உதவுவதையும் காணுகிறோம். சமத்துவம், சமதர்மம், புதிய உலகம் போன்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப் பண்பாட்டு அடக்குமுறைக்கு எதிராகக் கட்டமைக்கும் தேசியம் இத்தகையதே.

தமிழர்களும் தேசியக் கருத்து நிலையும் (இலங்கையில்)

இலங்கையில் தமிழர் மத்தியில் தேசியக் கருத்துநிலை வளர்ந்தமைக்கும் இந்தியாவில் தமிழர் மத்தியில் தேசியக் கருத்துநிலை வளர்ந்தமைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகளுண்டு. இந்தியாவில் அது அரசியல் ரீதியாக வடநாட்டு முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராகவும் பிராமணியத்துக்கு எதிராகவும் வளர்ந்துள்ளது. அப்போக்கில் சமயச் சார்பின்மையும் சமூக அநீதிக்கு எதிரான குரலும் காணப்படுகின்றன.

இலங்கையில் ஆரம்பத்தில் இத் தேசியக் கருத்து கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிராகவும், ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிர்ப்பாகவும் வெளிப்பட்டு, பின்னால் அது அரசியல் ரீதியாக சிங்களப்பிரிவுவாதத்திற்கு எதிராக எழுந்து தமிழ் இன வாதமாக வளர்ந்து இன்று தேசியப் பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. பிராமணியத்துக்கு எதிரான போக்கோ, சமயச் சார்பின்மையோ சமூக அநீதிக்கு எதிராகக் குரலோ இதில் ஆரம்பத்தில் பிரதானமாக ஒலிக்கவில்லை. அக் குரல்கள் பிற்காலத்தில்தான் சற்று அழுத்தம் பெற ஆரம்பிக்கின்றன.

இலங்கையில் தமிழ்த் தேசியம் இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்டு அதன் வேர்களைக் கண்டுபிடிக்கின்ற முறைமை 80களில் ஆரம்பித்துவிடுகின்றது. கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சிவராஜா, நித்தியானந்தன், சிவராம், குணசிங்கம் ஆகியோரின் எழுத்துக்களும் நூல்களும் இதுபற்றி

வந்துள்ளன. தமிழர் அப்பிரச்சினையை இனப்பிரச்சினையாகப் பேசுகின்றபோது இப்பிரச்சினையைப் பலர் ஒரு வகுப்பு வாதப் பிரச்சினையாகப் பார்த்தார்களே தவிர ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாகப் பார்க்கவில்லை. அப்படிப் பார்த்தவர்களில் சிங்களப் புத்திஜீவிகளில் குமாரி ஜெயவர்த்தனா நியூட்டன்குணசிங்க, சாள்ஸ் அபயசேகர ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இலங்கை, பல்லினங்கள் வாழும் ஒரு பல்லினச் சமூகம். வரலாற்றுப் போக்கு இலங்கையை அவ்வாறு ஆக்கியுள்ளது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குப்பின் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம் முக்கியமாக சர்வஜன வாக்குரிமையும், இனவிகிதாசார தெரிவு முறையும், பாராளுமன்ற அரசியலும் பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை உணர்வுகளை ஏற்படுத்திவிட்டன. இங்குள்ள சிறுபான்மை இனங்கள் மீது அவர்கள் அடையாளம் திணிக்கப்பட்டது. திணிப்புக் காரணமாக இலங்கைத் தமிழரிடையே நிலவிய உள்ளூர் வேறுபாடுகள் சமவீனங்கள் மறக்கப்பட்டு இலங்கையில் உள்ள தமிழர்கள் எல்லோரையும் அரசியல் ரீதியாக ஒரு நிலைப்பட வைத்துள்ளது. இது ஏறத்தாழ நாற்பது வருட வரலாற்றின் பெறுபேறு.

இந்தியாவில் தமிழர் என்ற அடையாளத்துக்கும் இந்தியர் என்ற அடையாளத்திற்கும் முரண்பாடு கிடையாது. இலங்கையில் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்திற்கும், இலங்கைத் தமிழர் என்ற அடையாளத்துக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு.

தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலை இலங்கையில் வளர்ந்தமையை இவ்விடம் கருக்கமாக நோக்குவோம்.

இலங்கை இனவாதத்தின் ஊற்றுக்கண்ணை கி.பி. 2-ம் நூற்றாண்டிற்கு காண்பர் சிலர், கி.பி. 2-ம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் பௌத்த மதத்தினரிடையே இரண்டு பெரும் பிரிவுகள் காணப்பட்டன. ஒன்று தேரவாதம். மற்றது மகாயானம். தேரவாதம் மகாவிகாரையை மத்திய ஸ்தானமாகக்கொண்டும், மகாயானம் அபயகிரி விகாரையை மத்திய ஸ்தானமாகக்கொண்டும் இயங்கின. உண்மையில் இது இரண்டு விகாரைகளின் முரண்பாடு. ஆனால் அடித்தளத்தில் இவை இரண்டு நிலப்பிரவுத்துவ சக்திகளின் முரண்பாடேயாகும்.

இலங்கையை ஆண்ட சிங்கள மன்னர் பலர் தேரவாத மதச்சார்புடையோராக இருந்தனர். மகாயானம் தமிழ் நாட்டில் இக்காலத்தில் திக்நாகர், தர்மபாலர் போன்ற தமிழ்ப்பெளத்த பிக்குகளால் வளர்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. இலங்கையின் மகாயான பெளத்த பிரிவினருக்கும், தமிழ்நாட்டு மகாயான பெளத்த பிரிவினருக்கும் நிறைந்த தொடர்புகள் இருந்தன. இலங்கையில் அடிக்கடி ஏற்பட்ட தமிழ் மன்னர் படையெடுப்பும், அனுராதபுரம் தமிழ் மன்னரால் ஆளப்பட்டமையும் தமிழ் நாட்டுக்கும் மகாயானத்துக்குமிருந்த இறுகிய தொடர்பும் மகாயான எதிர்ப்புக்கு மூல காரணமாகின. மகாயான பெளத்தத்தைத் தமிழர் ஆக்கிரமிப்பாகவே தேரவாதப் பிரிவினர் கருதினர்.

இப்பின்னணியில்தான் மகாவம்சம் எழுதப்படுகின்றது. மகாவம்சம் எழுதியவர் மகாநாமதேரர். துட்டகைமுனுவின் உறவினர். மகாவிகாரையைச் சேர்ந்தவர். தேரவாதப் பிரிவினர். மகாவம்சம் மகாவிகாரையை ஆதரித்தும் எல்லாளன் எனும் தமிழ் மன்னனை வென்றவனும் மகாவிகாரையையும் தேரவாத மதத்தையும் ஆதரித்தவனுமான துட்டகைமுனுவைப் புகழ்ந்தும் எழுதப்பட்டதுடன், இலங்கையைப் பெளத்த நாடு என்றும், புத்தரின் வருகையும் ஆசியும் அதற்கு இருப்பதனால் அது தம்ம துவீபம் என்றும் அது சிங்களவருக்கு உரித்தானது என்றும் கட்டமைத்தது. சிங்கம், பெளத்தம் என்ற எண்ணக் கரு மகாவம்ச ஆசிரியரால் உருவாக்கப்படுகிறது. சிங்களத் தேசியவாதத்தின் மூலவிதை இது எனினும் அன்று அன்னிய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரானது என்ற வகையில் இது முற்போக்கானது என வாதிடலாமாயினும் தன்னை நிலை நிறுத்த இத் தேசியவாதம் ஒடுக்கும் சக்தியாக மாறியமையும் இலங்கை அரசியலில் பாரிய பங்கு வகித்தமையையும் பின்னால் காணுகின்றோம்.

தேரவாத பெளத்தம் வரலாற்றுப் போக்கில் மகாயான பெளத்தத்தின் அம்சங்கள் பலவற்றைப் பெற்றது. இன்றுள்ள பெளத்தம் மகாயான பெளத்தமே. எனினும் தேரவாத பெளத்தம் ஏற்படுத்திய சிங்கள பெளத்த கோட்பாடே இலங்கைப் பெளத்தத்தின் கோட்பாடாகவும் ஆயிற்று. அதன்படி சிங்களவரே இந்நாட்டுக் குரியவர் என்றும் ஏனைய இனங்கள் வந்தேறு குடிகள் என்னும்

கருத்துநிலை கட்டமைக்கப்படலாயிற்று. இன்று வரை இக்கருத்து நிலை அரசியலை இயங்கும் சக்தியாகச் செயற்படுகிறது.

எனினும் இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர்கட்கு ஒரு நீண்ட கால வரலாறு இருந்தது. தென்னிந்திய தமிழர் படையெடுப்பும், அவர்களோடு வந்தேறிய குடிகளும் சேர்ந்து இலங்கையில் தமிழ்ச் சமூகக் கட்டமைப்பை உருவக்குகின்றன... எனினும் தென்னிந்தியப் படை எடுப்புக்கு முன்னரேயே இலங்கையில் பெருங் கற்கால குறுணிக் கற்கால புராதன தமிழர் வாழ்ந்தார்களென்பதற்குச் சான்றுகளுண்டு. யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற ஆனைக்கோட்டை அகழ்வாராய்ச்சி கந்தரோடைப் புதைபொருள். கதிரைமலைப் பண்பாடு, யாழ்ப்பாண ராச்சியம் (18-ம் நூற்றாண்டில்) வன்னி, மட்டக்களப்பு, மாதோட்டம், தம்பலகாமத் தமிழ் வன்னிமைகள் (சிறற்றசர்கள்) என்று வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் இன்னொரு இனம் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்தும் வந்துள்ளது. இவர்களின் பிரதான மதமாக இந்து மதம் இருந்துள்ளது. யாழ்ப்பாண அரசை மையமாகக்கொண்டு பிராமணியச் சாயல் உள்ள ஆகம நெறிப்பட்ட சைவ மதமும் ஏனைய தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பிராமணிய நெறிசாரா ஆகம மயப்படாத இந்துமதமும் (மாரி, காளி, கண்ணகி அம்மன், உள்ளூர்ச் சிறு தெய்வங்கள்) நிலவின.

பௌத்த மதத்திற்கும் இந்து மதத்திற்கும் இடையே சிற்சில வேளைகளில் முரண்பாடுகள் வந்ததும் உண்டு. ஆனால் பெரும் மதச்சண்டைகளாக எழுந்தமைக்கான வரலாறுகள் இல்லை.

இடையில் முஸ்லிம்கள் இலங்கைக்கு வியாபார நிமித்தம் வந்து தமிழ்ப் பகுதிகளிலும், சிங்களப் பகுதிகளிலும் நிரந்தரமாகத் தங்கிவிடுகின்றனர். அந்நியருக் கெதிரான யுத்தத்தில் இவர்கள் உள்ளூர் அரசர்கள், தலைவர்கட்கு உதவியமையினால் அவர்களும் அந்நாட்டின் மக்களாக உள்வாங்கப்பட்டனர். முக்கியமாக மட்டக்களப்பில் முக்குவர்-திமிலர் யுத்தத்தில் முக்குவருக்கு இவர்கள் உதவியமையினால் 7 குடியிலிருந்து 7 குடிப்பெண்களை முஸ்லிம்களுக்களித்து நிலமும் அளித்தனர் என்பது மரபுக்கதை. மட்டக்களப்பில் முஸ்லிம்கள் நில உடமையாளர்களாகவும் தனித்துவமாக பாரம்பரியம், பண்பாடுடையோராகவும் உள்ளனர். முஸ்லிம்களுக்கான தனி அலகும் மட்டக்களப்பின் தென் பகுதியில் கேட்கப்படுகிறது.

16ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு கிறிஸ்தவ மதம் அறிமுகமாகிறது. சிங்கள-தமிழ் அரசர்கள் சிலரும், நிலப்பிரபுக்கள் சிலரும் கத்தோலிக்கராகின்றனர். அன்னியர் வருகையை சிங்களப்பகுதியில் பௌத்த மதமும் தமிழ்ப் பகுதியில் சைவ இந்து மதங்களும் எதிர்க்கின்றன.

18ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி யாழ்ப்பாணம், கோட்டை, கண்டி எனப் பிரிந்துகிடந்த இலங்கையை ஒரு ஆட்சியின் கீழ் கொணருகிறது. அன்னிய முதலாளிகள் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையிலீடுபடுகின்றனர். இலங்கையின் பொருளாதாரம் ஏற்றுமதிப் பொருளாதாரமாகிறது. அதற்குத் தேவையானோரை உற்பத்தி செய்ய ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகப் படுத்தப்படுகிறது. சுதேசிய நிலப் பிரபுக்கள் சாராய உற்பத்தி, வாணிபம் முதலிய தொழில்களிலீடுபடுகின்றனர். சிங்களவர் மத்தியிலும் தமிழர் மத்தியிலும் இஸ்லாமியர் மத்தியிலும் உள்ளூர் முதலாளிகளும் ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய வர்க்கமும் சுதேசிய மொழி கற்ற மத்தியதர வர்க்கமும் உருவாகின்றன. சிங்களப் பகுதிகளில் பௌத்தம் கிறிஸ்தவப் பண்பாட்டுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்தது. அநாகரிக தர்மபால இதன் குறியீடு பௌத்த சிங்கள தேசிய வாதத்திற்குப் பின்னால் அரும்பி வந்த சிங்கள தேசிய முதலாளிகளும், சிங்கள மத்தியதர வர்க்கமும் உயர்சாதி (கொய்கம) சிங்கள நிலவுடைமையாளரும் நின்றனர்.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் சைவம் கிறிஸ்தவப் பண்பாட்டுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்தது. ஆறுமுகநாவலர் இதன் குறியீடு சைவ-தமிழ் தேசியவாதத்துக்குப் பின்னால் அரும்பி வந்த தமிழ்த் தேசிய முதலாளிகளும் தமிழ் மத்தியதர வர்க்கமும் உயர்சாதி (வேளாள) சிங்கள நிலவுடைமையாளரும் நின்றனர்.

இவ்வண்ணம் சிங்களத் தேசியவாதம் பௌத்த - கொய்கம சிங்களத் தேசியவாதமாகவும் தமிழ்த் தேசியவாதம் சைவ வேளாளத் தமிழ்த் தேசிய வாதமாகவும் உருவாகலாயிற்று.

ஆங்கிலேயர் ஆண்டபோது அவர்களது சட்டசபையில் மேற் குறிப்பிடப்பட்ட உயர்நிலைச் சிங்களவரும், தமிழருமே அங்கம் வகித்தனர்.

1919இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் முக்கியமான ஒரு அமைப்பாகும்.

1917இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைச் சீர்திருத்தக்கழகம் (Ceylon reform league) வாயிலாக சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் ஆங்கிலேயருக்கு மிகுந்த தலையிடி கொடுத்தார். இந்திய சமஸ்தி அமைப்பில் சுதந்திர இலங்கையையும் ஓர் அங்கமாக அமைப்பதே சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலத்தின் நோக்கு. தமிழ்த் தலைவர்களும் சிங்களத் தலைவர்களும் இன வேறுபாடுகளைக் கடந்து ஒன்றுபட்டு நின்றனர். இந்திய சுதந்திரப் போரின் செல்வாக்கு இவர்களிடமிருந்தது. தேசியக் காங்கிரஸின் தலைவராக சேர் பொன் இராமநாதனை சிங்களத் தலைவர்கள் ஏற்குமளவு இன ஒற்றுமை மேல்மட்டத்தில் இருந்தது. (சேர் பொன் இராமநாதன் சட்டசபை செல்லத் தீவிரமாக உழைத்தோருள் ஆறுமுக நாவலரும் ஒருவர்).

சிங்கள-தமிழ் இன ஒற்றுமை பிரித்தானியருக்குப் பயத்தை உண்டு பண்ணியது. 1920இல் மாணவ காங்கிரஸ் உதயமாகிறது. இதன் ஆரம்ப கர்த்தா ஹன்டி பேரின்பநாயகம். இக் காங்கிரஸ் ஜவகர்லால் நேருவையும், மகாத்மா காந்தியையும் முன்னுதாரணமான தலைவர்களாகக்கொண்டது. தாராண்மை வாதப் போக்குடையது. இது இந்தியப் பாணியில் இலங்கையில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போராட்டத்தை வளர்க்க முனைந்தது. வகுப்பு வாதத்தை எதிர்த்த இந்த மாணவர் காங்கிரஸ் தேசிய ஐக்கியம், ஐக்கிய இலங்கை என்று குரல் கொடுத்தது. மகாத்மா காந்தியின் வருகையும் அவர் கொழும்பு, கண்டி, காலி. யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்திய உரைகளும் முக்கியமானவை. சிங்கள தமிழ்த் தலைவர்கள் இந்தியா போல ஒன்றிணைந்து தமக்கு எதிராகச் சுதந்திரப் போரைத் தொடங்குவர் என்ற பயம் கொண்ட பிரித்தானியர் பிரித்தானும் சூழ்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.

டொனமூர் அரசியல் சட்டம் பிரித்தானும் திட்டமாக அமைந்தது. சர்வசன வாக்குரிமையும், இன விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவமும் அறிமுகம் பண்ணப்பட்டன. ஒற்றையாட்சியில் ஆட்சி அதிகாரத்தில் சிங்களத் தலைவர் பெரும்பான்மையாயினர் தமிழ்த் தலைவர்கள் சிறுபான்மையாயினர்.

இந்தியா, பாகிஸ்தான், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இருப்பதான அடிப்படை உரிமையைத் தானும் இலங்கைத் தமிழருக்கு வழங்க தன் அரசியல் அமைப்புத் திட்டம் தவறி விட்டதென்றும் D.S. சேனநாயக்கா இருந்திருந்தால் தமிழருக்கு

இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது என்றும் சோல்பரி கூறியுள்ளார். சோல்பரி என்ன கூறினாலும் பிரித்தானியருக்குச் சார்பான ஒரு கட்சியை (UNP) பதவியில் அமர்த்துவதே (U.N.P) சோல்பரியின் திட்டமாகும். ஒரு வகையில் பிரித்தானியர் தம் நலன்களுக்காகத் தமிழரைப் பலியிட்டனர்.

அவர்கள் கையாண்ட நடைமுறை நுட்பமானதும், இனவாதத்தை மேலும் வளர்க்கும் தன்மையும் கொண்டது. சிங்களவருக்கு ஆட்சி செய்யும் உரிமை, தமிழர்கட்குக் கல்வி, உத்தியோகச் சலுகை இதுவே அவர்களின் நுட்பமான முறை. இதன் மூலம் இரு பகுதியினரையும் தம்மில் தங்க வைத்த அதே வேளை இருசாரரும் மோதுவதற்குரிய அடித்தளத்தையும் இட்டனர். சிங்களவர் தம்மை ஆளுவதைத் தமிழர் விரும்பார். தம் ஆட்சியில் தமிழர் பெரும் உத்தியோகங்களில் இருப்பதைச் சிங்களவர் விரும்பார். பிரித்தானியர் விதைத்த இனவாத விதை சிங்கள - பெளத்தம் என்ற பெரும் தேசியவாத பராமரிப்பில் செழித்து வளரலாயிற்று.

பின்னர் அரசியலில் 50க்கு 50 பங்கு கேட்டு ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலத்தின் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி உதயமாகிறது. இதுவும் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் ஆட்சியின் உரிமை கேட்ட கட்சியே. இதன் பின்னணியிலும் சைவ வேளாளர்களும் மத்திய வர்க்கத்தினரும் நின்றனர்.

தமிழர் ஆட்சியே தமிழர் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் என்று கோரிய சமஸ்தி கட்சி எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் தலைமையில் உருவானது. தமிழருக்காக ஒரு பிரதேசத்தை வடக்கு, கிழக்கு, வடகிழக்கு, வடமேற்கு மலைநாடு என வரையறுத்ததும் முஸ்லிம்களையும் அதற்குள் இணைத்து தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற கோட்பாட்டை முன் வைத்ததும் இக் கட்சியே. இத்தமிழ்த் தேசியக் கருத்து நிலையின் பின் சைவ வேளாளர்களுடன் கிறிஸ்தவ வேளாளர்களும் இடைநிலைச் சாதியினரும் மேல்-இடை நிலையின் நின்று படித்து வந்த வர்க்கத்தினரும் நின்றனர். இக் கட்சியினர் நடத்திய சிங்கள மொழித் திணிப்பிற்கும் சிங்களக் குடியேற்றத்துக்கும் எதிரான போராட்டங்கள் அவர்கள் கையாண்ட போராட்ட முறைகள் தமிழ் மொழி, இனம் பற்றிய கோஷங்கள் பரந்துபட்ட தமிழர்களை ஒன்றிணைத்தன.

இப் போராட்டங்கள் வன்மையாக அடக்கப்பட்டன. வகுப்புக் கலவரங்கள் உருவாகின 1960, 1973, 1983 வகுப்புக் கலவரங்களினால் தமிழரின் தாயகக் கோட்பாட்டுக் கருத்தியல் வலுவற்றது.

1980களில் பலஸ்தீன விடுதலை அமைப்பின் பாணியில் (P.L.O), அமைப்பின் தமிழர் விடுதலை முன்னணி (T.L.F) உருவாக்கப்படுகிறது. இதன் பின்னணியில் முன்பு போலச் சைவ வெள்ளாள இடைநிலைச் சாதியினருடன் மாணவர்களும் இணைகின்றனர். தரப்படுத்தலால் தமிழ் மாணவர் சமூகம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. போராட்டத்தின் வேகம் போதாமை காரணமாக மாணவர் இயக்கங்களும் விடுதலை இயக்கங்களும் உருவாகின. இன்று தனி நாடு கோரும் வரையில் அதன் தீவிரம் வளர்ந்தும் வந்துள்ளது. விடுதலைப் போராக அது வளர்ச்சியுற்ற பின்னர் சைவ வேளாள மத்தியதர வர்க்கத்தினருடன் இன்று சகல தரப்பு மக்களும் அதன் பின் உள்ளனர். இராணுவ அடக்கு முறையும், திட்டமிட்ட இன அழிப்பும் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஒன்றுபடுத்தியுள்ளமையைக் காணுகின்றோம்.

1920-1940 வரையில் இலங்கைத் தேசியத்துள் தமிழ்த் தேசியம் ஐக்கியமாகி இருந்தமையையும் 1950 களில் சமஸ்திக் கட்சியின் தோற்றத்தின் பின் ஐக்கிய இலங்கையின் சமஸ்தி ஆட்சியில் தமிழ்த் தேசியம் தனியாக இருக்க விரும்புவதையும், 1980க்குப் பின்னர் தமிழ்த் தேசியம் தனியொரு நாட்டுக் கொள்கையாக வடிவெடுப்பதையும் காணுகிறோம்.

1940 வரை யாழ்ப்பாணத்தில் மையம் கொண்டிருந்த தமிழ்த் தேசியம் 1950 களின் பின் யாழ்ப்பாணம் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசத் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களை அணைத்துக் கொள்வதையும் 1980க்குப் பின்னர் அது முஸ்லிம்களைத் தவிர்த்து வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களை அடக்குவதையும் காணுகிறோம்.

ஆரம்பத்தில் இலங்கைத் தேசியத்தின் ஒரு அங்கமாக நின்ற தமிழர் பிரச்சினை பின்னர் வகுப்பு வாதமாக மாறி அதன் பின்னர் இன்று தேசிய இனப்பிரச்சினையாக (National Question) உருவானதைக் காணுகிறோம்.

ஆரம்பத்தில் உள்ளூர்ப் பிரச்சினையாக இருந்த இப்பிரச்சினை இன்று சர்வதேசப் பிரச்சினையாக உருவாகிவிட்டதையும் காணுகிறோம். இங்கு ஒன்றின் போதாமையே இன்னொன்றாக

விரிவு பெற்றதையும் ஒவ்வொன்றினுக்குள்ளும் வர்க்கங்களும், வர்க்க நலன்களும் இருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

அடக்குமுறைக்கு எதிராக எழுந்த தமிழ்த் தேசியக் கருத்து நிலையில் அடக்குமுறை அம்சங்களும், மேலாதிக்க அம்சங்களும் காணப்படுவதும் தவிர்க்க முடியாததே. சமூகச் சமவீனம் காரணமாகப் பிரதேச, சாதி, மத, இன, பால் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பற்றிய பிரக்ஞைகளும் தமிழர் மத்தியில் இன்றும் உள்ளன. உள்ளூர் யுத்தத்தினாலும் பெருந் தேசியவாத அடக்கு முறையினாலும், இராணுவ ஆக்கிரமிப்பாலும் போர் நெருக்கடியாலும் இவை வெளியில் அதிகம் தெரியாதபடி உள்ளன. வெகுஜன ஊடகங்களும் எழுத்தாளர்களும் இந்த யதார்த்தங்களை எழுதுவதில்லை. இந்த நிலையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தித் தம் அதிகாரத்தைத் தக்க வைக்கின்றன முதலாளித்துவ சக்திகள். அன்னிய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகத் தமிழ் விடுதலை வேண்டி எழுந்த தமிழ்த் தேசியம் இருக்கும் அமைப்பை மாற்றி அடக்கப்படுகின்ற அனைவருக்குமான விடுதலை என்ற நோக்கில் பரிணமிக்கையில் தனது முற்போக்கு அம்சத்தை நிறைவு செய்யும்.

இக் கருத்துக்களின் பின்னணியில் பொதுவாகப் பாரதிதாசனின் தேசியம் பற்றிய கருத்து நிலைகளையும் சிறப்பாக அவர் தமிழ்த் தேசியம் பற்றிக்கொண்டிருந்த கருத்து நிலைகளையும் அவரது எழுத்துக்களுக்கூடாகவும் செயல் முறைகளுக்கூடாகவும் காண முயல்வோம்.

பாரதிதாசனின் கவிதைகளுக்கூடாக அவரது தேசியக் கருத்து நிலை

தமிழ்த் தேசியம் பண்பாட்டு ஆதிக்கம் இல்லாததாக அனைத்துத் தமிழ் மக்களையும் உள்ளடக்கியதாகச் சமதர்ம நோக்குடையதாகப் பெண் விடுதலை கொண்டதாக விளிம்புநிலை மக்கள் விடுதலை கொண்டதாக சமயச் சார்பு அற்றதாக அமைய வேண்டும் என்பதே அவரது நோக்கு

எந்தவொரு சிந்தனையாளனும் தன் காலச் சூழலுக்கும் வாழ்நிலை அனுபவங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டவனே. காலத்தையும் மீறிச் சிந்திக்கும் கலைஞர்களுமுண்டு. பாரதிதாசன் காலத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவரா? என்று ஆராய்தல் அவரது ஆளுமையை அறிந்துகொள்ள உதவும். அத்தோடு பாரதிதாசன் வாழ்ந்த காலப் பின்னணி பற்றிய அறிவு அவரது கருத்து நிலையைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

பாரதிதாசன் வாழ்ந்த காலப் பின்னணி

பாரதிதாசன் 1891இல் பிறக்கிறார். 1964இல் இறக்கின்றார். 73 ஆண்டுகள் அவர் வாழ்ந்திருக்கிறார். ஒரு மனிதன் வாழவேண்டிய ஆயுட் காலத்தை அவர் பெற்றுள்ளார். இவர் காலத்தில் இந்திய அரங்கிலும் உலக அரங்கிலும் மிகப் பிரதானமான அரசியல் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் நடந்தேறியுள்ளன.

பாரதிதாசன் பிறந்தபோது இந்தியா ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தது. 1885-ல் தோன்றிய காங்கிரஸ் கட்சி

பாரதிதாசனின் இளமையின் ஆரம்பக் காலத்தில் லோகமான்ய திலகர் தலைமையில் செயற்படலாயிற்று. தமிழ்நாட்டில் பாரதி, வ.உ.சி., வ.வே.சு. ஐயர் போன்றோர் திலகர் தலைமையிற் செயற்பட்டனர். 1915இல் அன்னிபெசன்ட் ஹோம்நூல் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். இந்தியாவை இந்தியரே ஆளவேண்டும் என்ற கருத்து இதன் மூலம் இந்தியாவில் அழுத்தமாக ஒலிக்கின்றது. 1919இல் ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைகள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி மீது மிகுந்த கசப்புணர்வை மக்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்றன.

1930களில் காந்தியின் வருகை இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு ஒரு மக்கள் மயத்தன்மையைத் தருகிறது. ஒத்துழையாமை இயக்கம், அன்னிய துணிப் பகிஸ்கரிப்பு, கதர் அணியும் இயக்கம் என்பன இந்திய மக்கள் அனைவரையும் இணைக்கின்றன. உப்புச் சத்தியாகிரகம் மக்களிடம் தேசிய உணர்வை எழுப்புகிறது.

பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தோற்றமும் அம்பேத்காரின் வருகையும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மத்தியிலும், தாழ்த்தப்பட்டோர் மத்தியிலும் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. 1947இல் நாடு சுதந்திரம் பெறுகிறது. வெகுவிரைவில் விடுதலைக்காகப் போராடிய சாதாரண மக்கள் அச்சுதந்திரம் குறிப்பிட்ட சில வர்க்கத்தினருக்கேயொழிய முழுப் பாரத மக்களுக்கும் இல்லை என்பதைக் கண்டுகொள்கின்றனர்.

அரசியலிலும் தமிழ்நாட்டிலும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் இக்காலகட்டத்தில் நடந்தேறுகின்றன. ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் வர்க்கச் சார்பையும் அது பொது மக்கள் மயப்படாமையும் கண்டு பெரியார் 1925இல் சுயமரியாதை இயக்கத்தையும் திராவிடக் கழகத்தையும் தோற்றுவித்தமை. சிங்காரவேலனாரின் வருகை, தமிழ் நாட்டுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தோற்றம். பெரியாரிலிருந்து பிரிந்த அண்ணாதுரை சார்ந்தோர் 1940களில் உருவாக்கிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோற்றம், அதனின்றும் பிரிந்து ஈ.வே.கி சம்பத்தின் தமிழ்த்தேசியக் கட்சியின் தோற்றம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

உலக அரங்கில் இரண்டு உலக மகாயுத்தங்களும் சோசலிச ரஷ்யாவின் தோற்றமும் மிக முக்கிய நிகழ்வுகளாகும்.

பண்பாட்டரங்கில் இந்தியாவில் மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா நாகரிகத்தின் கண்டுபிடிப்பும் அவை திராவிட நாகரிகம் என

வற்புறுத்தப்பட்டதும் தமிழ்நாட்டில் பழைய இலக்கியங்களின் பதிப்பு முயற்சிகளும், வெகுஜன ஊடகங்களின் வளர்ச்சி முக்கியமாக அச்சின் வளர்ச்சியும் சினிமாவின் வளர்ச்சியும் தனித்தமிழ் இயக்கங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் முக்கியமானவையாகும்.

இத்தகையதொரு அரசியல் பண்பாட்டுப் பின்னணிக்குள்ள்தான் பாரதிதாசன் பிறந்தார்; வளர்ந்தார்; வாழ்ந்தார். அவரது தேசியக்கருத்து நிலை உருவாக்கத்தில் மேற் குறிப்பிடப்பட்ட அப் பின்னணிகள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன.

அவரது கருத்துநிலை வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்ள அவரது வாழ்வைப் பின்வரும் காலகட்டங்களாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம்.

1. 1891-1908-க்கும் இடைப்பட்ட காலம்
பழமைவாதக் கருத்துநிலை அவரிடம் மேலோங்கியிருந்த காலம்.

2. 1908-1930 இடைப்பட்ட காலம்.

இந்திய தேசியக் கருத்துநிலை அவரிடம் மேலோங்கியிருந்த காலம்.

3. 1930 - 1945 இடைப்பட்ட காலம்

திராவிட தேசியக் கருத்துநிலை அவரிடம் மேலோங்கியிருந்த காலம்.

4. 1945 - 1960 இடைப்பட்ட காலம்

தமிழ்த் தேசியக் கருத்தியல் அவரிடம் மேலோங்கியிருந்த காலம்.

இவ் எல்லாத் தேசியக் கருத்துநிலைக்கூடாக முழு மனிதரினதும் விடுதலையை அவர் வேண்டி நின்றமையையும், ஒன்று போதாதபோது மற்றொன்றைத் தூக்கியமையும் தான் அவரது சிறப்பம்சமாகும்.

1891 - 1908-க்கும் இடைப்பட்ட காலம்

[பழமைவாதக் கருத்துநிலைக் காலம்]

1891 தொடக்கம் 1908 வரை அவரது கருத்துநிலை பழமை சார்ந்ததாக இருந்தது. ஆசிரியர் திருப்புளி ஐயாவிடமும், முதுபெரும் புலவர் பு. அ. பெரியசாமியிடமும் தமிழ் இலக்கண

இலக்கியங்களையும், சித்தாந்த வேதாந்தப் பாடல்களையும் மரபுவழித் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட முறையிற் பெற்ற கனக சுப்புரத்தினம் அக் காலத்தில் வாழ்ந்த மட, ஆதீனப் புலவர்கள் போலவே இருந்தார். மயிலை ஸ்ரீசண்முகன் வண்ணப் பாட்டு (1920-ல் வெளிவந்தது.) மயிலம் ஸ்ரீசண்முகக் கடவுள் பஞ்சரத்தம் (1925-ல் வெளிவந்தது.) மயிலம் சுப்பிரமணியர் துதியமுது (1926-ல் வெளிவந்தது.) என்பன அன்றைய அவரது கருத்து நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதைக் காட்டும் அவரது படைப்புகளாகும்.

அன்றைய கனகசுப்புரத்தினம் ஆத்மீகக் கருத்துநிலை கொண்டவராக, அக வாழ்க்கையை நிலையற்ற வாழ்க்கை என்று எண்ணுபவராக இறைவாழ்வே நிலையான வாழ்வு என்று எண்ணுபவராக இருந்தார்.

அருணகிரிநாதர், வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அருணாசலக்கவிராயர் தாயுமானவர், கீர்த்தனை ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் தாக்கத்திற்கு இவர் உட்பட்டிருந்தமையினை இவரது பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

வெண்பா புனைதல், வண்ணம் பாடுதல் என்பன அன்று புலவர்களின் திறமையை அறியும் அளவுகோல்கள் ஆயின. சராசரிப் பாவலர்களுக்கு இவை கைவராதவை. பாரதிதாசனின் மணிமேகலை வெண்பாவும் அவரது மயிலம் ஸ்ரீசண்முகன் வண்ணப்பாட்டும் அவர் வெண்பாவிலும் வண்ணத்திலும் சமர்த்தர் என்பதற்கு உதாரணங்களாகும்.

பாரதிதாசனே தன்னைப் பற்றிக் கூறுகையில்,

“வெண்பா முதலிய எழுதும் என்கை
வண்ணம் பாடிக் கொண்டிருக்கும் வாய்”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வண்ணம் என்றாலே வடசொல் அதிகம் இருக்கும் என்பது பொதுக்கருத்தாகும்.

முன்பு குறிப்பிட்ட மூன்று நூல்களிலும் காணப்படுகின்ற வெண்பாக்களிலும் வண்ணங்களிலும் அவரது கடவுள் ஈடுபாடு, பழமைவாதக் கருத்து, (நாடு நகர வர்ணனை என அமைக்கும் முறை), முன்னோரைப் பின்பற்றி முத்திரைக்கவி அமைத்தல், இக சுகத்தை வெறுத்தல், இறை சுகத்தை வேண்டதல், சமஸ்கிருதச் சொல் பயன்படுத்தல் பழமையான பா வடிவங்களில் கரடு முரடான

தமிழில் ஒரு வகையில் தன் வித்துவத்தன்மையைக் காட்டுதல் என்ற பண்புகளைக் காணுகிறோம். அது நமக்கு நாயக்கர் காலப் புலவர்களையே ஞாபகமுட்டுகிறது. எனினும் இத்தகைய பழமைவாதக் கருத்தியல் கொண்ட பாரதிதாசனுக்குள் கனன்று கொண்டிருந்த புதுமைத்தாகமும் இப்பாடல்களில் புலப்படுகின்றன.

மயிலம் ஸ்ரீசண்முகன் வண்ணப்பாட்டை “உலகிற்கு நாற்பாட்டுரைக்க” எழுதுகிறார். “ஓர் குடியை மற்றோர் குடிக்கெடப் பார்க்கும் இந்த உலகத்தை நினைத்திட உளம் வேர்க்கும் என்றும், ஜென்மமேன்? என்றும் கூறுகிறார். மயிலம் ஸ்ரீசண்முகக் கடவுள் பஞ்சரதத்தில் “உலகில் பிறந்து நான் கண்ட பயன் ஒன்றில்லை ஜென்மமேன்? மனைவி ஏன்? தீமை ஏன்? என்று மரபு வழிப்புலவர் போல விரக்தியுற்று இறைபதம் கேட்கும் கனகசுப்புரத்தினம் அதே நூலில்

“மனிதர் மனிதர்க்கடிமை ஆகுமொரு தீக்கதை
மண்ணிடையிருப்பதில்லா
வகைக்கெனது நாட்டினர் அறப்போர் நடத்திடு
வாய்மையிற் பண்டை நாளில்
எனினும் எனதன்பான நாடின்று மற்றோர்
இனத்தவர்க்கடிமையாதல்
என்னுமிக் கோலத்தை எண்ணியென்தோள்பதைத்து
நாள் பார்த்திருக்கும் நேரம்”

என்று பாடுகின்றார். ஜென்மமேன், மனைவி ஏன் என்பவர்க்கு நாடு மற்றவர்க்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் கோலம் தாக்கியுள்ளது. மயிலம் சுப்பிரமணியர் துதியமுதில்,

“வீழ்தலும் நாம் வாழ்தலுமே
வேலவா உன்கையிலுண்டு”

எனத் தொடங்கும் சுப்புரத்தினத்தார்,

“ஆழ்கடல் மேல் எமக்கினிதான
பாரத பூமியைநீ
அட்டத்திக்கும் போற்றும் வண்ணம்
ஆக்குவாய் - வானில்
எட்டவே உரிமைக்கொடி தூக்குவாய்”

என்று பாரத விடுதலைக்குக் கர்த்தர் அருள் வேண்டுகிறார்.

தன் காலத்து ஆன்மீகப் பழமை வாதக் கருத்து நிலைக்குக் கட்டுப்பட்டாலும் அதினின்றும் விடுதலை பெற்றுப் புரட்சிப் பாதை செல்ல விரும்பும் கனக சுப்புரத்தின் உபாத்தியாயரின் கருத்து நிலையை நாம் 1891 க்கும் 1908 க்கும் இடைப்பட்ட பாரதிதாசனின் கவிதைகளிற் காணுகிறோம்.

இந்திய விடுதலைப்போர் தந்த உணர்வும் பாரதியார் தொடர்பும் பாரதிதாசனுட் கனன்றுகொண்டிருந்த விடுதலை உணர்வு நெருப்பை விசிறிவிடுகின்றன. அசேதனப் பொருட்கள் எல்லாம் சூரிய ஒளிபட்டதும் புது உருப்பெறுவது போல் சுதந்திரம் என்ற சூரிய ஒளிபட்டு தான் புது உணர்வைப் பெற்றதாக பாரதி ஓரிடத்திற் கூறியுள்ளார். பாரதிதாசன் மீது இரண்டு சூரிய ஒளிகள் பட்டன. ஒன்று இந்திய சுதந்திர ஒளி, மற்றொன்று பாரதி என்கின்ற ஒளி.

1908 இற்கும் 1930 இற்கும் இடைப்பட்ட காலம் (இந்திய தேசியக் கருத்துநிலைக் காலம்)

1908இலிருந்து 1930 வரை பாரதிதாசன் இந்தியத் தேசிய இயக்கத்தோடும் அதனோடு தொடர்புடைய முக்கியஸ்தரோடும் தொடர்புகொண்டிருந்திருக்கிறார். திலகர் தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டவர்களான பாரதியார், வ.வே.சு. ஐயர், வ.உ.சி. ஆகியோருடன் பாரதிதாசனுக்குத் தொடர்பிருந்தது.

திலகர் தலைமையிற் செயற்பட்ட தீவிரவாதிகளான மாடசாமிக்கும் வாஞ்சிநாதனுக்கும் உதவியிருந்திருக்கிறார். வ.வே.சு. ஐயர் டாக்டர் வரதர், அரவிந்தர் போன்ற தீவிரவாதிகளுக்கு, புதுவையிற் புகலிடம் அளித்துள்ளார். பாரதியாரின் இந்திய ஏட்டை மறைமுகமாகப் பதிப்பித்துள்ளார். பாரதிதாசன் அனுப்பிவைத்த துப்பாக்கியினாலேயே வாஞ்சி நாதன் ஆஷ் கலக்டரின் உயிரைப் பறித்தான். என்ற கதையும் உண்டு.

மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸ் தலைமையை ஏற்று அன்னியத் துணிப் பகிஸ்கரிப்பில் ஈடுபட்டபோது கதர் அணியும் இயக்கம் ஆரம்பித்தபோது அதில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். பாரதிதாசனே கதர் முட்டை சுமந்துவிற்றுள்ளார். ஆணை இட்டுவிட்டு ஒதுங்கிவிடும் கவிஞராக அன்றி தன் கொள்கைகளுக்காகச் செயற்படும் கவிஞராகவும் அவர் இருந்துள்ளார்.

1908க்கும் 1930க்கும் இடையில் எழுதப்பட்ட அவரது கவிதைகளில் நாம் அவரது கருத்துநிலையைக் காணுகிறோம். இக்கால கட்டத்தில் அவர் கருத்துநிலை பெரும்பாலும் இந்தியத் தேசியக் கருத்துநிலையாக இருந்தது.

1922இல் தேச கேசவன் இதழ்களில் பாரதிதாசன் எழுதிய 32 கவிதைகள் 1929 தொடங்கி 1935 வரை புதுவை குடியரசு போன்ற இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகள் 1930 தொடக்கம் 1935 வரையிலான காலங்களில் மணிக்கொடி, ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம் ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்த கவிதைகள் பற்றி பேராசிரியர் அரசு தன் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அவரது கதர் இராட்டினம் பாட்டு (1930-ல் வெளிவந்தது.) சிறுவர் சிறுமியர் தேசிய கீதம் (1930-ல் வெளிவந்தது.) தொண்டர் படைப்பாட்டு (1930-ல் வெளிவந்தது.) தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு (1930-ல் வெளிவந்தது.) சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் (1930-ல் வெளிவந்தது.) இப்பாடல்களில் அவரது அன்றைய கருத்து நிலையைக் காணமுடியும்.

இந்த சனாதனப் பின்னணியிலே பிரிட்டிஸாருக்கு எதிரான இந்தியத் தேசியம் கட்டமைக்கப்பட்டது என்று முன்னர் குறிப்பிட்டோம். வேதங்கள், புராணங்கள், ஆரிய மேன்மைகள் என்பனவே இந்தியத் தேசியத்தின் பண்பாட்டு மையங்களாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட இந்தியத் தேசியம் அது, பாரதி அதனையே தன் பாடல்களிற் கொணர்ந்தார். பாரதிதாசனும் ஆரம்பத்தில் இவ் வழியையே பின்பற்றுகிறார். பாரதிதாசன் பாரததேசத்தை

“கன்னியாகுமரி முதல் கங்கை இமயம் வரைக்கும் உன்னரசே ஆகுக, எம்உரிமைத் திருநாடே” (தேச கேசவன் 21.11.1922)

என்று இமயம் தொடக்கம் கன்னியாகுமரி வரை பாரதத்தை ஒரே நாடாகக் காணுகின்றார். அங்கு வாழும் மக்கள் அனைவரும் பாரத மக்கள் என்ற பெயருக்குரியவர் என்பது அவர் கருத்து. அவர்களை அவர் பாரதபுத்திரர், பாரதர், பாரதத்தார், எனப் பெயரிட்டு அழைக்கின்றார். தமிழைப் பாரதத்தின் ஒரு அங்கமாகவே காணுகின்றார். இந்தியப் பெண் குழந்தையைத் தாலாட்டும் பொழுது

வங்கத்து வீரர் உன் வாழ்க்கையிலே சம்பந்தி
தேசத்துருக்கரெல்லாம் தேவியுன் அண்ணன்மா

மீசைத் தெலுங்கர்களும் வில்லர்களும் மைத்துனர்கள்
தமிழ் நாட்டு வீரர் எல்லாம் சண்பகமே சொந்தத்தார்
நாட்டுக்கு நூலிழைக்கும் நங்கையர் உன் அக்கையர்
வீட்டில் துணி செய்யும் வீரர் உன் அம்மான்கள்
கன்னியா குமரி முதல் கங்கை இமயம் வரை
உன்னிரத்தம் சேர்ந்த உடம்புடையார்.

என்கின்றார். பாரத மக்களை ஓர் இனமாகப் பார்க்கும், ஓர் இரத்த உறவினராகப் பார்க்கும் பார்வை இதில் தெரிகிறது. தெலுங்கம் தமிழ்நாடு அனைத்தையும் இணைக்கும் மையப் புள்ளி ஆரியம் என்றும் அப்பெண்ணை அவர் ஆரியத்துப் பெண் என்றும் அழைக்கிறார்.

தொண்டர் படைப்பாட்டில் பாரதம் தெய்வீகத்தாய் என்றும் அவர் புத்தர்க்குத் தாய், சித்தர்க்குத் தாய், வங்கர்க்குத் தாய் என்று அனைத்து இனத்தினருக்கும் தாய் என்று கூறுவதுடன் பாரத மக்களைக் கண்ணன் வழிப்பிறந்த சாதி என்றும் மகனுக்கு நலங்கிடுகையில் அவனை வில் விஜயன் வழித்தோன்றல் என்றும் மகாபாரதப் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் பாரத மக்களைக் காணுகின்றார். இந்திய நாட்டை இவர் இந்துஸ்தானம் என்றே அழைக்கின்றார்.

உடமை சிறந்த இந்துஸ்தானம்,

உரிமை பறி கொடுத்தது ஈனம்.

என்பது அவர் வாக்கு. பாரத நாட்டைச் சாத்திரத்தின் ஊற்று என்று கூறுகின்றார். நால்வருண அமைப்பைப் பராசக்தியின் மகிமையாகவும் பாடியுள்ளார் என்பார்.

பாரதநாடு நாலு மறைகள் நவில் ஆறு சாத்திரங்கள் உடையது. அது உனக்கும் பெருமை தருவது என்று மகனிற்றுக் கூறுகின்றார். இந்திய விடுதலைக்கு இறைவி மாசக்தியே துணை நிற்கவேண்டும் என்று விடுதலைக்குச் செல்லும் கப்பல் பாட்டில் கூறுகின்றார்.

இவ்வண்ணம் இந்தியத் தேசியத்தை இந்துத் தேசியமாகக் கட்டமைத்தோரின் செல்வாக்கு அவர் மீது கவிய அக் கருத்துநிலையை ஏற்றவராகவே ஆரம்பத்தில் பாரதிதாசன் காணப்படுகிறார்.

இந்துத் தேசியத்தின் கட்டமைப்பில் முக்கியமானோர் தேசிய முதலாளிகளும் உள்ளூர் மத்தியதர வர்க்கத்தினரும் என்று முன்னமே கூறப்பட்டது. இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையானோர். அந்நியர் வருகையும் அவர்கள் ஆரம்பித்த ஆடைத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் பதிலடியாகவே காந்தி கதர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். உள்ளூர் உற்பத்தியினால் வெள்ளைக்காரனை விரட்டிவிடலாம் என்ற கருத்து அது.

வெள்ளைக்காரத் துரைகள் வெள்ளையரின் நாட்டினின்றும்
பாரதத்தில் ஏன்வந்தார் என்றால் பலபொருளை
பாரதத்தில் விற்க வந்தார். இவ்விடத்தில் பாரதத்தார்
ஒத்து மறுத்துவிட்டால் தொல்லை ஒழிந்து விடும்.
பத்து நாள் போதும். இந்தப் பாரதத்தை நாம் மீட்க
ஆங்கிலேயரின் சாமான்கள் அனைத்தையும்
நீக்குங்கள் வாங்காதீர்!

என்று மகாத்மா காந்தி சொன்னதை மாணவருக்கு உரைத்து உங்கள் பெற்றோரிடம் இதைக் கூறுங்கள் என்று பாடி அப்பாடலுக்குத் தேசிய உபாத்தியாயர் எனும் பெயர் சூட்டியுள்ளார் பாரதிதாசன். காந்தியின் குரல் தேசிய முதலாளிகளின் குரல் என்பது ஒரு கருத்து. இங்கு அவ் வர்க்கத்தின் குரலாகவே பாரதிதாசன் ஒலிக்கின்றார்.

அவரது கலியின் கொடுமை எனும் பாடலில் வெளிநாட்டுச் சாராயம், வெளிநாட்டுச் சுருட்டு, தேயிலை காப்பி என்பனவெல்லாம் கடியப்படுகின்றன.

அவரது கதர் இராட்டினப் பாட்டு நூல் கதர் இராட்டினச் சிறப்பையும் காந்தியின் கதர் இயக்கத்தையும் போற்றும் பாடல்கள் கொண்ட நூலாகும். பாஞ்சாலிக்கு கண்ணன் ஆடைகொடுத்தது போலப் பாரததேசத்துக்கு ஆடை தர வந்த கண்ணனாக மகாத்மா காந்தியைக் காணுகின்றார்.

இக் கருத்துக்களைச் சிறுவர் சிறுமியர் மத்தியில் கொண்டு சென்றமை அவரது சிறப்பாகும். சிட்டுக்குருவிப் பாட்டு, தேசிய விடுகதைகள், நிலாப்பாட்டு, தாயப்பாட்டு, விளையாட்டுப்பாட்டு, நாடு பிடிக்கும் விளையாட்டு, நியாயசபை விளையாட்டு, புறாவிளையாட்டு, தாலாட்டு போன்ற சிறுவர் விரும்பும்

விளையாட்டுப் பாடல்களில் தேசிய உணர்வுக் கருத்துக்களை சிறுவர்கட்கு எளிமையாகக் கூறுகிறார்.

இவ்வண்ணம் இந்து இந்தியா என்ற பின்னணியில் உருவான, அவரது தேசியக் கருத்து நிலையுள் இன விடுதலையும் மானுட விடுதலையும் கனல்வதைக் காணுகின்றோம்.

கம்பனுக்குத் தாய் என்று பாரத மாதாவைக் கூறிய அவரது தொண்டர் படைப்பாட்டில் தமிழ் வீரரின் எழுச்சி பற்றிப் பாடுகிறார்.

எங்கள் இளம் தமிழ் வீரர் – அவர்

இப்புவி வீழினும் வீரர்

என்று கூறி “சோழன் என்றொரு வீரன் வாழிய” எனவும் ‘பாண்டிய வீரன்’ எனத்தமிழ் வீரரை தமிழ்க்குல வீரர் எனவும் அத் தமிழ்க்குலம் வாழ்க எனவும் தனித்துப் பாடுகின்றார்.

விளையாட்டுப் பாடலில் ‘குல தர்மத்தில் நீங்குங்கள்’ என்று நாட்டாரைப் பார்த்துக் கூறும் பாரதிதாசன் சிறுவர் சிறுமியர் தேசிய கீதத்தில் விடுதலைக்குச் செல்லும் கப்பலில் செல்லுபவரைப் பரிசோதிப்பவர்: “நோக்கிலே சமநோக்கு வந்ததா?” என்று பாரத விடுதலை வீரரைப் பார்த்துக் கேட்பதாகப் பாடுவார்.

இந்தியத் தேசியத்தில் இனப்பாகுபாடும் சாதிப்பாகுபாடும் இருந்தையும், அத்தேசியத்தில் இனவிடுதலைக்கான மார்க்கமும் சாதி விடுதலைக்கான மார்க்கமும் காணப்படாமை விடுதலை யுணர்வுள்ள பாரதிதாசனைத் துன்பப்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் (1930) எனும் அவரது நூலில் இச்சிறு கருத்து இன்னும் விரிவதைக் காணுகின்றோம். அதில் இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்குப் பாதகமாக இருக்கும் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று நாட்டிலேயுள்ள பிரிவினைகள் என்று கூறுகின்றார்.

இங்கிலாந்து தேசத்திலிருந்து ஒருவன் பேசும் கூற்றாக அவ்வார்த்தைகள் வெளிவருகின்றன.

ஓ என் சகோதரே ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதீர்!

நாவலந்தீவு நமை விட்டுப் போகாது

முப்பது முக்கோடி மக்கள் என்றால்

சூழ்கின்ற பேதம் அந்தத் தொகையிருக்கும்

ஆகையால் எல்லோரும் அங்கே தனித்தனிதான்
பேதம் வளர்க்க பெரும் பெரும் புராணங்கள்
சாதிச் சண்டைகள் வளர்க்கத்தக்க இதிகாசங்கள்
கட்டிச் சமூகத்தின் கண்ணைவித்துத் தா
முண்ணக் கொட்டி அளக்கும் குருக்கள் கணக்கற்றோர் வாழ்கின்றார்.
கற்கள் கடவுளாய் காணப்படும் அங்கே
இந்த நிலையில் சுதந்திரப் போரெங்கே

என்பன பாரதிதாசன் கருத்துக்கள், இந்துஸ்தானத்தை,
மறைகளை, கண்ணனை, பார்த்தனை ஏற்றிப் பாடிய அதேவாய்தான்
அதை மறுத்தும் பாடுகிறது. அவரது பகுத்தறிவுச் சிந்தனையின்
ஆரம்ப நிலையினை இதிற் காணுகின்றோம். இப்பிரிவினைகளுள்
ஒன்றான சாதிப்பிரிவினையைப் பாரதியாரை விட வெகு அழுத்தமாகப்
பாடியவர் பாரதிதாசன். அவரது தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு
இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமாகும்.

புவியில் சமூகம் இன்பம்
பூணல் சமத்துவத்தால்
கவிழ்தல் பேதத்தாலடி - சகியே
கவிழ்தல் பேதத்தாலடி.

எனத் தொடங்கும் இப்பாடலில் ஆரியர் வந்தமை, தமிழரிடையே
சாதிப்பிரிவு தோன்றியமை புராண இதிகாசங்களின் பொய்மைகள்,
ஆரியருடையது வேதம், அது தமிழருடையது அல்ல என்ற கருத்து,
ஆரிய வேதத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்தோரை
ஆதித்திராவிடர் என ஆரியர் சேரியில் வைத்தமை. அவர்களுக்குப்
பறையர் என்றும், பஞ்சமர், சண்டாளர் என்றும் பட்டம் சூட்டியமை,
ஆரியப் பார்ப்பனர் தம் கொள்கைகளால் தமிழ் மன்னர்களைக்
கைக்குள் போட்டுக்கொண்டமை. தமிழர்கள் தம்மை முதலி,
செட்டி, செங்குந்தர், வேளாளப்பிள்ளை, சேணியர், முட்டிநாயக்கன்
என்று பிரித்துக்கொண்டு தமக்குள் உயர்ந்தோர் யார்? என்று
சண்டையிட்டமை இவர்கள் அனைவரையுமே பார்ப்பனர் சூத்திரர்
என்று தாழ்த்தி வைத்தமை பற்றிக் கூறி பிராமண சத்திரிய, வைசிய,
சூத்திரர் என்று நான்கு வர்ணத்தையும் கடவுள் படைத்தார் எனின்
ஐந்தாவது வர்ணமான பஞ்சமரை யார் படைத்தார். (எது பெற்றுப்
போட்டதடி) என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார்.

மனிதரிடையே

தாழ்வில்லை உயர்வில்லை

சமம் என்ற நிலை வந்தால்

வாழ்வெல்லை காண்போம்

சகியே வாழ்வெல்லை காண்போம்

என்கின்றார்.

ஆலய உரிமை, ஞாயமற்ற மறியல், சகோதரத்துவம், சேக பொழிந்த தெள்ளமுது என்பன அவர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக எழுதிய பாடல்களாகும். சுதந்திரப் போரை நடத்துகின்ற மக்களைப் பார்த்து

தாழ்த்தப்பட்டோருக்குத் தனிக்கோயில் ஒன்றெனச்

சாற்றிடும் தேச மக்கள்-அவர்

வாழ்த்தி அழைக்கும் சுதந்திரம் தன்னை

மறித்திடும் நாச மக்கள்

என்கின்றார்.

முப்பது கோடியார் பாரதத்தார் - எனில்

முற்றும் ஒரே சமயம்

ஒப்பும் ஒரே தலைவர்கள் கோயிலில்

மட்டும் ஏன்?

ஒப்பாவிடில் என்ன சுகம்?

குக்கலும், காகமும் போகும் கோயிலுக்கு மனிதர் போக முடியாதா? சுத்தமில்லாதவர் பஞ்சமர் என்று கூறுகிறீர்களே நீங்கள் தினமும் குளிப்பது ஏன்? சுத்தமில்லாமல் இருப்பதால்தானே? சாக்கடையில் நீந்தும் பெருச்சாளியை வணங்கும் நீங்கள் (பிள்ளையார் வாகனம்) ஏன் மனிதனை உள்ளே விட மறுக்கின்றீர்கள் என்று கிண்டல் பண்ணுகின்றார்.

இவ்வண்ணம் தேசிய முதலாளிகளாலும் மத்திய தர வர்க்கத்தாலும், பார்ப்பன பணியாக்களாலும் கட்டமைக்கப்பட்ட இந்தியத் தேசியத்தினை அவர் ஆரம்ப காலத்தில் ஏற்றாலும் அதனின்றும் விடுதலை பெற்ற இனத்தனித்துவம், சாதிபேதம் பாராட்டாத அனைவரும் சமம் என்ற உன்னத சமூகத்தைக் கட்டி எழுப்புவதே அவரது நோக்காகத் தெரிகிறது. இருக்கின்ற அமைப்பு அவருக்குச் சரியானதாய்த் தெரியவில்லை. அவரிடமிருந்த

விமர்சன நோக்கும் பகுத்தறிவுப் பார்வையும் அவருக்கு இந்திய தேசியத்தின் போதாமையைக் காட்டியது. இப்போதாமைதான் அவரைப் பகுத்தறிவு நாட்டமும் நாத்திக வாதமுள்ள திராவிடத் தேசியத்தின் பால் திசை திருப்பியது.

1930ற்கும் 1940ற்கும் இடைப்பட்ட காலம் திராவிடத் தேசியக் கருத்தியல் காலம்

இக்கால கட்டத்தில் தமிழக அரசியலில் காங்கிரஸ் கட்சியும், நீதிக்கட்சியும் முக்கிய பங்கு வகித்தன. காங்கிரஸின் தீவிர உறுப்பினராக இருந்த பெரியார், காந்தி வர்ணாச்சிரம தர்மத்தை ஆதரித்தமையினால் அதனின்றும் வெளியேறி சுயமரியாதை, பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களையும் திராவிடக் கருத்தியலையும் பரப்பினார்.

1927-ல் பார்ப்பனர் அல்லாதாரின் முதல் மாநாடு பெரியாரால் கூட்டப்படுகிறது.

1929-ல் சுயமரியாதை மாநாட்டில் மூன்று முக்கிய தீர்மானங்கள் வைக்கப்படுகின்றன.

1. தீண்டாமையையும் ஜாதிகளையும் ஒழித்தல்.
2. ஜாதிப் பட்டங்களைக் கை விடுதல்.
3. பெண்களுக்கு உரிமை வழங்கல்.

இக்கால கட்டத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ இயக்கத்தின் தலைவர்களில் ஒருவரான மா. சிங்காரவேலனார் சுயமரியாதைக் கழகத்தின் கொள்கைகளினால் கவரப்படுகிறார். அக்காலத்துப் பிரச்சினைகளைப் பகுத்தறிவு மனப்பான்மையுடன் அணுகும் அவர்கள் முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறார். அவ்வியக்கத்தை Social reform movement என இனம் கண்ட சிங்காரவேலனார் சுயமரியாதைக்காரராகிய நீங்கள் வெறும் சொல்லோடு நிற்கப் போகின்றீர்களா? அல்லது சமதர்மத்தை நிலைக்க வைக்க சமதர்ம ஆட்சியைக் கோரப் போகின்றீர்களா? எனக் கேட்டு அதனை அரசியல் இயக்கம் ஆக்குமாறு கோரினார். ஈ.வே.ராவும் அதனை ஏற்று மா. சிங்காரவேலனுடன் கலந்து ஓர் அரசியற் திட்டம் தயாரித்தார். இந்தத் திட்டத்தில் தென்னிந்திய சமதர்மக் கட்சி என்ற தனிப் பிரிவை சுயமரியாதை இயக்கத்தில் அமைத்துக் கொள்வதென யோசனை கூறப்பட்டது.

பெரியாரின் ரஷ்ய விஜயம் சுயமரியாதைத் தொண்டர் மத்தியில் சோசலிஸக் கருத்துக்களும், லெனின், மார்க்ஸ் என்போரின் சிந்தனைகளும் பரவக் காரணமாயிற்று.

காங்கிரஸின் பிராமணச் சார்பை எதிர்த்த சுயமரியாதைக் கழகத்தின் ஒரு பிரிவினர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியை ஆதரித்தனர். இன்னொரு பிரிவினர் சமதர்மக் கட்சியை ஆதரித்தனர். இரு பகுதியினருக்கும் இடையில் ஈ.வே.ரா பெரியார் நின்றார்.

1934இல் கம்யூனிசக் கட்சி தடைசெய்யப்பட்டது அதன் பின்னர் ஈ.வே.ரா ஜஸ்டிஸ் கட்சி தோல்வியுற்றது.

1935இல் இந்தி மொழி திணிக்கப்படுகிறது. பெரியார் அதை எதிர்த்துச் சிறை செல்கிறார். 1937-1938களில் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே என்ற கோசத்தைப் பெரியார் முன் வைக்கிறார். ஆனால் தமிழரல்லாத தமிழரின் அழுத்தங்களால் அவர் திராவிட நாடு வேண்டுமெனக் கேட்கத் தொடங்குகின்றார்.

இக்கால கட்டத்தில் தனித்தமிழ் இயக்கம், தமிழிசை இயக்கம் என்பன தமிழ் உணர்வுள்ள இயக்கங்களாக எழுந்தன. நான் முன்னர் சொன்ன தமிழக நிலவுடைமையாளரான வேளாளர் இதன் பின் நின்றனர். கி.ஆ.பெ. விசுவநாதன், அண்ணல்தங்கோ. சுந்தர பாண்டியன் போன்றோர் திராவிடர் கழகம் என்பதற்கு மாறாக அதனைத் தமிழர் கழகம் என்றே அழைக்கலாம் என்று வைத்த கோரிக்கையைப் பெரியார் மறுத்ததினால் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதன் போன்றோர் சுயமரியாதைக் கழகத்திலிருந்து விலகினர்.

தொடர்ந்து திராவிடர் கழகம் அரசியல் இயக்கமாக அன்றி ஒரு சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கமாக இயங்கிற்று. 1944-ல் இச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு நடத்த பெரியார் ஒரு கருஞ்சட்டைத் தொண்டர் படையை உருவாக்குகின்றார்.

பிராமணியக் கருத்துகளுக்கு எதிராக, தீண்டாமை ஜாதி பேதங்களுக்கு எதிராகத் தமிழ் இன உணர்வையும் உள்ளிணைத்து சமதர்மக் கொள்கைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு திராவிடக் கழகம் இக்காலகட்டத்தில் இயங்குகின்றது. இப்பின்னணியில் 1930ற்கும் 1940ற்கும் இடைப்பட்ட பாரதிதாசன் கவிதைகள் பிறக்கின்றன.

1928-ல் பாரதிதாசன் பெரியாரோடு இணைகிறார். 1930-ல் பாரதிதாசன் புதுவை முரசின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்கின்றார்.

அவரது தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு முதலிய நூல்கள் வெளிவருகின்றன. 1931-ல் சுயமரியாதைச் கட்சி என்ற நூல் வெளிவருகின்றது. 1933-ல் சிங்காரவேலனார் தலைமையில் நடைபெற்ற மாநாட்டின் பதிவேட்டில் “நான் ஒரு நிரந்தர நாத்திகன்” என்று எழுதிக் கையெழுத்திடுகிறார். 1934-ல் அவரது இரணியன் நாடகம் ஈ.வே.ரா தலைமையில் நடைபெற்றது. 1938-ல் பெரியாரால் பாரதிதாசன் தன்மான இயக்கத்தின் சிறந்த பாவலர் என பாராட்டப்படுகிறார்.

இக்காலகட்டத்தில் பெரியாரின் தாக்கத்திற்குள் மிக அதிகமாக உட்பட்டதுடன் மறைமலையடிகள் போன்றோரின் தாக்கத்திற்கும் பாரதிதாசன் உட்பட்டிருந்தார்.

1928-ம் ஆண்டு மாயவரத்தில் பெரியாரும், டாக்டர் வரதராஜ நாயுடுவும் பேசுவதாக அறிந்த பாரதிதாசன் ஒரு பக்திமானாக அக்கூட்டம் சென்று பெரியாரின் பேச்சால் மாற்றம் பெற்றார் என்பார்.

புத்தர், வள்ளுவர் வழியில் பெரியாரை வைத்து மதிக்கின்றார் பாரதிதாசன். தனது பாடல் ஒன்றில் பெரியாரின் கொள்கைகளை ஐந்தொழுக்கமாக விவரிக்கும் பாரதிதாசன் அவை

1. சாதியொழிப்பு
2. மத நூல் ஒழிப்பு
3. பார்ப்பனக் குடியொழிப்பு
4. தன்மானம் கொள்ளல்
5. தமிழ் நாடடைதல்.

என்று கூறியுள்ளார். பெரியாரின் திராவிடக் கருத்துநிலையை இந்தியத் தேசியக் கருத்துநிலைக்கு மாற்றாக வைத்த பாரதிதாசனின் இக்காலப் பாடல்கள் திராவிடக் கருத்துநிலையை அழுத்தமாகப் பேசின.

கேரளம் என்று பிரிப்பதுவும் – நாம்

கேடுற ஆந்திரம்

சேரும் திராவிடர் சேரா தமிழ்த் திடச்

செய்திடும் சூழ்ச்சி அண்ணே.

கேரளம் கேடற்ற ஆந்திரம் அவ்வாறே

செந்தமிழ்க் கேரளம் ஆந்திரமும் – அவை

சேர்ந்திடு கன்னடம்

நந்தம் திராவிட

வந்தவர் நாடாமோ

என்று பாடுகின்றார்.

வாழ்க திராவிடம் எனும் கவிதையில் பரந்து கிடக்கும் பழந்தமிழ் நாட்டைப் பார். மகிழ்ச்சி கொள் உன்னையும் தன்னையும் சேரவிடாமல் ஒன்றுசேர்க்கும் ஓர் உறவை நீ ஏன் அறுக்க முயன்றனை ஆகுமா உன்னால் என்கின்றார்.

தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு மொழிகளைத் திராவிட மொழியாகவும் அவை பேசும் நாடுகளைத் திராவிட நாடாகவும் கவிஞர் கூறுகின்றார்.

தெலுங்கு மலையாளமெல்லாம்

திராவிட நாடல்லையாம்

சேர் துளுவும் கன்னடமும்

திராவிட நாடல்லையாம்

இலகு திராவிடம் பிரிக்க

வந்தால் அடிப்பாங்களாம்

எழுந்து வரும் திராவிடரை

விழுந்து கடிப்பாங்களாம்.

எனக் கூறுகிறார். திராவிடர், திராவிடக் கொடி, திராவிடப் புரட்சித் திருமணம், திராவிடக் காளை, திராவிட ஒற்றுமை, திராவிடர் மீட்சி என்ற சொல்லாட்சிகள் அவர் கவிதையில் வருகின்றன.

வடவர் ஆதிக்கத்திற்கெதிராக முக்கியமாகப் பிராமணிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகத் திராவிடரை ஒன்றிணைத்தலே அவரது நோக்கு, பிராமணர் கட்டமைத்த அரக்கர், தேவர் என்ற கருத்தியலைத் திராவிடர் ஆரியர் என்ற மறுவாசிப்புக்குப் பாரதிதாசன் உட்படுத்தியமையின் விளைவே அரக்கனை-இரணியனைத் தமிழனாகத் திராவிடனாகக் கண்ட அவரது இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன் நாடகம் திராவிடப் பண்பாட்டை மனங்கடித்தவர் பார்ப்பனர் என்ற கருத்துநிலையில் இருந்தே பார்ப்பனப் பண்பாட்டு எதிர்ப்பு அவரில் உருவாகின்றது. பார்ப்பனப் பண்பாட்டு எதிர்ப்பு இரண்டு வகையில் அவர் பாடல்களில் புலப்படுகின்றது.

ஒன்று பார்ப்பனர் மீதான எதிர்ப்பு

மற்றது பார்ப்பனப் பண்பாட்டு எதிர்ப்பு.

பார்ப்பன ஆதிக்கம் திராவிட நாடு மீது எவ்வாறு வந்தது என்பதனை விளக்க எழுந்த நூலே அவரது குறிஞ்சித்திட்டு என்னும் சிறு காவியம் அங்கு பார்ப்பனரும், சைவரும் எவ்வாறு மதம் என்ற பெயரில் மக்களை மயக்கி வைத்துள்ளார்கள் என்பதனைத் தெளிவாக்குகின்றார். தவளையின் ஒலிபோல பார்ப்பனன் வேதம் ஓதுவதும் சிவானந்தர் ஓடையிலே பிடித்த மீன் பொரியல் சாப்பிட்டு ஒரு சாடிக் கள் குடித்துக் கிடப்பதுமாக அவர்களின் போலித்தனங்கள் அம்பலப்படுத்துகின்றன.

தென்கலைப் பார்ப்பான் வடகலைப் பார்ப்பான்

சைவப் பார்ப்பான் எப்பார்ப்பாரும்

தமிழர் தலை தடவப் பார்ப்பாரே,

என்பதில் தனிப்பார்ப்பன எதிர்ப்பும் காழ்ப்பும் புலப்படுகின்றன.

பார்ப்பனர் நான்முகன் படைப்பில் உயர்ந்தவர் என்ற சிவானந்தரைப் பார்த்து

தம்பிரான்

முகத்திற் பிறப்போர் உண்டோ முட்டாளே

தோளிற் பிறப்போர் உண்டோ தோசியே

இடையிற் பிறப்போர் உண்டோ கழுதையே

நான்முகன் என்பான் உளனோ நாயே.

என்ற வரிகள் பாரதிதாசனின் பார்ப்பன வெறுப்புக்கும் பார்ப்பன பண்பாட்டு எதிர்ப்புக்கும் சிறந்த உதாரணங்கள்.

ஐவரைப் புணர்வது, பிச்சை எடுப்பது, உயிரைக் கொன்று வேள்வி செய்வது, பார்ப்பானைப் பெற்றது. பொய்நூலை மெய் நூல் என்பது. காட்டு விலங்கைப் புணருவது ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி உரைப்பது என்று பார்ப்பன நாகரிகம் கிண்டல் பண்ணப்படுகிறது. இப் பார்ப்பன நாகரிகத்திலிருந்து திராவிட நாகரிகம் விடுதலை பெற வேண்டும் என்பது பாரதிதாசனின் கருத்துநிலை. கன்னடம் தமிழ் தெலுங்கு, மலையாளத்தைத் திராவிடமாகக் கண்ட பாரதிதாசன் பின்னர் இக் கருத்திலிருந்து மாறுகின்றார். ஆதியில் முதலில் இருந்த நாடு தமிழ்நாடுதான் அது பின்னர் தமிழ்ப் பேச்சின்

திரிபினால் ஆந்திரம், கேரளம், துளுவம், கன்னடம் எனப் பிரிவுற்றது என்ற கருத்துக்கு வருகின்றார். இது அவரைத் தமிழ்த் தேசியத்தின் பால் கொண்டுவிடுகின்றது. தமிழ்மொழி திரிந்த விதத்தினை இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

கோ என்று கூறலே தமிழாம்

கோடி என்று கூறல் தெலுங்காம்

கோளி என்று கூறல் கேரளமாம்

கோலி என்று கூறல் கன்னடமாம்

கோழி என்று கூறல் துளுவாம்

தமிழ்மொழி இவ்வாறு தான் திரிந்திடினும் அனைத்தும் தமிழே ஆகும். இங்கு கன்னடமும் களி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் துளுவும் உன்னுதிரத்துதித்தெழுந்து” என்ற சுந்தரம் பிள்ளையின் தாக்கம் பாரதிதாசனில் இருப்பதைக் காணுகிறோம்.

தனித் தமிழ் இயக்கம், தமிழிசை இயக்கம் என்பனவற்றின் தாக்கமும், இந்தி மொழித் திணிப்பும் மலையாளக் கன்னட, கேரளர் திராவிட இயக்கம் அமைக்காமல் தத்தமக்கு இசைய மலையாளர், கன்னடர், தெலுங்கர் எனத் தம்மை அடையாளப் படுத்தியமையும் இத்தகைய தமிழ்த் தேசிய உணர்வுக்கு இவரைத் தள்ளிவிட்ட சமூகக் காரணிகளாயிருக்கலாம்.

திராவிடத் தேசியம் பேசிய போதும் அதற்குள் தமிழுக்குரிய இடமின்மையும் திராவிடர் பார்ப்பன ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டு நின்று வர்ணங்களாகப் பிரிந்திருப்பது பிழை அவர்கள் அனைவரும் பேதம் களைந்து சமத்துவமாக வாழவேண்டும் என்ற நினைப்பும் பாரதிதாசனைத் திராவிட தேசியக் கருத்துக்குள் தள்ளிவிட்டன.

சுருங்கச் சொன்னால் மலையாள, கர்நாடக, தமிழ், தெலுங்கு நிலப்பிரபுக்களாலும், உயர்தர மத்தியதர வர்க்கத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட திராவிடத் தேசியக் கருத்தியல் மக்கள் சமத்துவமும் மக்கள் நலனாட்டமும் அடக்குமுறைக்கு எதிரான கருத்தும் கொண்ட பாரதிதாசனால் ஏற்கமுடியாமல் இருந்தது எனலாம்.

திராவிடத் தேசியம் என்பதனின்று அவர் தன்னை விடுவித்தவராயினும் பகுத்தறிவு நாட்டத்தையும், நாத்திக வாதத்தையும் அவர் விடவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1945 - 1954-க்கு இடைப்பட்ட காலம் (தமிழ் தேசியக் கருத்தியல் காலம்)

1945-க்குப் பின் தமிழக அரசியலில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. திராவிடக்கழகம், திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், தமிழ்த் தேசியக்கட்சி, நாம் தமிழர், தமிழரசு இயக்கம் என்பன தமிழ் மொழியை முதன்மைப்படுத்தித் தமிழ்த் தேசியவாதக் கருத்துக்களை முன்வைத்தன. கட்சியை விடத் தனிச்சிந்தனையாளர்களும் இக் கருத்துகளை முன் வைத்தனர்.

தமிழ்த் திராவிட வாதங்களின் தொடக்க கால முன்னோடிகள் ஆரியரில்லாத அதாவது பார்ப்பனரல்லாத மக்கட் பிரிவினரைத் தமிழர், திராவிடர் என்று குறிப்பிட்டனர். இவர்கள் துலுக்கரை (முஸ்லிம்கள்) விலக்கி குடியானவர்கள் எனப்படும் வேளாண் மக்களையே தமிழராகக் கணித்தனர். மறைமலையடிகள் வேளாண் நாகரிகத்தையே தமிழர் நாகரிகமாகக் கட்டமைத்தார்.

பார்ப்பனரையும் உள்ளடக்கியே தமிழ்த் தேசியம் ஆரம்பத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டது. பெரியார் 1950-க்கு முன் வரை திராவிடர் என்ற கருத்தாக்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்து பார்ப்பனர் தவிர்ந்த முஸ்லிம், கிறிஸ்தவர் சிறுபான்மை மொழியினை உள்ளடக்கித் திராவிடத் தேசியத்திற்கு பொருள் தந்தார். 1950-க்குப் பின்னர் பார்ப்பனர் உள்ளிட்ட மாநில எல்லைக்குட்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய அரசே அவர் நினைத்த அரசு. வடவர் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுதலே அவரது கொள்கை. தமிழ்நாடு என்பதும் திராவிடர் நாடுதான் என்று சொல்வதன் தாற்பரியம். இதுதான் அவர் கோரிய தமிழ்நாட்டு விடுதலை தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் உள்ளடக்கியது.

ம.பொ.சியின் தமிழரசுக்கழகம் பார்ப்பனரை உள்ளடக்கியது. ஆனால் தெலுங்கர், கன்னடர், மலையாளிகள் போன்ற சிறு பான்மையினரை விலக்கிக் கேட்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அண்ணாதுரை தலைமையிலான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தமிழ்த் தேசியக் கொள்கை திராவிட உணர்வுள்ள அனைவரும் அம்மண்ணுக்கு நன்றியுள்ள அனைவரும் என்று கட்டமைக்கப்பட்டது.

குணா தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறுபான்மை மொழி பேசும் சாதியினரையும் கூட (லம்பாடி, ஒட்டர் போன்ற அடிநிலை தெலுங்கு

பேசும் உழைக்கும் மக்களையும்) தேசிய இன வரையறையிலிருந்து ஒதுக்குகின்றார். இடது சாரியினர் பிரதான வர்க்கங்களின் வர்க்க முரண்பாடாக தமிழ் வரலாற்றைக் கட்டமைத்தனர். இவ் வரலாறுகளைப் பார்க்கும்போது தேசியம் என்பது கட்டமைக்கப் படுவது என்பது புலனாகிறது.

தமிழர் என்றால் யார்? என்ற வினா ஓர் அடிப்படை வினாவாகும். சமூக அமைப்பின் மையத்திலும் நடுவிலும் விழும்பிலும் வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் அனைவருக்குமான விடுதலையே தமிழர் விடுதலையாகும். தமிழ் மக்களைப் பிணைத்திருக்கும் பழமை வாதத்தளைகளிலிருந்து (சாதி, மதம், பிரதேசம், வர்க்கம், பால்) விடுதலை பெற்று அடித்தட்டுக்களுக்கும் விடுதலை தரும் விடுதலையே தமிழர் விடுதலை என்ற கருத்துக்கள் இப்போது எழு ஆரம்பித்துள்ளன. இதனூடாக நாம் ஒன்றை அறிந்துகொள்கிறோம். தமிழ்த்தேசியம் என்ற கருத்துநிலை காலம் தோறும் மாறி வந்துள்ளமையே அது.

தமிழர் என்ற பதப்பிரயோகம் ஒரு மொழி பேசும் இனத்தைக் குறிப்பதாயினும் தமிழர் ஒருவரன்று. தமிழர் பலர். சமூகப் பொருளாதார அமைப்பில் பொருளாதாரத்தின் சகல பயன்களையும் பெற்று அதிகார பலத்துடன் சமூக அமைப்பின் மையத்தில் வாழும் உயர் தமிழர்களும், அப் பொருளாதாரப் பயனுக்காகப் போராடும் ஓரளவு வசதி பெற்ற சமூக அமைப்பின் இடையில் வாழும் இடைத் தமிழர்களும் சமூக அமைப்பின் பொருளாதார நலன்களுடன் சம்மந்தப்படாது அதிகார பலமற்று சமூக அமைப்பின் விளிம்பில் வாழும் கடைநிலை அல்லது விளிம்பு நிலைத் தமிழர்களும் எனத் தமிழர் பல வகையினராயுள்ளனர். இவற்றைவிட சாதியாலும், மதத்தாலும், பிரதேசத்தாலும், பால் வேறுபாட்டாலும் தமிழர்கள் பிரிந்துள்ளனர். இவ் அனைவரும் தமிழர்களே.

இப்பின்னணியில்தான் பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தமிழ், தமிழர்

பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியம் மொழி இன மேலாண்மை சார்ந்ததா? அல்லது பண்பாடு சார்ந்ததா? ஒடுக்குமுறைகளுக்கு

எதிரானதா? ஒடுக்கு முறையானதா? என்ற வினாக்களை எழுப்பி விடைகளைத் தேடினால் பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியக் கருத்து நிலையினைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

தமிழ் வரலாறு எனும் கவிதையில் வாழ்வுக்குப் பாதை வகுத்தது தமிழ் என்கிறார். அகத்தியன் தொல்காப்பியன் போன்றவர்களைக்கூட அவர் தமிழ் இலக்கணகாரராக ஏற்கவில்லை.

ஆன்மாவை ஒத்துக்கொள்ளாத, உயிரை அணுவுவென்று கூறும் கொள்கையே தமிழ்க் கொள்கை என்கிறார். கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளாத அவர், முருகனைக் கூட தமிழ்க் கடவுளாக ஏற்கவில்லை. தொழத்தக்கவர் தாயும் தகப்பனும் தான், என்பது அவர் காட்டும் தமிழர் கொள்கை. சாதி மதம் தமிழ் இல்லை அந்தச் சாதி மதத்தைக் கூட தமிழ் கொள்ளாது என்கிறார். அவரது பார்வையில் தமிழ்க் கொள்கை என்பது

“மாசற்ற வண்ணத்தினாலே

வாழ்வை அடைவது”

அவருடைய பகுத்தறிவு, நாத்திகக் கோட்பாடுகட்கு இயைய அவர் தமிழ் இனம் சாதி பேதம் இல்லாத கடவுள் நம்பிக்கையில்லாத அதே நேரம் மாசற்ற எண்ணம் கொண்ட வீரம் கொண்ட இலட்சிய வாழ்வு வாழ்ந்தது.

சுவைபட வருவன எல்லாம் ஓரிடத்து வந்தனவாக அமையும் கலை என்று நாடகக்கலைக்கு இளம்பூரணர் விளக்கம் தருவது போல உலகிலுள்ள சிறந்தனவெல்லாம் ஒன்றாயமைந்த ஒரு இனமாக, மொழியாக, தமிழ்ச் சமூகத்தை, மொழியை அவர் காண்கின்றார். அதிதூய்மைவாதம், அதி புனிதவாதம் இது. இத்தகைய ஒரு இனம் வடவர் சூழ்ச்சியினால் ஆரிய மாயைக்குட்பட்டு சாதி பேதம், வர்ணபேதம், மூடநம்பிக்கை, கடவுள் என்ற பொய்மைக் கருத்துகட்கு உட்பட்டு கீழ்மை நிலை அடைந்துவிட்டது. இதிலிருந்து தமிழ் இனத்தை தமிழ் மொழியை மீட்டு எடுப்பதே தமிழர் விடுதலை. இதுவே அவரது தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலை. ஞானி சொன்னது போல தமிழுக்கு அவர் ஆயிரம் பொருள் சொன்னார். அகம் என்றும் புறம் என்றும் தவம் என்றும் கலை என்றும் பொருள் கண்டார். தமிழ் அவரைப் பொறுத்தவரை உயிர் தெய்வம். தமிழை வணங்க அவரது பகுத்தறிவுணர்வு

தடையாக இல்லை. சாங்கியத்தைத் தமிழ் மெய்யியல் என்று கண்டார் பாரதிதாசன்.

“கனியிடை ஏறிய சுவையும் – முற்றல்

கழையிடை ஏறிய சாறும்

பனிமலர் ஏறிய தேனும் – காய்ச்சப்

பாகிடை ஏறிய சுவையும்

நனிபசு பொழியும் பாலும் – தென்னை

நல்கிய குளிரிள நீரும்

இனியன என்பேன் எனினும் – தமிழை

என்னுயிர் என்பேன் கண்டார்.”

என்ற பாடலில் உலகிலுள்ள எல்லா இனிமையான பொருள்களை விடத் தமிழ் அவருக்கு இனிமையாக இருப்பதுடன் உயிராக இருப்பதையும் காண்கிறோம்.

தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் – அந்தத்

தமிழ் இன்பத் தமிழ் – எங்கள் உயிருக்கு நேர்

என்பதில் தமிழை உயிராகக் காண்கிறார். இனிமையான இத் தமிழுக்குச் சொந்தக்காரர் தமிழர். அவர்கள் சிறப்பு மிக்க இனத்தவர்கள்.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க இனத்தவர் சூரியனோடும் நட்சத்திரங்களோடும் தோன்றியவர்கள்.

திங்களோடும் செழும்பரிதி தன்னோடும்

விண்ணோடும் உடுக்களோடும்

மங்கு கடல் இவற்றோடும் பிறந்த

தமிழுடன் பிறந்தோம் நாங்கள்

என்று பெருமிதமடைகிறார்.

தமிழன் என்ற சொல்லை அவர் ஒரு பெருமை தரும் சொல்லாகக் கண்டார்.

“ஆதி மனிதன் தமிழன் தான்

அவன் மொழிந்ததும் செந்தமிழ் தான்

மூதறிஞர் ஒழுக்க நெறிகள்

முதலிற் கண்டதும் தமிழகம் தான்”

எனவே இப்படியான மக்களுக்கு இன்னல் வரக்கூடாது. பொங்கு தமிழருக்கு இன்னல் நிகழ்ந்தால் சங்காரம் நிஜமென்று சொல்லி முழங்கு என்று சங்குக்கு ஆணையிடுகிறார்... காட்டுமிராண்டி மொழி என்று பெரியார் சொன்னதைப் பாரதிதாசன் ஏற்கவில்லை. அதனால் பெரியாரிடமிருந்து பிரிந்தார்.

இத்தகைய பழமையும் சிறப்பும் வாய்ந்த மொழியை நீக்கி இந்தி அரியாசனம் ஏறுவதைப் பாரதிதாசன் மூர்க்கமாக எதிர்த்தார். அப்படி இந்தியைத் திணிப்போரைத் தனது பாணியில் மொண்ணையன் என்றெல்லாம் ஏசினார்.

1945-ல் அவரது தமிழ் இயக்கம் எனும் நூல் வெளியீடு வருகிறது. தமிழருக்கு வெறியேற்றும் நூல் அது. இவரது நூலின் குறிக்கோள் மூன்று என்பார்.

1. தாழ்மைப்படுத்தப்பட்ட தண்டமிழ் துறைதோறும் உரிமை பெற்று ஒளிரவேண்டும்.
2. இளைஞர் ஒற்றுமை பெற்றுக் கிளர்ச்சி செய்து கீழ்மை விலக்கவேண்டும்.
3. மொழி விடுதலையே முதன்மை விடுதலை என்று உணரவேண்டும்.

இந்நூலில்,

“வண்டமிழ்த் தாய் சிலம்படியின்
முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும்
உன் முன்னேற்றம்
கண்டறிவாய் எழுந்திருநீ
இளந்தமிழா கண்விழிப்பாய்”

என்று உணர்வு பொங்கத் தட்டி எழுப்புகிறார்.

இளைஞர், மங்கையர், முதியோர், வணிகத்தார், கல்லூரித்தலைவர், அரசியல்வாதிகள், புலவர், குடும்பத்தார், கோயிலார், அறத்தலைவர் விழா நடத்துவோர், கணக்காயர், மாணவர், பாடகர், கூத்தர், பாட்டியற்றுவோர், சொற்பொழி வாற்றுவோர், ஏடுமுதுவோர் என்று அனைவரையும் தட்டி எழுப்பி உணர்வுட்டுகிறார். தமிழை அன்றாடம் பாவிக்கும்படி வேண்டுகிறார். தமிழிலே விளம்பரப் பலகை எழுதச் சொல்லுகிறார்.

கல்லூரிக்குத் தமிழ்ப் பெயர் வைக்கச் சொல்கிறார். தமிழிலே பாடச் சொல்கிறார். நாத்திகரான அவர் வடமொழியை விட்டுத் தமிழ் மொழியில் கடவுளை வணங்கச் சொல்கிறார். தமிழ் மொழியில் கற்கச் சொல்கிறார். இங்கெல்லாம் தமிழ் வெறியை விட அதிகாரம் மிகுந்த வடமொழிக்கும், ஆங்கில மொழிக்கும் பிராமண மேனாட்டுப் பண்பாடுகளுக்கும் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் ஓரினத்துக்கு அவ்வினத்தின் அடிமை நிலையுணர்த்தி விடுதலையுணர்வு ஏற்றும் தன்மையையே காண்கின்றோம். எனவே அவரது வெறி ஆதிக்கத்தன்மை கொண்டதாக அல்லாமல் அடக்கு முறைக்கு எதிரான வெளியாக அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

அன்றைய மத்தியதர வர்க்கத்தினர் கட்டமைத்த மேற்குடித் தமிழர்களின் மேன்மை கூறும் கருத்தியல் அவர் பாடலில் வராமல் இல்லை எனினும் மக்கள் ஆட்சி, சமதர்மம் சமத்துவம் என்ற குரல்களே மேலாக ஒலிக்கின்றன. எனவேதான் இவரது தமிழ்த் தேசியவாதத்தை இனமேலாண்மை வாய்ந்தது என்பதை விடப் பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரானது என்று மறு வாசிப்புக்கு உட்படுத்தலாம். மூன்றாம் உலக நாடுகளின் தேசிய இயக்கப்போக்குகளுடன் இது ஒட்டிச் செல்லக்கூடியது.

சாதிபேத எதிர்ப்பு

இவரது தமிழ்த் தேசியம் இனமேலாண்மை வாய்ந்த பாஸிஸ நோக்குடையதல்ல என்பதற்கு அவரது சாதிபேத எதிர்ப்புக் கவிதைகள் சிறந்த உதாரணங்களாகும். ஜனநாயகத் தன்மை கொண்ட, அடக்குமுறைகளற்ற, சாதி பேதங்கள் அற்ற சமூகமாகத் தமிழ்ச் சமூகம் இருக்கவேண்டும் எனப் பாரதிதாசன் மிகுந்த அவாக் கொண்டிருந்தார். 1930களிலே வெளிவந்த அவரது தாழ்த்தப்பட்டோர். சமத்துவப்பாட்டு இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

பிறப்பிலுயர்வு தாழ்வு

பேசும் சமூகம் மண்ணில்

சிறக்குமோ சொல்வாயடி ?

தடைகளற்ற அன்பினரைச்

சண்டாளர் என்று சொல்லும்

கடையர்க்கு வாழ்வேதடி ?

மேலும் முதலி செட்டி
வேளாளப் பிள்ளை முதல்
நாலாயிரம் சாதியாம்.
எச் சாதி எவர் சாதி
இழிவென்று சண்டையிட்டுப்
பஞ்சாகிப் போனாரடி

என்று சாதி பேதங்களைச் சாடும் பாரதிதாசன் சேரிப் பறையர், தீண்டாதார் என தமிழருக்குள் ஒரு பிரிவுத் தமிழரைத் தாழ்த்தி வைப்போரை “நம் சொந்தக்கார வீரர்” என்று கிண்டல் பண்ணுகிறார். ஊன் உண்ணும் தமிழரைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் எனத் தாழ்த்தி வைக்கும் உயர்சாதித் தமிழரின் வாய்க்குள் செத்துப் போன உயிர்கள் அதிகம் என்று நையாண்டி பண்ணுகிறார்.

ஆலய உரிமை என்னும் அவரது பாடலில் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழரை உயர்சாதித் தமிழர் ஆலயத்துக்குள் விடாமையைக் கண்டிப்பதுடன் அவர்களைக் கிண்டலும் பண்ணுகிறார்.

உயர் தமிழரின் கோயிலுக்குள் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழர் சென்று வணங்கக்கூடாது என்று சாமி சொல்லியிருந்தால் அதை மீறிச் செல்லும் தாழ்த்தப்பட்ட தமிழரைச் சாமி கவனிக்கட்டும் என்கிறார்.

தன்னை வணங்கத் தகாதவரை - அந்தச்
சாமி விழுங்கட்டுமே - அன்றி
முன்னையிருந்த கல்லொடு கல்லாகி
உருவம் மழுங்கட்டுமே

என்பது அவரது வாதம்.

தமிழர் மொழியால் ஒருவராயினும் சாதியால் பலராயிருப்பதும் சாதிக்குள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதும் அதனால் தமிழர் ஒற்றுமையற்றிருப்பதையும் அன்றே பாரதிதாசன் உணர்ந்திருந்தார்.

பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்து நிலையில் தமிழரிடையே நிலவிய இச்சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு இடமேயில்லை. அன்றைய சூழலில் சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு எதிராக ஆக்ரோஷத்துடன் குரல் கொடுத்த தமிழ்க் கவிஞர்களுள் முதலிடம் பெற்றவராக பாரதிதாசன் இருக்கிறார் என்பதில் தவறில்லை.

தமிழர் மத்தியிலுள்ள சாதி பேதத்தை வன்மையாகத் தாக்கியவர் பாரதிதாசன். சாதிபேத எதிர்ப்பு அவர் இரத்தத்தோடு ஊறி நின்றது. பாரதியைச் சந்திக்கு முன்னரே சமத்துவ எண்ணங்கள் அவரிடம் காணப்படுகின்றன. பாரதியைக் கண்ட பின் அக்கருத்து மேலும் வளர்கிறது. பெரியார் தொடர்பால், சிங்காரவேலன் தொடர்பால், ப. ஜீவானந்தம் தொடர்பால் மாக்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின் கருத்துக்களை அறிந்தமையால் சாதி பேத எதிர்ப்புக் கருத்துக்களும் தொழிலாளர் மீது பாப் பாடுவதும் மென்மேலும் வளர்ந்துவந்துள்ளன.

தொழிலாளர்

தமிழருக்குள் தொழிலாளத் தமிழரை இனங் கண்டு அத்தொழிலாளத் தமிழருக்காக நிறையப் பாடிய தமிழ்க் கவிஞர் பாரதிதாசன். அவரது தமிழ்த் தேசியக் கருத்து நிலையுள் இது ஒரு புதிய பரிமாணம்.

“மேகம் பொழிவதற்குள்

வியர்வை பொழிந்து மண்ணை

வெட்டி வரப்படுத்திரே

தொழிலாளர் தோழமை பெற்று விவசாயிகள் உரிமை நிலைநாட்ட புரிந்துணர்வு பெறும்படி கூறுகின்றார். லெனினது தொழிலாளி விவசாயிகளின் ஒற்றுமைக் கருத்துநிலை இங்கு கூறப்படுகின்றது.

“முதலாளி இருக்குமட்டும்

தொழிலாளிக் கேற்படுமோ முன்னேற்றமே

முதலெல்லாம் பொதுவானால்

தொழிலாளிக் கேற்படுமோ ஏமாற்றமே

எல்லாரும் தொழிலாளர்

எல்லாரும் ஆளவந்தார். என்றாக்குவோம்

என்கிறார்.

பாரதிதாசன் தனது பாண்டியன் பரிசு நாடகத்தில் தூக்கு மேடையில் நிற்கும் கவிஞன் உதாரன் மூலம் பாட்டாளி உயர்வைக் கூறுகிறார்.

பருக்கைக் கல்லின்

நெடுங்குன்றில் பலம் சேர்ப்பாம்புக்கூட்டம்

போராடும் பாழ் நிலத்தை அந்த நாளில்
புதுக்கியவர் யார் ? அழகு நகருண்டாக்கி
சிற்றாரும் வரப்பெடுத்த வயலும் ஆறு
தேக்கிய நல் வாய்க்காலும் வகைப்படுத்தி
நெற்சேர உழுதுழுது பயன் விளைக்கும்
நிறையுழைப்பைத் தோள்கள் எல்லாம் எவரின் தோள்கள் ?
கற்பிழந்தும் மலை பிளந்தும் கனிகள் வெட்டி
கருவியெல்லாம் செய்து தந்த கை தான் யார் கை
என்று தொழிலாளர் உழைப்பை வியக்கிறார்.

“நடவு செய்த தோழர்கள்
நாலணாவை ஏற்பதும்
உடலுழைப்பில்லாத செல்வர்
உலகை ஆண்டு வருவதும்
கடவுளாணை என்றுரைத்த
கயவர் கூட்டம் மீதிலே
கடவுள் என்று கட்டறுத்துத்
தொழிலாளரை ஏவுவோம்.”

என்று ஆத்திக வாதம் கூறும் உலகைப் படைத்த கடவுளுக்கு
எதிராகப் பாரதிதாசன் நிறுத்தும் போராளி நாத்திகம் கூறும் புது
உலகினைப் படைக்கும் தொழிலாளர்கள்தான். அவரது
தொழிலாளர்களுக்காக ஒலிக்கும் குரல் கார்ல்மாக்ஸின் உலகத்
தொழிலாளர் ஒற்றுமைக் குரலுக்குச் சமனாக ஒலிக்கிறது.
ஏழைகள் இரத்தம் கொதிப்படைய முன் குவித்து வைத்திருக்கும்
சொத்துக்களைத் தொழிலாளர்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும்
என்கிறார் பாரதிதாசன்.

“செப்புதல் கேட்பீர் – இந்தச்

செகத் தொழிலாளர்கள் மிகப் பலர் ஆதலின்
துப்பல்களாக இனித் தொழும்பர்களாக
மதித்திட வேண்டாம்

இப்பொழுதே நீர் – பொது

இன்பம் விளைத்திட உங்களின் சொத்தை

ஒப்படைப்பீரோ— எங்கள்

உடலில் இரத்தம் கொதிப்பேறும் முன்னே.”

என்றே தொழிலாளர் சொத்துடையோரைப் பார்த்துக் குரல் எழுப்புகின்றனர். சமத்துவத்திற்கு வழி போராட்டமே என்பது பாரதிதாசன் முடிவு.

வலியோர் சிலர் எளியோர் தமை

வதையே புரிசுவதா ?

மகராசர்கள் உலகாளுதல் நிலையாட்

என்னும் நினைவா ?

கொலை வாளினை எட்டா! மிகு

கொடியோர் செயலறவே

குகைவாழ் ஒரு புலியே — என

குணம் மேவிய தமிழா

புலியை நடத்து பொதுவில் நடத்து

என்பது பாரதிதாசன் ஆணை.

இங்குத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் தமிழ் முதலாளிகளுக்கு எதிராகத் திரண்டெழ வேண்டும் என்ற கருத்தே வெளிப்படுகின்றது. அவரது தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலை தமிழினத்தை நகக்கும் பிராமணிய அடக்குமுறைக்கு எதிரானது மாத்திரமன்று. தமிழ்த் தொழிலாளரை அடக்கும் தமிழ் முதலாளிகளுக்கும் எதிரானது தான்.

“புதியதோர் உலகம் செய்வோம் — கெட்ட

போரிடும் சமூகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்

பொதுவுடமைக் கொள்கை திசை

எட்டும் சேர்ப்போம்

புனிதமோடனை எந்நாளும் காப்போம்.”

என்று சமத்துவமிக்க தமிழர் சமூகத்தைக் கற்பனை செய்கிறார் பாரதிதாசன். புரட்சிக்கவி நாடகம், குறிஞ்சித் திட்டு போன்ற அவரது நாடகங்கள் காப்பியங்கள் யாவற்றிலும் மன்னராட்சி நடப்பினும் பிரதான கதை மாந்தர் மரபு வழித் தலைவன் - தலைவி ஆயினும் மக்களாட்சி சமதர்மம் சமத்துவம் என்ற கோசத்துடன்தான் அவை முடிகின்றன. இவையெல்லாம் ஒரு கற்பனை வாதமாயினும்

அனைவரும் சமம் என்ற மேலாண்மையற்ற அதிகாரமற்ற கருத்து அவருள் கிடந்தமைக்கு இவை சான்று.

தமிழ்க் கவிஞர்களுள் தொழிலாளர்கள் பற்றி, சமத்துவம் பற்றி நிறையப் பாடியவர் பாரதிதாசன். இதனால்போலும் அவரைச் சில வலதுசாரி பொதுவுடைமைவாதிகள் இவரைப் பொதுவுடைமைக்கு எதிரி என்று கூறியபோது

பொதுவுடைமைக்கு பகைவனா நான்

பொதுவுடைமைக் காரர் எனக்குப் பகைவரா ?

இல்லவே இல்லை - இரண்டும் சரி

இல்லை என்று தொடங்கி

பாரதி பாட்டில் பற்றிய பொதுவுடைமைத் தீ

எந்தன் பாட்டு நெய்யால்

வளர்ந்து கொழுந்து விட்டெரிந்து

தொழிலாளர்களிடத்தும் உழைப்பாளரிடத்தும்

உணர்வில் உணர்ச்சியில்

மலர்ந்து படர்ந்ததை மறப்பவர் யாரோ !

என்று தொடங்கி பொதுவுடையாளரை தாய்மொழிப் பற்றற்றோர், நாட்டுப்பற்றில்லாதோர் எனக் கூறி

“பொறுக்கிகளாகப் போனதினாலே

குறிக்கோள் உயர்ந்த பொதுவுடைமைக் கொள்கை

வெறிச் சென்று போனது வெற்றியில் தாழ்ந்தது.

பாட்டாளிகளின் கூட்டம் குறைந்தது

மூட்டிய போர்க் குணம் மூடம்

கொண்டழிந்தது.”

என்று மனம் வருந்திக் கூறுகிறார். தொழிலாளர் ஒன்று திரண்டு மாற்றமுண்டாக்கவில்லையே, என்ற ஆதங்கம் அவரது பாடலில் தெரிகிறது.

பெண்கள்

தமிழ்த் தேசியக் கட்டமைப்பில் பெண்கள் பற்றிய பாரதிதாசனின் கருத்துநிலை முக்கியமானது. தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்ததாகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியர்

அச்சமும் நாணமும் மடனுமுந்துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பாற்கு வேண்டும்

என்று கூற தொல்காப்பியரைத் தமிழ் இலக்கணகாரராகக் கருதாத பாரதிதாசன்

அச்சமும் மடமையும் இல்லாத பெண்கள்
அழகிய தமிழ் நாட்டின் கண்கள்
மடமைதான் அச்சத்தின் வேராம் - அந்த
மடமையால் விளைவதே போராம்
பெண் எனில் பேதை என்ற எண்ணம்
இந்த நாட்டில் இருக்கும் வரைக்கும்
உருப்படல் என்பது சரிப்படாது.

என்று பாடுகிறார். இது பெரியாரின் சிந்தனையும் கூட. எதிலும் சமத்துவம் காணும் பாரதிதாசன் தமிழ்ப் பெண்ணை இரண்டாம் இடத்தில் வைத்துப் பார்க்கவில்லை. பாரதிதாசனின் தமிழ்ப் பெண் கல்வி, வீரம், பேச்சுத்திறன், செயல் திறன்மிக்கவளாகக் கட்டமைக்கப்பட்டாள். பெண்களுக்குச் சகல உரிமைகளும் வழங்கப்படவேண்டும் என்று கூறுகின்றார். சம உரிமை அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்கிறார்.

காதல்
உடையார் தம் வாழ்வில்
உளம் வேறுபட்டால்
மடவார் பிறனை
மணக்க விடவேண்டும்

என்கிறார்.

குழந்தை மணம், பொருந்தா மணம், கைம்பெண் மணம் செய்யாமல் இருத்தல் என்பவற்றைக் கண்டிக்கிறார். பெண்ணுக்குச் சொத்துரிமை வேண்டும் என்கிறார்.

வானுர்தி செலுத்தல் வைய
மாக்கடல் முழுதளத்தல்
ஆன எச் செயலும் ஆண் பெண்
அனைவருக்கும் பொதுவே

என்கிறார்.

ஆண்களால் பெண்களுக்கு விடுதலை கிடைக்காது.

அஞ்சுவதால் ஆடவனைக்

கெஞ்சுவதால் மாதர்குலம்

துஞ்சுவதோ அன்றி ஒரு

சுகம் காணிலோம்.

விடுதலை பூணும் செய்கை

மலர்க் கையால் இயற்றுக.

என்கிறார்.

தனித்து வரும் போது – கெட்ட

தறுதலை கண்வைத்தால்

இனிக்க நலம் கூறு பெண்ணே

இல்லாவிடில் தாக்கு

என்கிறார்.

இவ்வாறு அவர் கட்டமைக்கும் தமிழ்ப் பெண்கள் தமிழ்மரபுப் பெண்களன்று. புதுமைப் பெண்கள், சமத்துவப் பெண்கள்.

விளிம்பு நிலைத் தொழிலாளர்

பாரதிதாசன் பாடல்களில் தொழிலாளர் மாத்திரமல்ல தட்டார், கொத்தனார், கருமார், தச்சர், கொல்லர், இலை தைப்பவர், கூடை முறம் கட்டும் குறத்தி, குடை பழுது பார்ப்பவர், சாணை பிடிப்பவர், வடை தோசை சுடுவோர், அப்பளம் சுடுவோர், எண்ணெய் எடுப்போர், குடுகுடுப்பைக்காரன், பெருமாள் மாடு கொண்டுவருவோர், பாம்பாட்டி, குரங்காட்டி, எனப் பலதரப்பட்ட தமிழரும் வருகிறார்கள்.

விசாலப் பார்வையால் விழுங்கு மக்களை, பாரடா உனது மானிடப் பரப்பை எனக்கூறிய பாரதிதாசன் அனைத்து வேலை செய்யும் தமிழ் மக்களையும் தமிழராகக் காணுகிறார். யார் தமிழர் என்றால்? பாரதிதாசனின் விடை தமிழர் ஒரு பிரிவினர் அல்லர். ஒரு வர்க்கத்தினர் அல்லர், ஒரு பிரதேசத்தினர் அல்லர், அவர்பால் வகைப்பட்டோர் உயர்ந்தோர் தொடக்கம் கூடை செய்யும் குறவர் வரை என்பதுதான் பாரதிதாசன் பதில்.

பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்தியல்

தமிழரைப் பாரதிதாசன் கட்டமைத்த விதம் ஏனையோரிலிருந்து வித்தியாசமாக இருக்கிறது.

இந்தியத் தேசியத்தில் சமத்துவ நோக்கினைக் காணாதபோது அது பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தினை மேற்கொண்டபோது திராவிடத் தேசியம் பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்துநிலையானது திராவிடத் தேசியம் தமிழருக்கு நன்மை தராதபோது தமிழ்த் தேசியம் அவரது கருத்துநிலையானது அத் தமிழ்த் தேசியம் பண்பாட்டு ஆதிக்கம் இல்லாததாக அனைத்துத் தமிழ் மக்களையும் உள்ளடக்கியதாக சமதர்ம நோக்குடையதாக பெண்விடுதலை கொண்டதாக தொழிலாளர் விடுதலை விளிம்புநிலை மக்கள் விடுதலை கொண்டதாக அமையவேண்டும் என்பதே அவரது நோக்கு.

அவரது இந்தியத் தேசியக் கருத்தியல் முதலாளித்துவச் சார்பு கொண்டதாயினும் சமத்துவம் கோருவது, அவரது திராவிடத் தேசியமும் அவ்வாறே.

அவரது தமிழ்த் தேசியம் பாசிசத் தன்மை வாய்ந்ததன்று. பீட்டர் எல்லி கூறுவது போல் அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவோ கைப்பற்றிய பின் தக்க வைக்கவோ ஒடுக்கவோ பயன்பட்ட தேசியம் அல்ல. மாறாக நிலவும் அமைப்பை உடைத்து ஒரு புதிய வாழ்வைக் கற்பனை செய்த தேசியக் கருத்துநிலை அவருடையது.

அது முற்போக்கானதா, பிற்போக்கானதா என வினாவினால் விடை அது சாராம்சத்தில் முற்போக்கானது என்பதே.

அவரது தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலை என்ற நாணயத்தில் இரண்டு பக்கங்களுண்டு. ஒரு பக்கம் தமிழ் இனமொழி உயர்வு எனில் மறுபக்கம் சாதி வர்க்க, பெண் பண்பாட்டு அடக்கு முறைகளிலிருந்து மானுடத்தின் விடுதலை நோக்கிய பக்கமாகும். மானுட விடுதலை அவரது தமிழ்த் தேசியக் கருத்து நிலையின் மிக முக்கியமான அம்சம்.

இக்கருத்தியல் ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பில் எத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின என்பதை அடுத்து நோக்குவோம்.

ஈழத்தின் நவீன கவிதை மரபில்

பாரதிதாசனின்

கருத்துநிலைத் தாக்கம்

சாதிப்பிரிவினைகளாலும் மூட நம்பிக்கைகளாலும்
சடங்கு ஆச்சாரங்களாலும் விலங்கிடப்பட்டுள்ள ஈழத்
தமிழினத்துக்குப் பாரதிதாசன் இப்பொழுது
தேவைப்படுகிறார்.

ஈழத்து நவீன கவிதை மரபு இருபது வருட
வரலாற்றையுடையது. நவீன கவிதை தமிழ் நாட்டில் அங்குள்ள
நிலைமைகளுக்கு ஏற்பத் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்தது போலவே
ஈழத்திலும் அந்நாட்டிற்குரிய தனிப் பண்புகளையும் பாதிப்புகளையும்
பெற்று வளர்ந்துள்ளது.

ஈழத்துக் கவிதை மரபின் ஆரம்ப காலம்

ஈழத்து நவீன தமிழ்க்கவிதை மரபை மறுமலர்ச்சிக்
காலத்துடன் தொடங்குதல் மரபு. மறுமலர்ச்சி என்ற சஞ்சிகை
யாழ்ப்பாணத்தில் 1942-1946 வரை சிறப்பாக நடந்து 1948இல் புது
மலர்ச்சி பெற்று பின் மடிந்தது. 1942-48 இடையில் மறுமலர்ச்சி
பத்திரிகை வாயிலாக பல நவீனத் தமிழ்க் கவிஞர்கள்
அறிமுகமானார்கள். 1942இல் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இலக்கிய
ஆர்வமுடைய சில இளைஞர்கள் சேர்ந்து மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்
ஒன்றை அமைத்தனர். இக் கவிஞர்களின் முயற்சியினாலேயே

நவீன கவிதைப்பாணி அறிமுகமாகி வளர்ச்சியடையத் தொடங்குகின்றது. இம் மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனைகள் திடீரென உருவானவையன்று இதற்கு ஒரு நீண்ட பாரம்பரியம் உண்டு.

இம்மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களுக்குச் சற்று முன்னர் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் (1878-1953) சுவாமிவிபுலானந்தர் (1892-1947) புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை குமாரசுவாமிப்புவர் அருள்வாக்கிஅப்துல் காதிற்றுப்புவர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை துரையப்பாபிள்ளை ஆசுகவி கல்லலடி வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் கவிதை புனைந்துள்ளனர்.

நவீன சிந்தனையினதும், எளிமையான தன்மையினதும் சில கூறுகள் இவர்களைப் பழைய மரபினரிடமிருந்து வேறுபடுத்தியிருந்தது. எனினும் இவர்கள் நவீன கவிதை மரபினரல்ல. நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர் குழந்தைப் பாடல்கள் மூலம் ஈழத்துக் கவிதை மரபில் இடம் பெறுவர்.

முது தமிழ்ப்புவர் மு. நல்லதம்பி இலங்கை தேசிய கீதத்தைத் தமிழில் எழுதியவர். பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நவீனத்துவத்தைப் பிரக்ஞை பூர்வமாக ஈழத்துக் கவிதை உலகினுட் கொணர்ந்தவர்.

இவர்கள் அனைவரும் வாழ்ந்த காலம் 1850-1950க்கும் இடைப்பட்ட காலமாகும். இக்காலகட்டத்தில் நான் முன்னரே கூறிய தேசிய ஒற்றுமை பேசப்பட்ட காலம். இலங்கை ஈழம் என அழைக்கப்பட்ட காலம்.

செந்தமிழும் சிங்களமும் ஆய இரு தோழி

சேவை செய்யும் ராஜகன்னி ஈழம் எங்கள் தேயம்

என்று ஈழத்தை இலங்கைத் தாய் நாடாக அனைத்துத் தமிழரும் எண்ணிய காலம்.

இவர்களுட் புலவர்மணி, கல்லடி வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் கவிதைகளிற் சமூக விமர்சனங்கள் காணப்பட்டன. தாழ்த்தப் பட்டோரின் மாவிட்டபுரக்கோயில் நுழைவுப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவாகக் கிழக்குமாகாணத்தைச் சேர்ந்த மரபுவழிப்பண்டிதரான புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை கவிதை பாடினார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் பாட நூலாகப் பாரதிதாசன் கவிதைகள்

இக்காலப் பகுதியில் கவிஞர்களாக இருந்த சுவாமி விபுலானந்தரும் கணபதிப்பிள்ளையும் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள்... பன்மொழி அறிவு படைத்தவர்கள். பாரம்பரிய யாப்புப் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் பெற்றவர்கள்.

சுவாமி விபுலானந்தரிடம் பழைய மரபுச் சிந்தனைகளும் கணபதிப்பிள்ளையிடம் நவீன சிந்தனைகளும் காணப்பட்டன.

இதிற சுவாரசியமான விடயம் யாதெனில் 1940களில் பாரதியாரை அறிமுகம் செய்கிறார் விபுலானந்த அடிகள். 1950களின் பிற்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாரதிதாசனை அறிமுகம் செய்கிறார் கணபதிப்பிள்ளை. 1958, 1959களில் பாரதிதாசனின் சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்: புரட்சிக்கவி நாடகம் என்பன பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்புக்குரிய பாடநூல்களாக ஆக்கப்பட்டிருந்தன. 1958-ல் வெளிவந்த தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பேராசிரியர் செல்வ நாயகம் நவீன தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியில் பாரதிதாசன் பற்றி எழுதுகிறார்.

1950களின் பிற்பகுதியில் பாரதிதாசன் கவிதைகள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாடநூல் ஆகியமை திடீரென ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல. அதற்கான ஒரு வரலாற்று பரிணாமமும் உண்டு.

ஈழத்தில் சுயமரியாதை இயக்கம்

1932-ல் கொழும்பிலே சுயமரியாதை இயக்கக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. சாதி பேதம், அர்த்தமற்ற சடங்கு முறைகள் மூடநம்பிக்கை எதிர்ப்பு, மத எதிர்ப்பு என்பன சுயமரியாதை இயக்கத்தின் செயற்திட்டங்களாயின. 1932-ல் இலங்கையில் பெரியாரின் வருகை அதை மேலும் ஊக்குவிக்கின்றது.

‘கடவுள், சாதிமதம், தேசியம் என்ற கருத்துக்கள் மக்கள் மனதில் மயக்க உணர்வை ஏற்படுத்தி ஒரு சிறிய சாரார் தாம் ஆளச் செய்யும் சூழ்ச்சி என்று கூட்டத்தில் பெரியார் பேசுகிறார்.’

1937-ல் ராஜகோபாலாச்சாரியாரால் தமிழ்நாட்டில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்தி மொழித் திணிப்புக்கு எதிராக இலங்கை சுயமரியாதைக் கட்சியும் குரல் கொடுக்கிறது.

1944-ல் பெரியார் நீதிக்கட்சியில் சேருகிறார். 1945-ல் பெரியார் ஆரம்பித்த கருஞ்சட்டைத் தொண்டர் படை இலங்கையிலும் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

1948-ல் இலங்கைத் திராவிடக் கட்சி ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. இவ் வண்ணம் பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கருத்துக்கள், பார்ப்பன எதிர்ப்பு நாத்திக வாதம் என்பன கொழும்பில் வாழ்ந்த சில இளைஞர் மத்தியில் பரவ ஆரம்பித்திருந்தன. மட்டக்களப்பு யாழ்ப்பாணம், மலைநாட்டுப் பகுதிகளிலும் சுயமரியாதைக் கருத்துக்கள் இளைஞர்களிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தின. அப்பகுதி இளைஞர் பல போராட்டங்களையும் நடத்தினர். (கோயில் நுழைவு, பலிகொடுத்தலுக்கு எதிர், தீப்பாய்தலுக்கு எதிர், பூசாரிமாருக்கு எதிர், பிராமணருக்கு எதிர்)

1948-ல் ஓமந்தூர் இராமசாமிச் செட்டியார் மீண்டும் இந்தி மொழித் திணிப்பை ஏற்படுத்துகிறார். இதனை எதிர்த்து 1948-ல் இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடொன்றினை இலங்கைத் திராவிடக்கழகம் நடத்துகிறது. இந்த மாநாட்டுக்கு அன்றைய தமிழ்த் தலைவரான S.J.V. செல்வநாயகத்துடன் இளைஞரான அமிர்தலிங்கமும் கலந்து கொள்கின்றனர். அத்தோடு மாணவராயிருந்த கணபதிப்பிள்ளையும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியுள்ளனர்.

அக் கூட்டங்கள் பாரதிதாசன் பாடலுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. சுயமரியாதைக் கழகத் தோழர்கள் பாரதிதாசன் பாடலுடன் கூட்டத்தை ஆரம்பிப்பதும் பாரதிதாசன் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டுவதுமுண்டாம்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியானந்தன் போன்றோர் இவ்வண்ணம் பெற்ற கருத்துக்கள்தான் பாரதிதாசன் பாடல்களைப் பல்கலைக்கழகப் பாடவிதானத்திற் சேர்க்கக் காரணமாகலாம்.

அத்தோடு 1947களுக்குப் பின் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் பின்னால் தமிழர் சிறுபான்மையினர் என்ற உணர்வு வந்து விடுகின்றது.

1950களில் சிங்கள, பௌத்த தேசியவாதத்தின் எழுச்சி தமிழ் இன உணர்வைத் தூண்டிவிடுகின்றது. இந்தித் திணிப்பைப் போல சிங்களத் திணிப்பையும் பல தமிழர் நினைக்கின்றார்கள்.

இதனால் தமிழ் உணர்வு பேசும் பாரதிதாசன் பாடல்களுக்கு தமிழ் இளைஞர் மத்தியில் பலத்த வரவேற்பும் ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

பல்கலைக்கழகத்தில் பாடநூலாக மாத்திரமன்றி இளைஞர் மத்தியிலும் பாரதிதாசன் கவிதைகள் செல்வாக்குப் பெறுகின்றன.

இளம் கவிஞர் மத்தியில் பாரதிதாசன் செல்வாக்கு

நாம் முன்னரே சொன்னபடி ஈழத்து நவீன கதை மரபின் முதற் தலைமுறையினரான மறுமலர்ச்சிக்காலக் கவிஞர்களுள் நாவற்குழியூர் நடராஜன், சோ. நடராஜன், அ.ந. கந்தசாமி, மஹாகவி, சாரதா, செ. கதிரேசபிள்ளை, யாழ்ப்பாணன் முதலியோர் அடங்குவர். இவர்களுள் நாவற்குழியூர் நடராஜன் அ.ந. கந்தசாமி, மஹாகவி மூவரும் இக்காலப்பிரிவில் தோன்றிய முக்கிய கவிஞர்கள்.

நாவற்குழியூர் நடராஜன் மனோரதியக் கவிதைகளையே அதிகம் எழுதினார். அ.ந. கந்தசாமி கவிந்திரன் என்ற புனைபெயரில் இடதுசாரிச் சிந்தனைப் போக்கைக் கவிதைகளிற் கொணர்ந்தார். மஹாகவி யாழ்ப்பாணத்துக் கிராம மக்களின் வாழ்வைத் தனது கவிதைக்குக் கருப்பொருளாக்கி யதார்த்த நெறியைக் கவிதைகளிற் கொணர்ந்தார். பேச்சோசைப் பாங்கைக் கவிதைகளிற் கொணர்ந்தார். இம் மூவரிலும் பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு இருந்திருக்கிறது.

1940களின் நடுப்பகுதியில் அ.ந. கந்தசாமி தனக்குப் பாரதிதாசன் கவிதைகள் படிக்கத் தந்ததாகவும் அவரது கவிதைகள் தனக்குள் புதிய சிந்தனைகளையும் புதிய உலகையும் காட்டியதாகவும் மஹாகவி கூறியுள்ளார். மஹாகவியின் நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய நு.:மான், ஆரம்பத்திலே மஹாகவியை பாரதிதாசன் கலைவாணன் ஆகியோர் அதிகம் பாதித்துள்ளனர் என்கிறார். பாரதிதாசனும் கலைவாணனும் தனக்குத் தாயும் தகப்பனும் போன்றவர்கள் என்று மஹாகவியே தன்னிடம் கூறியதாக நு.:மான் கூறியுள்ளார். (ஆயினும் வளர்ச்சிப் போக்கில் மஹாகவி இவர்களை விட்டு வெகுதூரம் சென்றுவிட்டார்) நாவற்குழியூர் நடராஜன் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் வண்ணப்பாடலினதும் சந்தப்பாடலின் தாக்கத்தையும் அ.ந. கந்தசாமியின் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் புரட்சிக் கருத்துக்களின் தாக்கத்தையும் மஹாகவியின் ஆரம்பக் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் பாவடிவம், சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், தமிழ் இன உணர்வு ஆகியவற்றின் தாக்கத்தினையும் காண முடிகின்றது.

மஹாகவி, முருகையன், நீலாவணன், கா.சி. ஆனந்தனில் பாரதிதாசன் செல்வாக்கு

மஹாகவியில் பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு

மஹாகவி வண்ணம், சந்தம், ஆசிரியப்பா, வெண்பா போன்ற பா வடிவங்களையும் கவிதை நாடகங்களையும் பாரதிதாசன் பாணியில் படைத்தார். பாரதிதாசனின் கடவுள் எதிர்ப்புக் கருத்தியல் மஹாகவியைப் பாதித்தமைக்கு 50களில் அவர் எழுதிய எதிர்வாதிடுவேன் எனும் கவிதை உதாரணம் ஆகும்.

இல்லாதது ஒன்றினையே இவர்கள்

கணக்கிடுவர், உன்னேல் கடவுள்

பொல்லான் அவனை 'புகழ்தல்' பிழை என்று

எல்லாம் அடியேன் எதிர் வாதிடுவேன்.

உன்னோடு மிக உலைக்கின்றதனால்

என்னத்தை அடைந்தனரோ இவரே

பொன்னின் பின்னோடும் இப்புவியின்

சின்னத்தனம் நீங்கியதோ சிறிதும்

பொருள் மக்களிடை பொதுவாகிட நீ

அருள் செய்தனையோ அதுதான் இலையே

ஒரு போதுமினி உனை நம்பிடில் எம்

இருள் போயகலும் என நின்றழியோம்.

இங்கு இளம் வயதினரான மஹாகவியிடம் நாத்திகக் கொள்கை செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். பாரதிதாசனின் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கை, பொதுவுடைமைக் கொள்கை என்ற கருத்துக்கள் மஹாகவியைத் தாக்கியுள்ளமையை மேற்சொன்ன கவிதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

1950-ம் ஆண்டுகள் இலங்கை வரலாற்றில் முக்கியமான காலப்பிரிவாகும். கிடைத்த சுதந்திரத்தை அர்த்தமுள்ளதாக்குவதான முயற்சிகளும் போராட்டங்களும் இக் காலப்பிரிவிலேயே தொடங்கின. தமிழ்த் தேசியம் பற்றிய பிரக்ஞையும் தமிழ்த் தேசியம் பொது மக்கள் மயமாகத் தொடங்கிய காலப்பிரிவும் இதுவே. தேசிய இனப் பிரச்சினை பெரிய அரசியல் பிரச்சினையாக மாறிய காலமும் இதுவே.

இக்கால கட்டத்தில் ஈழத்துக் தமிழ்க் கவிதை உலகில் பல புதிய வர்க்கங்களையும் புதிய போக்குகளையும் நாம் காண்கின்றோம். உண்மையில் இக்காலப்பகுதியிலேயே இலங்கையின் தமிழ்க் கவிதை வீறுடன் எழுச்சி பெற்றது எனலாம்.

முருகையன், நீலாவணன், மஹாகவி, கா.சி. ஆனந்தன், சில்லையூர் செல்வராஜன், ராஜபாரதி, அண்ணல், புரட்சிக்கமால், பார்வதி நாதசிவம், திமிலைத் துமிலன், அம்பி, சக்தி, அ. பாலையா, எம்.சி.எம். சபைர், யுவன், பரமஹம்சதாசன், என்ற ஒரு பெரும் கவிஞர், பட்டாளத்தை இக்காலத்தில் காண்கிறோம்.

இவர்களுள் முருகையன், மஹாகவி, நீலாவணன் மூவரும் ஈழத்து நவீன கவிதை மரபினை அடுத்த கட்டத்துக்கு எடுத்துச் சென்ற முன்னோடிகளாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

கருத்துக்களைக் கவிதைகளாக்கிய கட்டத்திலிருந்து மாறி வாழ்வனுபவங்களைக் கவிதைகளாக்கியமையும், பழைய யாப்பு வடிவங்களின் மொழியமைப்பை மாற்றியமையும், யாப்போசையை நொய்மைப்படுத்தி ஒரு பேச்சோசையை ஏற்படுத்தியமையும் இம் முன்னோடிகள் செய்த மாற்றங்களாகும்.

இவர்களுள் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான முருகையன் கவிதைகளில் சிந்தனைக் கனதி பிரதான அம்சம். நீலாவணனில் கிழக்கிலங்கைக் கிராமங்களின் வாழ்க்கை முரண்பாடுகள் பிரதான அம்சம். மஹாகவியின் கவிதைகளில் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கை பிரதான அம்சம். ஈழத்து நவீன கவிதை மரபில் அதிக பாதிப்பைச் செய்தவராக மஹாகவி கருதப்படுகிறார்.

பாரதிதாசனின் தாக்கம் மஹாகவியில் இருந்தமை முன்னமேயே கூறப்பட்டுள்ளது. பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்துநிலையை ஒரு நாணயமாக எடுத்தால் அதில் இரண்டு பக்கங்களுள்ளன. ஒரு பக்கம் தமிழ் இன உணர்வும் தமிழ் மொழிப்பற்றும் எனின் மறுபுறம் சமூக விடுதலையும், சமதர்ம உணர்வும் என்று நான் முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன். மஹாகவியும் ஆரம்பத்தில் பாரதிதாசனின் இரு பக்கங்களாலும் தாக்க முற்றிருந்தார். பாரதிதாசனின் பகுத்தறிவுக் கருத்துநிலை மஹாகவியைக் கவர்ந்திருக்கிறது. அது முன்னரேயே கூறப்பட்டுள்ளது. மஹாகவி பாரதிதாசனைப் பின்பற்றி தமிழ் இன உணர்வுக் கவிதைகள் எழுதியதாக முருகையன் ஒவ்வொரு பூவும்

புல்லும் பிள்ளையும் என்ற தன் கவிதைத் தொகுதியின் முன்னுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முருகையனும், நீலாவணனும் இவ்வண்ணமே பாரதிதாசனின் இன உணர்வுத் தமிழ்ப்பற்றுக் கொள்கைகளாலும் சமூக உணர்வுக் கொள்கைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 60களுக்குப் பின்னர் கவிதை கூறும் பாங்கில் இவர்கள் பாரதிதாசனை விடப் பல படி தாண்டி வந்துவிட்டனராயினும் இவர்களது ஆரம்பகாலக் கவிதைகளிற் பாரதிதாசனின் செல்வாக்கைக் காண முடிகிறது.

1950களின் பிற்பகுதி அரசியல் ரீதியாக இலங்கைத் தமிழ் கவிதை மரபில் தமிழ் உணர்வு பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்திய காலப் பிரிவாகும். இக்காலப்பகுதியே அரசியல் கவிதையின் தொடக்க காலமும் ஆகும். ஈழத்தில் 'சிங்களம் மட்டும்' என்ற சட்டத்தின் அரசியல் கோசத்தின் எதிரொலியாக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மொழியுணர்வும் இன ரீதியான அரசியல் எழுச்சியும் தீவிரமடைந்தன. இயல்பாகவே மொழியுணர்வுள்ள ஆனால் அரசியல் ரீதியாக வெறுமையாக இருந்த தமிழ்க் கவிஞர்கள் தமிழ் அரசு இயக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்டனர். இன மொழியுணர்வை உள்ளடக்கமாகக்கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான கவிதைகள் இக்கால கட்டத்தில் எழுந்தன. தமிழரசுக் கட்சியின் சுதந்திரன் பத்திரிகை இத்தகைய கவிதைகளின் பிரதான வெளியீட்டுக்களன் ஆயிற்று. முருகையன், நீலாவணன், சில்லையூர் செல்வராஜன், மஹாகவி, கா.சி. ஆனந்தன், வி.கி. இராசதுரை ஆரையூர் அமரன் போன்ற கவிஞர்கள் தொடக்கம் சாதாரண கவிஞர்கள் வரை தமிழ் உணர்வுக் கவிதைகளைச் சுதந்திரனில் எழுதினார். இவர்கள் அனைவர்க்கும் இத்துறையில் ஆதர்சமாயிருந்தவர் பாரதிதாசனே.

முருகையனில் பாரதிதாசனின் பாதிப்பு

கவிஞர் முருகையனின் ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும் என்ற தொகுதி அண்மையில் வந்துள்ளது. 1952-1957 கால இடைவெளிகளில் எழுதப்பட்டு இதுவரை எத்தொகுப்பிலும் இடம் பெறாத கவிஞரின் கவிதைகள் அவை. இக்கவிதைகள் யாவும் தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப்பிரச்சினை சார்ந்தவை. 1952-57 கவிதைகளில் அக்காலகட்டத்திற்கியைய மொழிப்பற்று மொழியன்பு என்பன காணப்படுகின்றன. அதற்கு முன்னுரை எழுதிய முருகையன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“அன்றைய பள்ளிச் சிறுவர்கள் நாங்கள் பாரதி, பாரதிதாசன், நாமக்கல் வெ. ராமலிங்கம்பிள்ளை, தேசிக வினாயகம்பிள்ளை, ஆகியோர் கவிதைகளை விரும்பிப் படித்தவர்கள். இக்கவிதைகள் தவிர சி.என். அண்ணாதுரை, கருணாநிதி முதலியோரின் ஆக்கங்களும் புத்தகச் சந்தையில் நிறைய முழங்கின. நிறையப் புழங்கின. இவற்றில் வரும் அடுக்குமொழி வசனங்களும், ஆர்ப்பாட்ட போர்ப்பாட்டுக்களும் கூட நம்மவரின் பசிக்கு இரை போட்டன. மொழி அபிமானங்களும், தீவிர முழக்கங்களும் இளவயதினரிடம் பெருஞ் செல்வாக்கைப் பெற்றன. இந்த மொழியின்பத்தின் வசப்பட்டுக்கிறங்கி நின்ற என் போன்றோர்க்குத் தமிழின் பெருமையும் சிறப்பையும் பாடுதல் ..... தொழிலாயிற்று.” என்கிறார்.

தீவிர முழக்கம் ஆர்ப்பாட்டம் போர்ப்பாட்டுக்கள் என்று அவர் குறிப்பிடுவது பாரதிதாசனின் பாடல்களையே. இன்றைய முதிர்வில் அவை அவருக்கு இவ்வண்ணம் தோற்றம் காட்டினும் அன்று அவரை இவை கிறங்கச் செய்தன. அதுபோல எழுதவைத்தன. பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலையால் இவர் கவரப்பட்டுள்ளார்.

பாரதிதாசனின்

வலியோர் சிலர் எளியோர் தமை
வதையே புரிசுவதா

எனும் பாடலில்,

கொலை வாளினை எட்டா—மிகு
கொடியோர் செயலறவே
குகைவாழ் ஒரு புலியே — எனக்
குணம் மேவிய தமிழா

என்று தமிழ் இளைஞனை விளிக்கின்றார் பாரதிதாசன். இதே பாணியில் முருகையனும் பாடுகிறார்.

அமுதொன்றிய தமிழ் என்பதை
அவர் கொன்றிட முனைவார்
அது கொண்டு உயிர் சுமை கண்டு
இனி அழியார் தமிழ் மைந்தர்.

குமுறும் கடல் தனை வென்றதோர்

குரலில் - ஒரு குரலில்

கொடும் எங்களின் உரிமை

எனக் கொள்வோர் ஒரு போரில்

தலைகால் திசை புரியாதவர்

தமிழர் மீது ஆளுவார்

சனநாயக நெறி நேர்மைகள்

தமை மீறுதல் புரிவார்

அலை போல் எழு தமிழா

கொடும்

அநியாயம் இது அடுவாய்

அற நேர்வழி தனில் ஓர் சமர்

அது நீதியை உதவும்

பாரதிதாசனின் அதே சந்தம் அதே சொற்கள் அதே கருத்து இங்கு இடம் பெறுவதைக் காண்கிறோம்.

பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலையில் பிற மொழிகள் தமிழிற் கலப்பதை அதிலும் சமஸ்கிருதம் கலப்பதை முற்றாக வெறுத்தார். முருகையனை அக் கருத்துநிலை கவர்ந்துள்ளது.

தமிழ் + சமஸ்கிருதம் = தமிழ்க்கிருதம்

தமிழ் + இங்கிலிஸ் = தமிழங்கிலிஸ்

தமிழ் + இந்தி = தமிழ்ந்தி

தமிழ் + சிங்களம் = தமிழங்கிளம்

தமிழோடு பிற மொழிகள் கலப்பதால் புதுமொழிகள் உண்டாகும் என்பதனைக் காட்டி கிண்டலாக முருகையன் பாடுகிறார். இப்பாடலில் பாரதிதாசன் கருத்துநிலை மாத்திரமல்ல கிண்டலும் தொனிக்கிறது. பண்ணுங்கோ தமிழ்கிளத்தை... எனும் அவரது பாடலில் இதனைக் காண்கிறோம்.

சமக்கிறுத்தத்தோடு தமிழ் தனைக்

குழைத்துப் பிட்டவித்து

பண்டை நாளில்

தமிழ்க்கிருதம் சரிக்கட்டிப் பரிமாறி
 அனுபவித்தோம் - அதனால் அன்று
 நமக்கிருந்த டிமாண்டென்ன
 பவுசென்ன நடப்பென்ன
 நவிலலாமோ
 சமைத்துவிட்டோம் பல மொழிகள்
 மலையாளம் தெலுங்கென்று
 தமிழின் வேறாய்
 பின்னாளில் இங்கிலிசை அள்ளிவந்து
 தமிழோடு கலந்துகொட்டி
 பொன்னான தமிழ்கிலிசைப்
 படைத்துவிட்டோம்
 புதிய பிரமாக்கள் நாங்கள்...
 வடக்கே செந்தமிழ் வழங்கும்
 தென்னகத்தோர்
 இந்திகடன் வாங்கிவந்து
 படைக்கின்றார் தமிழிந்தி எனும்
 புதிய மொழிபாரதத்தில்
 இங்கெமது பொன்னான ஈழமணித் திருநாட்டில்
 சிங்களத்தைத் தமிழோடு பிணைந்து
 கொட்டிப் பிசைவித்து
 புதிசாய் நாங்கள்
 தங்கமயமான மொழி
 தமிழ்கிளத்தைப்
 பிறப்பிக்க வேணும் தம்பி

இங்கு பிறமொழிக் கலப்பால் தமிழ் மொழியின் தனித்துவம் அழிவது கிண்டலாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. முருகையன் 1957-ல் பாரதிதாசன் கவிதையிலும் கருத்திலும் முழ்கியிருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதையாகும். இங்கு பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு முருகையனில் நிறையவே பாதித்திருப்பதைக் காணலாம்.

வாகனங்களில் சிங்கள சிறி * யை அடையாளமாக அரசாங்கம் திணித்த போது தமிழரசுக் கட்சி அதனை எதிர்த்துப் போராட்டம்

நடத்தியது. சிங்கள சிறி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என அது பெயர் பெற்றது. அச் சிங்கள எழுத்து நண்டு போல இருந்தமையால் நண்டெழுத்து என அதனைப் பலர் கேலி செய்தனர்.

“நண்டெழுத்து வேண்டாம் நமக்கு” என்று வெண்பாவின் ஈற்றடி கொடுத்துப் பாடற் போட்டி வைத்தது சுதந்திரன் பத்திரிகை. ஏறத்தாள இங்கு இந்திமொழி எதிர்ப்புப்போர் போல ஈழத்தில் சிங்களமொழி எதிர்ப்புப் போர் நடைபெற்றபோது “நண்டு விடு தூது” எனும் தலைப்பில் முருகையன் கவிதை எழுதினார். முருகையனின் சிங்கள மொழித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் பாடல்களுக்கு ஆதர்சம் பாரதிதாசனின் இந்தி எதிர்ப்புப்பாடல்களே.

பாரதிதாசனிடம் காணப்பட்ட தமிழ்த்தேசியக் கருத்துநிலையான தமிழ் மக்கள் சிறந்தவர், தமிழ்மொழி சிறந்தது, புனிதமானது. தமிழ்மொழி மீதும் இன்னொரு பண்பாடு திணிக்கப்படுகிறது. அதை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும். இளைஞர்கள் முன்னணியில் நிற்கவேண்டும். தூங்கும் தமிழர் தட்டி எழுப்பப்படவேண்டும் என்ற கருத்தெல்லாம் முருகையனின் கவிதைகளிற் காணுகின்றோம்.

நீலாவணனில் பாரதிதாசனின் பாதிப்பு

நீலாவணனும் பாரதிதாசன் கவிதைகளின் பாதிப்புக்குள்ளானவரே முருகையனை விட நீலாவணனில் பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியக் கருத்தியல் அதிக ஆதிக்கம் பெற்றுள்ளது.

தமிழே எழுவாய் என்ற தலைப்பில் நீலாவணன்

என்று பிறந்தாய் என்றுணையாரும்

எழுதி வைத்திலர் இனி எழுதவும் எண்ணார்.

என்று கூறுகிறார்.

தமிழர்கள் சூரியனோடும் நட்சத்திரங்களோடும் பிறந்தவர்கள்

ஆதி மனிதன் தமிழன்தான்

அவன் மொழிந்ததும் செந்தமிழ்தான்

என்ற பாரதிதாசனையும் மிஞ்சி விடும் தமிழ்ப்பற்று இது.

திருக்குறளைத் தமிழ் வேதமாகவும், சிலப்பதிகாரத்தைத் தமிழ்க் காவியமாகவும் கண்டவர் பாரதிதாசன். இவரது தமிழ்த்

தேசியக் கருத்துநிலையில் இவை இரண்டும் பிரதான நூல்கள் இரண்டையும் இணைத்து இந்தக் குலத்தில் தான் வந்தவனாக நீலாவணன் கூறுகிறார்.

முலை அரிந்து தம் கற்பினால் - எரி

மூட்டுவார் பகைவாட்டுவார்

நிலைபெறும் திருக்குறளின் நீதியை

நிறுத்தி வைத்தவர் குலத்துயான்

என்பது நீலாவணன் பாடல். முலை அரிந்த கதை சிலப்பதிகாரக் கதை. நீதி கூறுவது திருக்குறள். இவ்வகையில் தமிழ் வேதமாகத் திருக்குறளையும், தமிழ்க் காவியமாகச் சிலப்பதிகாரத்தையும் கொள்ளும் குலத்தில் வந்தவனாகத் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறார் நீலாவணன். இது பாரதிதாசனின் செல்வாக்கிற்கு ஒரு உதாரணமாகும். பாரதிதாசனின் பாணியிலேயே குழந்தையைத் தாலாட்டுவார். நீலாவணன்

எழிலரசி!

செந்தமிழில் கொஞ்சம் சிலம்பே, திருக்குறளே

முந்தைத் தவப்பயனால் மூப்பகன்று நான் வாழ

வந்துதித்த வானின் வளர்பிறையே

செந்தமிழ்க் காவியமே: செக்கர் வான் ஓவியமே

என்பது நீலாவணனின் தமிழ்க் குழந்தைத் தாலாட்டுப்பா.

நீலாவணன் தமிழரசுக் கட்சி சார்ந்த கவிஞன் கட்சிப் பாடல்கள் பல அவர் நிறையப் பாடியுள்ளார். உரிமைக் குரலைத் திருகத் தகுமோ எனும் அவரது கவிதையில்

கழி மண்டைகளே செவி கொண்டுவீர்

விழி தேவையில்லை வழி காட்டினர் நாம்

மொழியேன் உமக்கு எனவே மொழியும்

இழிபெண் சிறிமா விழிமுன் தொடுபோர்.

எனப் பாடுகின்றார்.

தமிழ் உணர்வு அரசியலாக மாறியபோது பாரதிதாசனிடம் அது பார்ப்பன எதிர்ப்பாகப் புறப்பட்டது. நீலாவணனிடம் அது சிங்கள எதிர்ப்பாகப் புலப்படுகிறது.

சிங்கள மொழி எனும் சிறுநரி
 உனைத் தின்ன வருவதோ நீயிரி
 சிறி எனும் நரியை எம் குகைதனில் புகவிட்ட
 சிங்களக் கூலிகள்

என்றெல்லாம் பாரதிதாசன் பாணியில் சிங்களவர் மீது வசைகளும் பாடுகின்றார் நீலாவணன்...

புராண எதிர்ப்புப் பாரதிதாசனின் கருத்துநிலையாகும். புராணங்கள் ஆரியச் சூழ்ச்சி என்பார் பாரதிதாசன். இராமாயணத்தை எதிர்த்து பாரதிதாசன் பாணியில் நீலாவணன்,

கன்னித் தமிழால் மெருகிட்ட
 கம்பன் காமக் கழியாட்டை
 உன்னி உயரப் படிக்கின்றார்
 உதவாக் கருத்தைக் கலை என்பார்
 கண்ணிற் பார்வை இல்லாத
 கபோதிக் கூட்டம் தனையெண்ணி
 விண்ணின் மதியம் எனும் முகத்தில்
 விசனம் காட்டிச் சிரி பெண்ணே

என்கிறார். கம்பராமாயணத்தை அவர் ஏற்றாரில்லை. கம்பனின் காமக் களியாட்டம் என்கிறார். இது பாரதிதாசனின் பாதிப்பு.

தமிழ் உணர்வு மீதுறப் பெற்றவராக நீலாவணன் காதலைத் தமிழோடும், தமிழரின் போராட்டத்தோடும் இணைத்துக் கூறுவது அவரது இன்னோர் பாணி. இது பாரதிதாசனின் செல்வாக்கால் ஏற்பட்ட பாணி. தமிழ் உரிமைப்போர் முடிந்த பின்தான் காதல் என்பதாகக் காதலி கூறும் நீலாவணன் பாடல் இது.

போரெல்லாம் முடிந்த பின்னர்
 புதியதோர் தமிழகத்தை
 ஆரெல்லாம் தூற்றினாரோ
 அவரெல்லாம் போற்ற நாங்கள்
 ஆரத்தான் தழுவி நின்றே
 அன்புப் போர் புரிவோம் அப்போ
 யாரத்தான் தடுப்பார் நீங்கள்
 யாழைத்தான் மீட்டும்போது.

பாரதிதாசன் இப்பாணியில் நிறையப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். பாரதிதாசனின் கவிதைகளில் ஊறித் திளைத்த நீலாவணன் கவிதைகளும் அவர் பாணியிலமைவது வியப்பன்று. பாரதிதாசன் சொன்ன தமிழ் உணர்வை மாத்திரமன்று சீதன எதிர்ப்பு, சீர்த்திருத்தக் கருத்துக்கள், உயர்வு தாழ்வு பேதம், சாதி பேத எதிர்ப்பு ஆகியவற்றையும் நீலாவணன் தொட்டுள்ளார். இவை யாவற்றையும் நாம் பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு எனலாம்.

கா.சி. ஆனந்தனில் பாரதிதாசனின் பாதிப்பு

பாரதிதாசனின் தேசியக் கருத்துநிலையால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட இன்னொரு கவிஞர் கா.சி. ஆனந்தன். கா.சி. ஆனந்தனை உணர்ச்சிக் கவி என அழைப்பர்.

பாரதிதாசன் தமிழை எல்லாமாகக் கண்டவர் தன்னைத் தமிழன் என்பதில் பெருமை கொண்டவர். தமிழைப் பழித்தவனைத் தாய் தடுத்தாலும் விடேன் என்றவர். பொங்கு தமிழர்க்கு இன்னல் விழைந்தால் சங்காரம் நிஜமென்று முழங்கியவர். அவ்வுணர்வை யெல்லாம் திரட்டித் தருகிறது. கா.சி. ஆனந்தனின் தமிழ் உணர்வு எனும் பாடல்

தமிழென் அன்னை தமிழென் தந்தை

தமிழென்றன் உடன்பிறப்பு

தமிழென் மனைவி தமிழென்பிள்ளை

தமிழென் நட்பிடைத் தோழன்

தமிழென் சுற்றம் தமிழென் சிற்றூர்

தமிழென் மாமணித் தேசம்

தமிழ் யான் வாழும் எழில் மா ஞாலம்

தமிழே என்னுயிர் மூலம்

என்றன் தமிழ் நரம்பினிலே பாயும்

எரிதழல் சுற்றுக் குருதி

என்றன் தமிழை எவன் பழித்தாலும்

எமன் அவனைத் தொடல் உறுதி.

நான் ஒரு தமிழனடா நானொரு தமிழன்

நாற்றிசையும் இது மொழிவன்

நான் ஒரு வெறியன் என நகை செய்வோன்

நற்றமிழ் அறியான் இழிஞன்.

இங்கு பாரதிதாசனையும் விஞ்சி கா.சி. ஆனந்தன் தமிழைத் தந்தை, மனைவி, பிள்ளை, தோழன், சுற்றம், ஊர், தேசம் என எல்லாமாகக் காணுகின்றார்.

நான் ஒரு தமிழன் என்பதில் பெருமை அடைகின்றார். அதைத் தமிழ்வேறி என்று சொல்வோரைப் பழிக்கின்றார்.

இவை யாவும் பாரதிதாசனின் தாக்கத்தால் வந்தவையாயினும் பாரதிதாசனின் தமிழ்ப் பற்றையும் விஞ்சும் வகையில் அவர் சொற்கோப்புகள் அமைவதையும் அவதானித்தல் வேண்டும்.

இலங்கையை இராவணன் என்ற தமிழன் ஆண்டான் என்பது பாரதிதாசன் கருத்து. கா.சி. ஆனந்தன்

எங்கள் அருந் தமிழ் மண்ணில்

இராவணன் பொன்மண்ணில்

அங்குலமும் இனி நாங்கள்

அயல் வெறியர் ஆளவிடோம்

என்று பாடுகிறார். கா.சி. ஆனந்தன் பாடல்கள், பாரதிதாசன் பாடல்கள் போல மொழிவேறி ஊட்டுவன. பாரதிதாசன் தமிழ்த் தேசியக் கருத்துநிலையில் ஏழைத் தொழிலாளரையும் பாரதிதாசன் இணைத்தது போல கா.சி. ஆனந்தனும் மலையகத் தொழிலாளரையும் தமிழராகக் கண்டு

இலங்கை மலைதனிலே தமிழ்ச்சி

என்ன துயரெல்லாம் காணுகின்றாள்

முழங்கை வலித்திடவே தேயிலை

முனைகள் பறித்து முகம் சிவப்பாயம்மா

விலங்கும் உறங்கி நிற்கும் சாமத்தில்

விழித்து நெடுமலை ஏறி இறங்குவார்

பழங்கள் பழுத்திடாதோ உன் காலில்

பச்சைக் குருதி நீர் பாயாதோ கண்மணியே

என்று பாடுகிறார்.

தமிழை தமிழரை, தமிழன் இன்னல்களைப் பாடும்படி பாரதிதாசன் கோரினார்.

ஏடெடுத்தேன்கவி ஒன்று எழுதிட
என்னை எழுதென்று சொன்னதுவான்
ஓடையும் தாமரைப் பூக்களும் வந்து நின்று
ஓவியம் தீட்டுக என்றுரைக்கும்

எனினும் தமிழ் மக்களின் இன்னல்கள் கண்டு அது ஆவியில் வந்து
கலந்துவிட்டது. எனவே அதனைப் பாடுவதாகப் பாரதிதாசன்
கூறுவார். கா.சி. ஆனந்தன் இதே பாணியில் பின்வருமாறு கூறுவார்.

என்னகவி எழுதுகிறீர் பாவலரே
போலிகளாய் இருக்கிறீர்கள்
கன்னி எழிற் தமிழரங்கு
கையிரண்டில் விலங்குடையாள்
கண்ணீர் கண்டும்
செந்நெருப்பு விழி கொண்டு
சீறிய யெழ மாட்டீரா
சீச்சி வானில்
புண்ணிருந்தாற் போலிருக்கும்
நிலாவினையும் காதலையும் புனைகிறீரே.

பாரதிதாசனின் தமிழ்த் தேசியம் தமிழ் பேசும் மக்கள்
அனைவரையும் உள்ளடக்கிய தமிழ்த் தேசியம். சாதி பேதையில்லாத
தமிழ்த் தேசியம். பாரதிதாசனின் இக்கருத்தியல் கா.சி. ஆனந்தனிலும்
செல்வாக்கு செலுத்துகிறது.

சாதி மதமென்னும் பேதங்கள் சாயவே
தமிழா ஒன்றுபடு
கந்தன் பறையன் என்றுரைக்கும் கயவனை
கண்ணீர் வர உதைப்பாய்
இந்துவும் இஸ்லாமியனும் பொருதினால்
இருவரையும் உதைப்பாய்
பாருக்குள் அடிமைத் தமிழர் நமக்குள்ளே
பத்துப் பிரிவாடா

வென்று புகழ் கொண்டுவாடா - விடுதலை

வேண்டும் தமிழனுக்கு.

“ஒன்றுபடு” என்ற தலைப்பில் அமைந்த கா.சி. ஆனந்தனின் மேற்சொன்ன கவிதையில் பாரதிதாசன் கண்ட அனைத்து தமிழருக்குமான விடுதலைக் கருத்தும் வெளிப்படையாகத் தொனிப்பதனைக் காணலாம்.

கா.சி. ஆனந்தனின் கவிதைக்கு முன்னுரை எழுதிய பேராசிரியர் சஞ்சீவி அவர்கள் தமிழைப் பாடிய முறையில் பாரதிதாசனையும் கா.சி. ஆனந்தன் மிஞ்சுகிறார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாரதிதாசனின் கவிதைகளில் கா.சி. ஆனந்தன் தோய்ந்து நின்றார் என்பதற்கு அவர் பாரதிதாசன் பற்றி எழுதிய பாடல் சான்றாகும்.

பாரதிதாசன் இறந்த போது கவிஞர் கா.சி. ஆனந்தன் குரலை நிறுத்திய குரல் ஏனும் தலைப்பில் பாடிய கவிதையிற் சில இவை

பீடு படைத்த புலவன் மதத்தைப்

பிளந்த சூறைக் காற்று

கேடு படைத்த மடமைக் குப்பைக்

கிடங்கை எரித்த நெருப்பு

நாடு படைத்த நல்லறிவாளன்

நஞ்சு நெஞ்சை நொறுக்கி

ஏடு படைத்த பாரதிதாசன்

இலையே! இலையே! இலையே!

பாரதிதாசனைக் கா.சி. ஆனந்தன் இக் கவிதைகளில் பாயும் புயலாய்த் தமிழரை இழுத்து நிமிர்ந்தவன் எனவும், புன்மை உற்ற தமிழர் வாழ்வை மாற்றப் பிறந்தவன் என்றும், ஆரியர் நெஞ்சில் சுடர்வாள் ஏற்றப் பிறந்தவன் என்றும், தளைகள் அனைத்தும் தகர்க்கும் போர்வாள் என்றும் வாயார அழைக்கிறார்.

மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு கவிஞர்களுள் (மகாகவி, முருகையன், நீலாவணன், கா.சி. ஆனந்தன்) இவர்களுள் பாரதிதாசனின் தாக்கம்

ஒருவரைவிட இன்னொருவரில் விஞ்சியதாகக் காணப்படுகிறது. நீலாவணனிலும் கா.சி. ஆனந்தனிலும் இத்தாக்கம் அதிகம் காணப்படக் காரணம் அவர்கள் தமிழரசுக்கட்சி சார்ந்திருந்ததும் கிழக்கு மாகாணத்தில் தி.மு.க. இயக்கங்களோடிருந்த ஈடுபாடுகளுமாகும். இவர்களை விடப் பல இளைஞர் இக்கால கட்டத்தில் பாரதிதாசன் பாணியில் தமிழ் இன உணர்வும் போராட்டக் கவிதைகளைச் சுதந்திரனில் எழுதின.

பொதுவுடைமைக் கட்சிக் கவிஞர்களில் பாரதிதாசன் பாதிப்பு

முருகையன், நீலாவணன், கா.சி. ஆனந்தன் ஆகியோர் தமிழரசுக் கட்சியின் அறப்போர்க் கொள்கையை ஏற்று அறப்போராட்டம், சிறி எதிர்ப்பு, சிங்கள மொழி ஆதிக்க எதிர்ப்புக் கவிதைகளைப் பாரதிதாசன் பாணியில் எழுதியது போல பொதுவுடைமைக் கட்சி சார்ந்தவர்களிற் பலரும் பாரதிதாசன் பாணியில் அவரது சில கருத்து நிலைகளை ஏற்றுக் கவிதை எழுதினர். அவர்களுட் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள் மூவர். ஒருவர் பசுபதி (யாழ்ப்பாணக் கவிநாயர் மற்றவர் சுபத்திரன்; அடுத்தவர் புதுவை இரத்தினதுரை.

பசுபதியில் பாரதிதாசன் பாதிப்பு

பசுபதி 1925-ல் பிறந்தார் 1965-ல் இறந்தார். தமிழறிஞர் கந்த முருகேசரிடம் கற்றவர். கந்த முருகேசனார் சுயமரியாதைச் சிந்தனையினர். பசுபதி சிறு வயதில் யாழ்ப்பாண தி.மு.க. வின் ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களுள் ஒருவர் 1956-1963 வரை சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை இணைச் செயலாளராக இருந்து தேநீர்க்கடைப் பிரவேசம் போராட்டம், மனித உரிமைப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டவர்.

1956-ல் கம்யூனிசக் கட்சியில் இணைந்தவர் பாரதிதாசன் 1930-ல் வெளியிட்ட நூலுக்குத் தலைப்பு தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு பசுபதி எழுதிய கவிதை ஒன்றினுக்குத் தலைப்பு ஒடுக்கப்பட்டோர் உரிமைக் கீதம் அப்பாடலில் அவர் தமிழின் விடுதலையுடன் தாழ்த்தப்பட்டோர் விடுதலையையும் காண்கிறார்.

சிறுமையுட் சிறுமையராய்

செறிந்து கிடக்கும் செந்தமிழ் மக்கள்

சிறுமை ஒழித்தும் பெருமை சிறக்க

சீரும் சிறப்பும் செய்திடுவோமே

என்பது பாரதிதாசன் பாணியிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ் மக்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதைக் காட்டுகிறது. பார்ப்பனரின் சூழ்ச்சியினாலேயே தமிழரிடம் சாதிப்பிரிவினை தோன்றியது என்ற பாரதிதாசனின் கருத்து நிலையினை “சாத்திரம், கோத்திரம் சஞ்சலம் யாவும்

சூழ்ச்சியின் சூத்திரம்” என்று கூறுகிறார் பசுபதி.

தமிழர் தொன்மைப் பண்பு பெருமை

தானம் மானம் தியானம் ஞானம்

சிமிழில் அடைத்த கதையோ

என்கையில் தமிழரின் பெருமைகள் சாதியால் வீழ்ந்தன. சாதி சாத்திரத்தின் சூழ்ச்சி என்ற பாரதிதாசனின் கருத்துநிலை இங்கு பசுபதியால் மீட்கப்படுகிறது.

பசுபதி காணும் புது உலகம் பாரதிதாசன் காணும் புது உலகம் போலுள்ளது.

சாதியென்னும் கொடுமை சற்றும் இங்கில்லை.

சாத்திரங்கள் கோத்திரங்கள் பார்ப்பதில்லை.

பேயென்ற பில்லி, சூனிய பித்தலாட்டம்

பெருச்சாளி பூதங்கள் பேசு திண்டாட்டம்

சாதி மதம் காதல் தனைக் கெடுதல் ஏதும் செய்யா

தெய்வத்தின் பேரால் வேதியர்கள் ஓத மணம் முடிப்பதென்பதில்லை

அதிகாரம் அந்நாட்டு மக்களவர் கையில்

அடிமைத்தனம் அன்றொழிந்து அன்பு நெறி தோயும்

குயில் கூவிக் கொண்டிருக்கும் கோல மதிமுட்டும்

மயில் ஆடும். மாந்தோப்பு

இங்கு கூறப்படுவன யாவும் பாரதிதாசன் கண்ட கற்பனை.

1. சாதியின்மை.

2. சாத்திரம் பார்க்காமை.

3. பேய் என்ற பித்தலாட்டம் இன்மை.

4. வேதியர்கள் மணம் செய்யாமை.

5. அதிகாரம் மக்கள் கையில்.

6. குயில் கூவுதல்.

7. மயில் ஆடுதல்.

இவையெல்லாம் பாரதிதாசனின் கருத்துக்கள். பாரதிதாசனின் கருத்துக்களை பாரதிதாசனின் பாணியிலேயே பசுபதி கூறுகின்றார்.

பசுபதியின் தொழிலாளர் செய்யும் சபதம் கூட பாரதிதாசனின் தொழிலாளர் செய்யும் சபதம் போல உள்ளது.

காடெல்லாம் கழனி செய்தல், ஆலை அமைத்தல் என்பன பாரதிதாசனின் சொற்றொடர் காடு களைந்தோம். நல்ல கழனி திருத்தி நாடுகள் கண்டோம் என்ற பாரதிதாசன் பாடல் பாணியில் அமைந்துள்ளது பசுபதியின் தொழிலாளர் சபதம் பாடல்.

பாரதிதாசன் போல வைதீகத்துக்கு எதிராகக் கிண்டல் பண்ணுகிறார் பசுபதி.

வாய்நாற்றம் அடிக்கும் வரை ஊன்தின்பார்
வைதீகம் அவர் பேச்சு உயர்வு தாழ்வு
தூயவர்கள் தாமென்று சொல்லுகிறார்
தூயவரே தினம் தோறும் குளிப்பதேனோ ?

பாரதிதாசனும் சுத்தமில்லாதவர்கள் கோயிலுக்குள் போகக்கூடாது என்றால் ஏன் நித்தமும் குளிக்கின்றீர்கள்? என்று கேட்ட வினா போல இவ் வினாவும் அமைந்துள்ளது.

பாரதிதாசனைப் போலத் தமிழையும் தொழிலாளரையும், தமிழையும் தாழ்த்தப்பட்டோரையும் இணைக்கின்றார் பசுபதி. பொதுவுடைமைக்காரராக இருந்தபோதும் பாரதிதாசன் பாணியில்

தமிழைப் படித்திடு தோழா - அதில்
அமிழ்தம் கிடைத்திடும் காண்பாய்
என் மொழி என் தாய் என்ற - ஓர்
எண்ணிடலே கற்கண்டு

என்று பாடுகிறார்.

சுபத்திரனில் பாரதிதாசன் பாதிப்பு

பாரதிதாசனின் முற்போக்குக் கருத்துக்களால் இளமையிலிருந்து கவரப்பட்டு அவர்போலக் கவிதை எழுதிய கவிஞன் க. தங்கவடிவேல். அவரது புனைபெயர் சுபத்திரன். சுபத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் தமிழரசுக்கட்சியின் தீவிர அபிமானியாகவும் 1960களுக்குப் பின்னர் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தீவிர அபிமானியாகவும், செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்தார். 1979இல் காலமானார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே 1968களில் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் ஓசார்புக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவுடன் சாதி அடக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராட்டங்களை நடத்தியது. தாழ்த்தப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு இந்து ஆலயங்களைத் திறந்து விடும்படி நடந்த அப்போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக சுபத்திரன் கவிதைகள் அமைந்தன. சுபத்திரனின் சாதி பேத எதிர்ப்புக் கவிதைகள் இரத்தக் கடன் என்ற பெயரில் 1968லும் அவரது முழுக் கவிதைத் தொகுதி சுபத்திரன் கவிதைகள் என்ற பெயரில் 2003லும் வெளிவந்தன.

பாரதிதாசனின் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களால் பாதிக்கப் பட்டவர் சுபத்திரன். பாரதிதாசனைப் போல சாதிபேத எதிர்ப்பு, தொழிலாளர் வர்க்கச் சார்பு, மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான குரல், சமத்துவ நோக்கு என்பன சுபத்திரன் கவிதைகளில் காணப்படுகின்றன.

சாதித் திமிருடன் வாழும் தமிழனோர்

பாதித் தமிழனடா - அவர்

நீதி தனக்கொரு நீதி பிறர்க்கொரு

நீதி என்றாடுதடா - தமிழ்

நீதி மறந்தவர் எந்த மதத்தினிற்

சாதி படித்தனரோ - அதை

மோதியுடைப்பது தானொரு பாறையென்

றோதி எழுந்திடுவாய்

அந்த மனிதனும் இந்த உலகினில்

சொந்த மனிதனடா - அவன்

இந்த உலகினில் வந்து கிடப்பது

நொந்து கிடந்திடவோ - அட

இந்து மதத்தினுக் கிந்த நிலைதனை

தந்தது எந்த மறை - அது

வெந்து மடிந்திட உந்தி எழுந்திடு

செந்தி எழுந்திடுவாய்.

என்ற சுபத்திரனின் அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற பாடல் பாரதிதாசனின் சாயலில் அமைந்தது. சாதி பேத எதிர்ப்பு இந்து மதத்திற்கு அரணாக நிற்கும் வேதங்கள் எதிர்ப்பு (பிராமண எதிர்ப்பு) என்பனவற்றுடன் பாரதிதாசன் பா வடிவங்களில் இக்கவிதை அமைந்திருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. சுபத்திரனின் பல பாடல்களைப் படிக்கும் தோறும் பாரதிதாசனின் ஞாபகம் வருவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

புதுவை இரத்தினதுரையில் பாரதிதாசனின் பாதிப்பு

பாரதிதாசனின் கருத்துக்களால் கவரப்பட்ட இன்னொருவர் புதுவை இரத்தின துரையாகும். 1960களில் தமிழ் உணர்ச்சிக் கவிஞராகவும் 1970களில் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கவிஞராகவும் 1980களில் தமிழ் விடுதலை இயக்கக் கவிஞராகவும் தமிழ் உணர்வு, வர்க்கப் போராட்டம், சாதி பேத எதிர்ப்பு, விடுதலைப் போராட்டக் கவிதைகள் எழுதிய புதுவை இரத்தினதுரையின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் செல்வாக்கு நிறையவே காணப்படுகின்றது.

பாரதிதாசனின் தாக்கம் பெற்றமையினால் பாரதிதாசனின் பாணியில் தமிழ்ப் பற்று, தொழிலாளர் வர்க்கம், சாதி எதிர்ப்பு, மூட நம்பிக்கை எதிர்ப்பு எனப் பல கவிதைகள் எழுதிய இவர் ஏடுடுத்தேன் கவி ஒன்று எழுதிட என்ற கவிதையில் ஓடையும் தாமரைப் பூக்களும் வந்து தன்னை ஓவியம் தீட்டு எனும்போது தமிழரின் அடிமைநிலை அதனை ஓவியமாகத் தீட்டவிடவில்லை என்று கூறுவார். பாரதிதாசனின் அதே கருத்தை அடியொற்றப்பட்டு புதுவை இரத்தினதுரை அதை வேறுவிதமாகப் பாடுகிறார்.

காற்றினை காலை ஓடும்

கள்முகில் தன்னைப் பாயும்

ஆற்றினை அழகுப் பெண்ணை

ஆயலகடல் தன்னை வைத்து

சாற்றிடில் கவிதைதன்னில்

சாறிலை ஏழை வாழ்வை

மாற்றிடக் கவிதை பாடில்

மலருமே புதிய வையம்.

வானம், ஓடை, தாமரைப்பூக்கள், பெண்கள் இவர்களைப் பாடுவதை விடுத்து தாழ்த்தப்படும் தமிழ் மக்களைப் பாடும்படி கூறும் பாரதிதாசனின் தாக்கம் புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதையில் தெரிகிறது.

தமிழர் மத்தியிலே இருக்கும் சாதி பேதம், சமூகக் கொடுமை தீரவேண்டுமென்ற பாரதிதாசனின் கவிதைகளின் செல்வாக்கு 1970களில் வந்த புதுவை இரத்தினதுரையின் வானம் சிவக்கிறது நூலில் நிறையக் காணமுடிகிறது.

கோயில் கதவைப்பூட்டி

கும்பிடப்போகும் பக்த

சீலரை வெளியே தள்ளி

சீ! இழி சாதியென்று

வாசலையடைத்தாலென்ன

வழியெமக்கு உண்டு இன்றே

கோயிலைத் திறக்க வேண்டும்

கேடெனிற்புரட்சியோங்கும்.

என்ற புதுவை இரத்தினதுரையின் பாடல்களில் பாரதிதாசனின் சாதி பேத எதிர்ப்புக் குரல் கேட்கிறது.

வேதியர் மேலோர் என்றும்

வேற்றவர் கீழோரென்றும்

சாதிகள் என்னும் சேற்றுச்

சகதியில் உழல்வோர்

என்ற வரிகளில் பிராமண எதிர்ப்புக் கருத்துநிலை தெரிகின்றது.

பார்ப்பான் சதி செய்யப் பார்ப்பான்

என்று பார்ப்பன எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பி, தமிழர் பண்பாட்டைக் கெடுத்தது பார்ப்பனப் பண்பாடு என்பார் பாரதிதாசன்.

தமிழர் பண்பாட்டைப் புராண இதிகாசங்கள் பண்பாடு கெடுத்துவிட்டது என்று புராணங்களைக் கிண்டல் செய்பவர்

பாரதிதாசன். அவரது தமிழ்த் தேசிய பாடல்களில் ஒரு பகுதி ஆரிய எதிர்ப்பு, புராண எதிர்ப்பு புதுவையின் 1970-ம் ஆண்டு பாடல்களில் இப்பண்பினைக் காணமுடியும்.

பன்றிக்குணவாய்ப் பாலீந்து
பரமன் செய்த தொழிலெல்லாம்
இன்றும் சொல்லித் திரிவீர்கள்
இழிவாய்க் கதவை அடைப்பீர்கள்
தீண்டாச் சாதி நாமென்றால்
சிவனே இல்லை இது உண்மை.

என்னும் பாடல்களில் காணப்படும் புராணக் கிண்டல், கடவுள் மறுப்பு என்பவை எல்லாம் பாரதிதாசனின் பாதிப்பு எனலாம்.

இல்லை என்பான் நானடா
உன் அப்பனைத்
தில்லையிலே தானடா ?

என்று பாடியவர் பாரதிதாசன்.

புதுவை இரத்தினதுரையின் தமிழ்த் தேசிய கருத்துநிலை பாரதிதாசன் கூறுவதுபோல அனைத்துத் தமிழரையும் முக்கியமாக உழைக்கும் தமிழ் மக்களையும் உட்கொண்ட தமிழ்த் தேசிய கருத்துநிலையாகும்.

இவ்வகையில் பாரதிதாசனின் சமதர்ம கருத்துநிலையின் தாக்கம் புதுவை இரத்தினதுரையின் கருத்துநிலையில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது.

1980களுக்கு முந்திய புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதைகள் வர்க்க விடுதலையின் ஞாயப்பாட்டைப் பேசுவன. 1980களுக்குப் பிந்திய அவரது கவிதைகள் இன விடுதலையின் ஞாயப்பாட்டைப் பேசுவன என்பார் நு.மான். இரண்டு வகையான கவிதைகளிலும் புதுவை இரத்தினதுரையில் பாரதிதாசனின் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறார்.

புரட்சிக் கமாலில் பாரதிதாசன் பாதிப்பு

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் பாடல்களைப் படித்து அவர் போல கவிபுனைந்து வளர்ந்தவர் கமால். புரட்சிக் கமால் பாவேந்தர்

பாரதிதாசனோடு தொடர்புடையவர். அவரால் உத்வேகம் பெற்றவர். இஸ்லாமிய நெறிகளுடன் பாரதிதாசனின் சமத்துவக் கருத்துக்கள், பெண் அடிமை எதிர்ப்பு என்பன புரட்சிக் கமாலின் கவிதைகளிற் தெரிகின்றன.

இவ்வண்ணம் தமிழரசுக் கட்சி சார் கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் அவரது தமிழின மொழிக் கருத்துநிலையாலும் பொதுவுடைமைக் கட்சி சார் கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் அவரது சமூக உணர்வு சமதர்மக் கருத்துநிலையாலும் தாக்கமுற்றுள்ளனர்.

இன்றைய கவிஞர்களில் பாரதிதாசன் பாதிப்பு

பாரதிதாசனின் தாக்கத்திற்குட்பட்டு பாரதிதாசனின் கருத்தியலை இன்றும் ஏற்று அவரது பாணியில் இன்றும் எழுதும் கவிஞர்களுண்டு. அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் வேலழகன்.

ஆரியத்தின் இதிகாச புராணத்தாலே

அழிந்தழிந்து எஞ்சிநிற்கும் திராவிடம்

என்று அவர் இன்றும் கூறுகிறார். அவரின் கவிதைகள் உருவங்கள் மானிடராய், வேலழகன் கவிதைகள் என்று நூலுருவில் வந்துள்ளன. பாரதிதாசனின் தாக்கம் இன்றும் உண்டு என்பதற்கு இவை சான்றாகும்.

சிகண்டிதாசனும், வாகரைவாணனும் இன்னும் பாரதிதாசன் வழியில் பாப்புனையும் கவிஞர்களாவர்.

இன்று பாரதிதாசன் பாடல்களைப் படிப்போர் குறைவு. ஏனெனில் ஈழத்துக் கவிதை உலகு பல படைகளைத் தாண்டி வந்துவிட்டது.

எமது பெரும் கவிஞர்களான மகாகவி, முருகையன், நீலாவணன், சில்லையூர் செல்வராஜன், அனைவரும் பாரதிதாசனிலே காலூன்றி எழுந்தவர்களே. அவர்கள் பாரதிதாசன் மீது வளர்ந்த பின்னும் மரியாதை வைத்திருந்தவர்கள்.

பாரதிதாசனின் செல்வாக்கினை ஈழத்துக் கவிதை உலகில் நோக்குகையில்

1. அவரது தமிழ் இன மொழி உணர்வு.
2. அவரது சமூக சீர்திருத்தங்கள்
3. அவரது காதல் / இயற்கை பற்றிய கவிதை

பெருத்த செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன.

அவரது பார்ப்பன எதிர்ப்புக் கவிதை இங்கு பெருஞ் செல்வாக்குப் பெறவில்லை. காரணம் ஈழத்தில் பார்ப்பனருக்கு எதிரான போராட்ட இயக்கம் குறைவு. 1930-40களில் இது இருந்தது.

எனினும் மதவலிமை காரணமாக அது மடங்கி விட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ சமயத்தின் ஆதிக்கமும் ஏனைய பிரதேசங்களில் ஆகம முறைசாரா மத ஆதிக்கமும் ஈழத்தில் அதிகம். தி.க. அல்லது தி.மு.க. ஒரு பெரும் சத்தியாக இங்கு வளராமையினால் பார்ப்பன, பிராமணிய எதிர்க்கருத்துக்கள் எழ வாய்ப்பில்லை. பொதுவுடைமைக் கட்சி கூட பிராமணரின் சுரண்டலுக்கு எதிராக எதுவும் இங்கு பேசவில்லை.

இன்று வேகமாக யாழ்ப்பாணத்திலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும் பிராமண மயமாக்கல் நடைபெறுகிறது. தமிழர் கலாசாரத்தை அது பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டுள்ளது. வெளிநாடுகளில் தமிழர் மத்தியில் இதன் தாக்கம் மிக மிக அதிகம்.

முடிவுரை

இன அடக்கு முறைக்கு எதிராக அதனின்றி விடுதலை பெற ஈழத்தமிழினம் நீண்ட போரொன்றை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஈழத்தமிழினம் பேரினவாத அடக்குமுறைக்குள் மாத்திரம் இருக்கவில்லை. தமிழருக்குள் தமிழரையே வர்ணமாகவும் சாதிகளாகவும் பிரித்து வைக்கும் பார்ப்பன பண்பாட்டையும் முற்றாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அத்தகையதொரு பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தின் கீழும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சாதிப் பிரிவுகளை அங்கீகரிக்கும் கோயில்களும் அவற்றை ஞாயப்படுத்தும் சடங்குகளும் தமிழர் மத்தியில் இன்றும் உள்ளன. ஆரியப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்துள் அகப்பட்டுள்ள தமிழினம் அப்பண்பாட்டையே அனைத்துத் தமிழரதும் பண்பாடாக வெளியில்

காட்டிக்கொண்டும் இருக்கிறது. மூட நம்பிக்கைகளாலும் சடங்கு ஆச்சாரங்களாலும் விலங்கிடப்பட்டுள்ள ஈழத்தமிழினத்துக்கு இப்போது பாரதிதாசன் தேவைப்படுகின்றார்.

அவரது கவிதை வடிவங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் தலைமுறை இப்போது குறைவு எனினும் பண்பாட்டு ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான அவரது கருத்துக்கள் இப்போது ஈழத்தமிழினத்துக்குத் தேவைப்படுகின்றன.

பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு
இலங்கை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
- சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில்
தமிழ்த்துறை சார்பில் ஆற்றிய
சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பே
இந்நூல்.

தமிழ்த் தேசியம் இந்து
தேசியத்துக்கு எதிராக எழுந்தது,
இலங்கைத் தமிழர் தேசியம் சிங்களப்
பேரினவாதத்துக்கு எதிரானது என
ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.
வரலாற்று அடிப்படையை மிகத்
தெளிவாக எடுத்துச்சொல்கிறார்.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட்

41-B, சிட் கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்
அம்பத்தூர், சென்னை- 600 098.

ISBN: 81-234-1033-6

Code No.: A 1460 Rs.40/-